Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 25 listopada 2026 r.
(OR. en)

11693/26

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2023/0227(COD)

AGRI 580
AGRILEG 185
SEMENCES 55
PHYTOSAN 69
CODEC 1419

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim w Unii, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE oraz decyzje Rady 2003/17/WE i 2005/834/WE (rozporządzenie w sprawie PRM)

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) …/…

z dnia …

w sprawie produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim w Unii, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE oraz decyzje Rady 2003/17/WE i 2005/834/WE
(rozporządzenie w sprawie PRM)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[2],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[3],

---

1 Dz.U. C, C/2024/1583, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1583/oj.
2 Dz.U. C, C/2024/3674, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3674/oj.
3 Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (Dz.U. C, C/2025/3767, 17.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3767/oj) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia … (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia … (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przepisy dotyczące produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego (PRM) upraw rolnych, ziemniaków, warzyw, winorośli i roślin sadowniczych oraz obrotu nim określono na poziomie unijnym w latach 60. XX wieku. Produkcję i obrót PRM na terytorium Unii regulują dyrektywy Rady 66/401/EWG[4], 66/402/EWG[5], 68/193/EWG[6], 2002/53/WE[7], 2002/54/WE[8], 2002/55/WE[9], 2002/56/WE[10], 2002/57/WE[11], 2008/72/WE[12] oraz 2008/90/WE[13] (zwane dalej „dyrektywami o obrocie PRM"). Dyrektywy te tworzyły ramy prawne dla produkcji i obrotu PRM, a zatem miały duże znaczenie dla utworzenia rynku wewnętrznego PRM w Unii.

---

4 Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/401/oj).

5 Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1966/402/oj).

6 Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli (Dz.U. L 93 z 17.4.1968, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1968/193/oj).

7 Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/53/oj).

8 Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/54/oj).

9 Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/55/oj).

10 Dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzeniakami ziemniaków (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/56/oj).

11 Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj).

12 Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona (Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/72/oj).

13 Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/90/oj).

(2) Oceny skutków przeprowadzone przez Komisję w 2013 i 2023 r. potwierdziły, że dyrektywy te mają znaczący pozytywny wpływ na swobodny przepływ, dostępność i jakość PRM na rynku unijnym, a tym samym ułatwiają handel PRM w Unii.

(3) Przepisy dotyczące produkcji i obrotu PRM należy jednak dostosować do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej w dziedzinie produkcji rolnej, ogrodniczej, produkcji owoców i winorośli oraz hodowli roślin. Należy ponadto uaktualnić ramy prawne w związku ze zmianami w normach międzynarodowych i z doświadczeniem zdobytym przy stosowaniu dyrektyw w sprawie obrotu PRM. Przepisy te wymagają doprecyzowania, aby ułatwić bardziej zharmonizowane wdrażanie. W związku z powyższym dyrektywy w sprawie obrotu PRM powinny zostać zastąpione jednym rozporządzeniem w sprawie produkcji i obrotu PRM w Unii.

(4) PRM stanowi materiał wyjściowy do produkcji roślinnej w Unii. W związku z tym ma kluczowe znaczenie dla produkcji surowca do stosowania zarówno w żywności, jak i paszach oraz dla efektywnego wykorzystania zasobów roślinnych. Przyczynia się do ochrony środowiska oraz jakości łańcucha żywnościowego i zaopatrzenia w żywność w całej Unii. W związku z tym dostępność, wysoka jakość i różnorodność PRM wydaje się mieć ogromne znaczenie dla transformacji w kierunku zrównoważonych systemów żywnościowych, o której mowa w komunikacie Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego", oraz dla rolnictwa, ogrodnictwa, ochrony środowiska, łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego oraz ogólnie dla gospodarki.

(5) Aby przeprowadzić transformację w kierunku zrównoważonych systemów żywnościowych, przepisy Unii powinny zatem uwzględniać potrzebę zapewnienia możliwości dostosowania produkcji PRM do zmieniających się warunków rolniczych i środowiskowych, sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu, ochrony, przywrócenia i sprzyjania różnorodności genetycznej upraw, zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego, stymulowania innowacji oraz spełnienia rosnących oczekiwań rolników i konsumentów związanych z jakością i zrównoważonym charakterem PRM.

(6) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien obejmować wyłącznie PRM niektórych rodzajów i gatunków o dużym znaczeniu gospodarczym i społecznym. Znaczenie to powinno się określać na podstawie oceny tego, czy PRM lub uprawa danego rodzaju i gatunku zajmuje istotny obszar produkcji i stanowi istotną wartość produkcji w Unii, czy mają one istotne znaczenie dla bezpieczeństwa produkcji żywności i paszy w Unii oraz tego, czy PRM danego rodzaju i gatunku jest przedmiotem obrotu w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Ten obszar produkcji i wartość mogą dotyczyć wielu aspektów technicznych. W zależności od okoliczności można je obliczyć na podstawie czynników, takich jak całkowita powierzchnia gruntów produkcyjnych na różnych obszarach Unii, wartość obrotu PRM w odniesieniu do określonych sektorów lub zapotrzebowanie rolników, użytkowników nieprofesjonalnych i branży na te rodzaje i gatunki.

(7) Należy sporządzić wykaz tych rodzajów i gatunków oraz sklasyfikować je według ich zamierzonego zastosowania, tj. jako przeznaczone do produkcji rolnej, produkcji warzyw, owoców, ziemniaków lub winorośli. Klasyfikacja ta jest konieczna, aby zapewnić proporcjonalne podejście, ponieważ niektóre gatunki są istotne tylko w przypadku określonych zastosowań.

(8) PRM należy zdefiniować w sposób kompleksowy, obejmujący wszystkie rośliny lub części roślin zdolne i przeznaczone do produkcji całych roślin lub do produkcji owoców, warzyw lub innych upraw. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować materiał siewny, a także wszystkie inne formy roślin, niezależnie od fazy wzrostu, zdolne i przeznaczone do produkowania całych roślin. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć również zastosowanie do podkładek i innych części roślin rodzajów lub gatunków nieobjętych niniejszym rozporządzeniem lub ich mieszańców, jeżeli materiał rozmnożeniowy rodzaju lub gatunku objętego niniejszym rozporządzeniem lub ich mieszańców został lub ma zostać na nich zaszczepiony.

(9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować leśnego materiału rozmnożeniowego ze względu na jego szczególne cechy oraz dużą różnicę w pojęciach i mającej zastosowanie terminologii. Z tego powodu leśny materiał rozmnożeniowy jest przedmiotem odrębnego aktu prawnego, a mianowicie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1392[14].

(10) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować PRM przeznaczonego do celów ozdobnych, ponieważ po przeprowadzeniu konsultacji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami stwierdzono, że dyrektywa Rady 98/56/WE[15] nadal w wystarczającym stopniu zaspokaja potrzeby tego sektora. Materiał siewny przeznaczony do produkcji traw gazonowych, nawet jeżeli jest przeznaczony wyłącznie do celów ozdobnych, powinien jednak zostać objęty niniejszym rozporządzeniem ze względu na istotną wartość obrotu nim oraz ze względu na utrwaloną praktykę sektora polegającą na poddawaniu jego odmian wymogom w zakresie badań i na kwalifikacji ich PRM.

---

14 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1392 z dnia 20 maja 2026 r. w sprawie produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywę Rady 1999/105/WE (rozporządzenie w sprawie LMR) (Dz.U. L, 2026/1392, 26.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1392/oj).

15 Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/56/oj).

(11) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować PRM przeznaczonego na wywóz do państw trzecich ani PRM wykorzystywanego wyłącznie do celów inspekcji, pobierania prób lub badania, przeprowadzanych urzędowo lub pod nadzorem urzędowym, hodowli i selekcji, wystaw lub do celów badawczych lub innych celów naukowych. Wynika to z faktu, że takie kategorie PRM nie wymagają szczególnych zharmonizowanych norm tożsamości lub jakości oraz nie zagrażają tożsamości i jakości innych PRM będących przedmiotem obrotu w Unii.

(12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować PRM przekazywanego w jakikolwiek sposób, bezpłatnie lub odpłatnie, między użytkownikami nieprofesjonalnymi. Określenie przepisów dotyczących takiego wykorzystywania PRM byłoby nieproporcjonalne, ponieważ ten rodzaj przekazywania jest zwykle ograniczony do bardzo małych ilości, nie jest przeznaczony do celów handlowych oraz ogranicza się do działalności prywatnej.

(13) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować PRM będącego przedmiotem umów o świadczenie usług do celów przetwarzania, w tym czyszczenia, dezynfekcji, zabiegów i pakowania, lub transportu lub przechowywania, pod warunkiem że PRM pozostaje własnością producenta. Wynika to z faktu, że odpowiedzialność za taki PRM nadal ponosi jego właściciel, który gwarantuje spełnienie przez ten PRM norm tożsamości lub jakości.

(14) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować PRM, który jest przekazywany do banków genów lub z takich banków do celów ochrony zasobów genetycznych roślin, aby ułatwić osiągnięcie tego celu. Wynika to z faktu, że produkcja tego PRM i obrót nim nie odbywają się na tak dużą skalę, aby uzasadniało to zastosowanie do niego szczególnych wymogów dotyczących tożsamości i jakości.

(15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno obejmować ekologicznego materiału heterogenicznego, ponieważ jest on już regulowany rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848[16].

(16) PRM produkowany i będący przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien spełniać odpowiednie wymogi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031[17]. Szczegółowe wymogi dotyczące regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii były wcześniej regulowane zarówno w dyrektywach w sprawie obrotu PRM, jak i w rozporządzeniu (UE) 2016/2031. Wymogi te są jednak obecnie w pełni objęte tym rozporządzeniem i aby uniknąć niepożądanego nakładania się przepisów, nie powinny być regulowane niniejszym rozporządzeniem.

---

16 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj).

17 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj).

(17) Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Majotta, Reunion i Saint-Martin są wymienione w art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) jako podlegające postanowieniom tego Traktatu. Pożądane jest jednak, aby terytoria te prowadziły obrót PRM z sąsiadującymi państwami trzecimi, a nie z pozostałą częścią Unii, ze względu na ich szczególne położenie geograficzne oraz warunki rolnicze, ekologiczne i klimatyczne. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw trzecich należy zatem rozumieć jako obejmujące te terytoria.

(18) W celu umożliwienia użytkownikom dokonywania świadomych wyborów produkcja i obrót PRM powinny być możliwe wyłącznie, jeżeli należy on do odmian zarejestrowanych w krajowym rejestrze odmian.

(19) W stosownych przypadkach z wymogu przynależności do odmiany należy jednak wyłączyć podkładki roślin sadowniczych i winorośli, ponieważ mogą nie wchodzić w zakres definicji odmiany, mimo że mają istotną wartość. Wyjątek ten powinien mieć również zastosowanie do innych przypadków, w których dany PRM nie musi lub nie może spełnić wymogów dotyczących tożsamości odmianowej.

(20) Aby zapewnić tożsamość i jakość PRM, a także przejrzystość umożliwiającą użytkownikom dokonywanie świadomych wyborów, produkcja i obrót PRM powinny się zasadniczo odbywać w określonych z góry kategoriach. Kategorie te powinny odzwierciedlać różne etapy pokoleniowe i poziomy jakości oraz, na podstawie terminologii ustalonej na szczeblu międzynarodowym, nosić nazwy „przedbazowy", „bazowy", „kwalifikowany" i „standard" w przypadku materiału siewnego oraz „przedbazowy", „bazowy", „kwalifikowany" i „standard" w przypadku materiału rozmnożeniowego, gdy PRM nie jest materiałem siewnym. Jeżeli jednak nie jest konieczne lub możliwe, aby PRM należał do którejkolwiek z tych kategorii, należy zezwolić na jego produkcję i obrót nim bez przynależności do którejkolwiek z tych kategorii.

(21) Dyrektywy w sprawie obrotu PRM oraz międzynarodowe praktyki i normy wymagają, aby PRM określonych gatunków, podkładki winorośli i PRM klonów wyselekcjonowanych były produkowane i były przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał siewny i rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany ze względu na ich znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego oraz przetwórstwa przemysłowego i dla ochrony interesów rolników, którzy je wykorzystują. Z tego powodu PRM określonych gatunków, podkładki winorośli i PRM klonów wyselekcjonowanych powinny być produkowane i być przedmiotem obrotu wyłącznie w kategoriach przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, jeżeli koszty ich produkcji i obrotu nimi są proporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie rolnikom wysokiej jakości PRM, bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego, lub proporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie wysokiej wartości przetwórstwa przemysłowego. Koszty te powinny być również proporcjonalne do spełniania najbardziej rygorystycznych norm dotyczących tożsamości i jakości PRM, zgodnie z wymogami dotyczącymi PRM kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany. Należy zatem sporządzić wykaz tych gatunków i w razie potrzeby zmieniać go w przyszłości.

(22) PRM każdej z tych kategorii powinien być produkowany i być przedmiotem obrotu zgodnie z mającymi zastosowanie normami międzynarodowymi, aby zapewnić najwyższy możliwy poziom jego identyfikacji i jakości oraz dostosowania do najnowszych osiągnięć wiedzy naukowej i technicznej. Normy te powinny obejmować systemy dla certyfikatów odmian materiału siewnego znajdującego się w obrocie międzynarodowym OECD („systemy nasienne OECD”), normy dotyczące sadzeniaków ziemniaka Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) oraz reguły dotyczące klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina.

(23) Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące produkcji materiału siewnego i rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany oraz obrotu nimi, które powinny odzwierciedlać te normy międzynarodowe.

(24) Zgodność PRM z wymogami określonymi dla kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany powinna zostać potwierdzona w drodze inspekcji, pobierania prób i prowadzenia badań, w tym w stosownych przypadkach kontrolnych badań poletkowych przez właściwe organy („kwalifikacja urzędowa”) lub, w stosownych przypadkach, przez podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym („kwalifikacja pod nadzorem urzędowym”), oraz poświadczona etykietą urzędową.

(25) Powinna istnieć możliwość określania, w drodze aktów wykonawczych, bardziej rygorystycznych wymogów w zakresie produkcji i obrotu, które miałyby mieć zastosowanie na niektórych częściach terytorium Unii, jeżeli wymagają tego warunki agroklimatyczne, ryzyko rozprzestrzeniania się uciążliwych chwastów, na przykład owsa głuchego, lub inne szczególne warunki i potrzeby na niektórych obszarach. Niektóre państwa członkowskie stosują bardziej rygorystyczne wymogi w celu ochrony przed owsem głuchym. Zgodnie z decyzjami przyjętymi przez Komisję wymogi te zastosowano również do materiału siewnego będącego przedmiotem obrotu w Unii oraz do przywożonego materiału siewnego. Aby uniknąć zakłóceń w ustalonych metodach produkcji w tych państwach członkowskich, w stosownych przypadkach powinna istnieć możliwość utrzymania tych bardziej rygorystycznych wymogów.

(26) Zgodność PRM z wymogami dla kategorii standard powinna zostać potwierdzona przez podmiot profesjonalny oraz poświadczona etykietą podmiotu.

(27) Należy również określić przepisy dotyczące produkcji PRM klonów metodą *in vitro* i obrotu nim, ponieważ praktyka ta jest coraz częściej stosowana w tym sektorze.

(28) Właściwy organ powinien przeprowadzać kontrolne badania poletkowe w celu weryfikacji tożsamości i czystości odmianowej poszczególnych partii materiału siewnego, z wyjątkiem partii materiału siewnego roślin sadowniczych i winorośli. Na podstawie mających zastosowanie norm międzynarodowych oraz doświadczenia zdobytego przy stosowaniu dyrektyw w sprawie obrotu PRM należy określić przepisy szczegółowe dotyczące tych badań materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard.

(29) Podmioty profesjonalne powinny mieć możliwość uzyskania upoważnienia właściwego organu do przeprowadzania pod nadzorem urzędowym niektórych działań w zakresie kwalifikacji PRM określonych gatunków i kategorii, wraz z wydrukowaniem i dołączeniem etykiety urzędowej. Należy określić przepisy dotyczące sprawowania przez właściwy organ odpowiedniego nadzoru urzędowego oraz cofnięcia tego upoważnienia lub jego zmiany. Przepisy te są niezbędne do zapewnienia skutecznego funkcjonowania całego systemu kwalifikacji.

(30) Niektóre podmioty profesjonalne mogą jednak nie mieć zasobów do prowadzenia działań w zakresie kwalifikacji pod nadzorem urzędowym. W związku z tym należy przewidzieć, że wszelkie etapy kwalifikacji mogą być również przeprowadzane przez właściwe organy na wniosek podmiotów profesjonalnych.

(31) W celu zapewnienia czystości i jednorodności PRM powinien on być przechowywany w osobnych partiach, oddzielony od innych materiałów różniących się od PRM, takich jak ziarno przeznaczone na żywność lub paszę.

(32) Ze względu na dużą różnorodność PRM podmioty profesjonalne powinny prowadzić obrót PRM w partiach, które zawierają pojedyncze rośliny, opakowania, wiązki lub pojemniki lub – w niektórych przypadkach – materiał siewny luzem. Partia powinna mieć jednorodną zawartość i swój własny numer referencyjny, aby zapewnić jej identyfikowalność. Należy określić jednolite przepisy dotyczące pakowania, łączenia w wiązki i plombowania PRM.

(33) Należy przyjąć przepisy dotyczące etykietowania PRM, aby zapewnić odpowiednią identyfikację tego materiału siewnego lub rozmnożeniowego w podziale na kategorie i innych typów PRM poprzez poświadczenie zgodności z odpowiednimi wymogami.

(34) W przypadku materiału siewnego i rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany właściwy organ powinien wydać etykietę urzędową, natomiast w przypadku materiału siewnego lub rozmnożeniowego kategorii standard lub w przypadku PRM nienależącego do jakiejkolwiek kategorii należy wydać etykietę podmiotu. Jest to konieczne, aby dokonać rozróżnienia między PRM podlegającym kwalifikacji (kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym) a PRM, za którego produkcję odpowiedzialność ponosi podmiot profesjonalny. Wydanie określonej etykiety ma na celu ułatwienie dokonywania świadomych wyborów podmiotom profesjonalnym i konsumentom, którzy chcą wybrać PRM o różnym standardzie. Ułatwiłoby to również pracę właściwych organów przy przeprowadzaniu kontroli urzędowych sprawdzających zgodność z odpowiednimi wymogami każdej kategorii.

(35) Należy określić przepisy dotyczące treści i cech etykiety urzędowej i etykiety podmiotu, aby zapewnić jednolite stosowanie wymogów dotyczących produkcji i obrotu w odniesieniu do każdej kategorii i innych typów PRM oraz dotyczących identyfikacji tych etykiet.

(36) Każda etykieta urzędowa powinna zawierać swój numer seryjny, aby zagwarantować odpowiednią identyfikację i identyfikowalność danego PRM oraz skuteczność kontroli urzędowych.

(37) Należy określić wymogi dotyczące przepakowywania, ponownego plombowania i ponownego etykietowania PRM w celu zagwarantowania, aby tożsamość i jakość PRM nie uległy zmianie podczas tych operacji, oraz zapewnić jego identyfikowalność za pomocą numeru referencyjnego partii.

(38) Materiał siewny często jest przedmiotem obrotu w postaci mieszanek odmian tego samego gatunku lub mieszanek gatunków. Należy zezwolić na produkcję materiału siewnego i na obrót materiałem siewnym rodzajów lub gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem w postaci mieszanek wyłącznie z materiałem siewnym innych rodzajów lub gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem. Należy jednak zezwolić na produkcję mieszanki materiału siewnego objętego niniejszym rozporządzeniem z materiałem siewnym nienależącym do rodzajów lub gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem i obrót nią, bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014[18].

[18] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj).

(39) Do celów ochrony zasobów genetycznych roślin i przywrócenia środowiska naturalnego, w szczególności siedlisk naturalnych lub półnaturalnych, pożądane jest stosowanie mieszanek materiału siewnego nienależącego do jednej z odmian, ale do typów dzikich rodzajów i gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem, a także rodzajów i gatunków nieobjętych niniejszym rozporządzeniem („mieszanki dla ochrony środowiska”), ponieważ właśnie te typy dzikie są najbardziej odpowiednie do tych celów. Mieszanki te powinny być przedmiotem obrotu wyłącznie w regionie pochodzenia materiału siewnego wchodzącego w ich skład, aby zapewnić stosowanie wyłącznie typów dzikich najlepiej dostosowanych do tego regionu. W celu zapewnienia, aby mieszanki będące przedmiotem obrotu jako mieszanki dla ochrony środowiska spełniały te wymogi, należy określić szczegółowe przepisy zapewniające ich jakość i identyfikowalność, a ich produkcję i obrót nimi powinny prowadzić wyłącznie podmioty profesjonalne upoważnione do tego celu przez właściwy organ.

(40) Niektóre rodzaje odmian są ważne dla ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów genetycznych roślin, co ma kluczowe znaczenie dla różnorodności genetycznej upraw i dostosowywania się do zmian środowiskowych. Mogą to być tradycyjnie uprawiane odmiany („odmiany dla zachowania bioróżnorodności”), lub mogą to być odmiany zaadaptowane do lokalnych warunków agroklimatycznych i systemów rolniczych, niedawno wyhodowane w wyniku działań z zakresu dynamicznej ochrony lub innych metod hodowli i selekcji stosowanych w warunkach naturalnych lub kontrolowanych przez rolników („odmiany zaadaptowane do warunków lokalnych”). Mogą się one charakteryzować w szczególności mniejszym wyrównaniem ze względu na pewien stopień różnorodności genetycznej i fenotypowej poszczególnych jednostek rozmnożeniowych. Produkcja i obrót PRM tych odmian przyczyniają się do osiągnięcia celów Międzynarodowego traktatu o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa[19] polegających na propagowaniu ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów genetycznych roślin dla żywności i rolnictwa. Unia, jako strona tego traktatu, zobowiązała się do wspierania tych celów.

[19] Dz.U. L 378 z 23.12.2004, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2004/869/oj.

(41) Ze względu na te szczególne cechy odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych oraz na zasadzie odstępstwa od określonych wymogów dotyczących produkcji i obrotu, produkcja PRM tych odmian i obrót nim powinny być dozwolone na mniej rygorystycznych warunkach. Jest to zgodne z zasadami Europejskiego Zielonego Ładu, a w szczególności z zasadą ochrony różnorodności biologicznej. Należy zatem zezwolić, aby ten PRM spełniał wymogi kategorii standard dla danego gatunku. PRM odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych powinien być opatrzony napisem „odmiana dla zachowania bioróżnorodności" lub „odmiana zaadaptowana do warunków lokalnych". Odmiany te powinny być również rejestrowane zgodnie z dostosowaną procedurą uwzględniającą ich szczególne cechy, aby umożliwić ich kontrolę przez właściwe organy oraz zagwarantować ich użytkownikom możliwość dokonywania świadomych wyborów i zapewnić skuteczność kontroli urzędowych.

(42) Doświadczenie uzyskane podczas stosowania dyrektyw w sprawie obrotu PRM pokazuje, że użytkownicy nieprofesjonalni PRM, na przykład osoby amatorsko zajmujące się ogrodnictwem, są często zainteresowani wykorzystaniem bardziej zróżnicowanego PRM, który odpowiada różnym potrzebom, lecz niekoniecznie mają takie same wymagania co do jakości jak podmioty profesjonalne. Należy zatem przewidzieć odstępstwo od niektórych przepisów, aby zezwolić na obrót PRM na rzecz użytkowników nieprofesjonalnych bez konieczności spełnienia wszystkich wymogów dotyczących rejestracji odmian. Odstępstwo to jest niezbędne w celu zapewnienia konsumentom bardziej zróżnicowanej oferty odmian przy jednoczesnym spełnieniu niektórych minimalnych wymogów w zakresie jakości. Takie minimalne wymogi są ważne, aby sprostać oczekiwaniom wielu użytkowników nieprofesjonalnych w zakresie określonego poziomu jakości do celów ich prywatnego wykorzystania.

(43) Odstępstwo to nie powinno jednak mieć zastosowania do PRM gatunków *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. i *Solanum tuberosum* L. oraz PRM wykorzystywanego do produkcji traw gazonowych ze względu na jego szczególną wartość handlową lub znaczenie dla interesu publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Z tego powodu wymogi niniejszego rozporządzenia dotyczące jakości, tożsamości i podmiotów profesjonalnych w zakresie tego PRM powinny nadal mieć zastosowanie, aby zapewnić jak najskuteczniejsze przeprowadzanie kontroli przez właściwe organy oraz ochronę interesów konsumentów.

(44) Ze względu na przejrzystość i lepszą kontrolę należy ponadto określić przepisy dotyczące pakowania i etykietowania PRM przeznaczonego wyłącznie dla użytkowników nieprofesjonalnych. Z tego samego powodu podmioty profesjonalne korzystające z tego odstępstwa w odniesieniu do produkcji i obrotu z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych powinny, w przypadku PRM niezarejestrowanej odmiany, dysponować opisem odmiany sporządzonym na podstawie prywatnej dokumentacji. Ponadto powinny one co roku powiadamiać właściwe organy o tej działalności oraz informować je na żądanie o wyprodukowanych i będących przedmiotem obrotu ilościach.

(45) W Unii działa wiele organizacji i sieci o charakterze non-profit, których celem jest ochrona zasobów genetycznych roślin. Aby ułatwić im działalność, należy zezwolić, aby PRM przeznaczony do ochrony zasobów genetycznych roślin, który jest przez te organizacje i sieci oraz ich członków produkowany, lub który jest przedmiotem obrotu bez zysku przez te organizacje i sieci oraz ich członków na rzecz jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, w tym rolników lub użytkowników nieprofesjonalnych, i odwrotnie, podlegał odstępstwu od określonych wymogów dotyczących produkcji i obrotu, i zamiast tego podlegał mniej rygorystycznym przepisom. Należy określić przepisy dotyczące etykietowania takiego PRM. Organizacje i sieci korzystające z tego odstępstwa powinny powiadamiać o swojej działalności właściwe organy oraz prowadzić rejestr zawierający odpowiednie informacje dotyczące PRM, który produkują i którym prowadzą obrót lub który jest przedmiotem obrotu z przeznaczeniem dla nich. Jest to konieczne, aby zapewnić skuteczność kontroli przez właściwe organy oraz możliwość dokonywania świadomych wyborów przez użytkowników tego PRM.

(46) W drodze odstępstwa od określonych wymogów należy umożliwić rolnikom wymianę PRM w naturze. Takie odstępstwo powinno mieć zastosowanie do małych ilości i na poziomie lokalnym oraz wyłącznie, jeżeli ten PRM nie należy do odmiany, w odniesieniu do której przyznano prawa do ochrony odmian roślin zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94[20] lub krajowymi przepisami dotyczącymi prawa do ochrony odmian roślin w państwach członkowskich produkcji. Państwa członkowskie powinny mieć obowiązek określenia tych małych ilości dla określonych gatunków na rok i na rolnika, aby takie odstępstwo nie było niewłaściwie stosowane i nie miało wpływu na obrót PRM. Celem nie jest odejście od ogólnego rozumienia pojęcia wymiany w naturze jako wymiany PRM na towary lub usługi bez transakcji pieniężnych ani odstąpienie od wymogów mających zastosowanie na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/2031. Ze względów interesu publicznego i bezpieczeństwa publicznego taka wymiana nie powinna być dozwolona w przypadku PRM gatunków *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. i *Solanum tuberosum* L. oraz rodzajów *Citrus* L. i *Vitis* L.

(47) Na zasadzie odstępstwa od ogólnego wymogu, zgodnie z którym przedmiotem obrotu może być wyłącznie PRM należący do jednej z kategorii (przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard), należy umożliwić obrót PRM pokolenia poprzedzającego materiał siewny lub rozmnożeniowy kategorii przedbazowy prowadzony przez podmiot profesjonalny odpowiedzialny za zachowywanie z przeznaczeniem dla podmiotów profesjonalnych zajmujących się produkcją materiału siewnego lub rozmnożeniowego kategorii przedbazowy do celów namnażania tego PRM. W przypadku takiego obrotu na towarzyszącej etykiecie należy wyraźnie wskazać, że PRM jest przeznaczony do tego celu.

---

[20] Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1994/2100/oj).

(48) Zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM odstępstwa od określonych wymogów są dopuszczalne w przypadku obrotu PRM odmian, dla których decyzja o rejestracji jeszcze nie zapadła („odmiany w trakcie rejestracji”). Odstępstwa te są przydatne i niezbędne dla podmiotów profesjonalnych i właściwych organów. Ponadto rolnicy stoją w obliczu coraz bardziej zmiennych warunków pogodowych i nowych zagrożeń dla zdrowia roślin. Szybkie wprowadzenie nowych, ulepszonych odmian roślin, które są dostosowane do tych wyzwań, ma duże znaczenie dla ograniczenia ryzyka dla rolników. Aby przyspieszyć stosowanie przez rolników tych nowych odmian, w niektórych przypadkach i z odpowiednimi ograniczeniami należy zezwolić na ograniczony obrót takim PRM. Dla odmian roślin rolniczych i odmian ziemniaków, odmian owoców i winorośli oraz odmian warzyw powinny istnieć szczególne wymogi oparte na ich cechach i dynamice rynku.

(49) Zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM określone są odstępstwa w odniesieniu do materiału siewnego niektórych rodzajów i gatunków, który ma być przedmiotem obrotu jako materiał siewny niespełniający wymogów dotyczących aspektów odmianowych, lecz podlegający jedynie wymogom jakościowym („materiał siewny handlowy”). Wynika to z faktu, że niektóre gatunki roślin rolniczych, w szczególności gatunki pastewne, pełnią wiele ról wykraczających poza tradycyjną produkcję żywności i paszy. Gatunki te mają zasadnicze znaczenie dla funkcji ekologicznych, takich jak przyciąganie owadów zapylających, ułatwianie wiązania azotu oraz zapewnianie pokrycia terenu. Do tych celów mogą nie być konieczne odrębność, wyrównanie i trwałość oraz zgodność z wymogami dotyczącymi wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania, ale należy zagwarantować wysoką jakość takiego materiału siewnego. Pożądane jest zatem, aby te odstępstwa od wymogów rejestracyjnych były również dozwolone na podstawie niniejszego rozporządzenia. Należy zachować określenie „materiał siewny handlowy” z dyrektyw w sprawie obrotu PRM. Gatunki mające niewiele odmian również powinny podlegać temu odstępstwu, aby zapewnić czas na rozwój odmian. Ponadto materiał siewny handlowy może być niezbędny do zapewnienia, aby materiał siewny nowych gatunków dodanych do niniejszego rozporządzenia mógł być przedmiotem obrotu przed udostępnieniem zarejestrowanych odmian.

(50) Zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM dopuszcza się odstępstwa od określonych wymogów w odniesieniu do materiału siewnego niespełniającego mających zastosowanie wymogów, który musi zostać szybko udostępniony na rynku, w odniesieniu do materiału siewnego, który nie został jeszcze ostatecznie zakwalifikowany, w odniesieniu do PRM, na który musi zostać wydane tymczasowe upoważnienie w celu zaradzenia przejściowym trudnościom w dostawach, oraz w odniesieniu do PRM przeznaczonego do prowadzenia tymczasowych doświadczeń w celu poszukiwania lepszych rozwiązań w odniesieniu do niektórych przepisów mającego zastosowanie prawodawstwa w zakresie wymogów, zgodnie z którymi PRM musi należeć do zarejestrowanej odmiany oraz spełniać określone wymogi dotyczące tożsamości i jakości. Odstępstwa te okazały się przydatne i konieczne dla podmiotów profesjonalnych i właściwych organów, a jednocześnie nie stwarzały problemów dla rynku wewnętrznego PRM. W związku z tym należy je utrzymać. Należy określić warunki dotyczące tych odstępstw w celu zapewnienia, aby nie były niewłaściwie stosowane i nie miały negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny PRM.

(51) W celu umożliwienia uwzględnienia specyficznych warunków występujących na ich terytoriach, państwa członkowskie powinny mieć możliwość określenia bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących produkcji i obrotu PRM na swoim terytorium, bez nakładania bardziej rygorystycznych wymogów rynkowi wewnętrznemu Unii.

(52) W przypadkach gdy produkcja rodzaju lub gatunku objętego niniejszym rozporządzeniem nie ma znaczenia w danym państwie członkowskim i gdy jego uprawa jest ograniczona ze względu na warunki agroklimatyczne tego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny mieć możliwość odstąpienia od wymogów dotyczących produkcji określonych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli powiązane działania w zakresie kwalifikacji i kontroli stanowiłyby dla nich nieproporcjonalne obciążenie administracyjne. Stosowanie tego odstępstwa nie powinno być dozwolone w przypadku, gdy istnieje ryzyko, że spowodowałoby ono zakłócenia na rynku wewnętrznym Unii.

(53) PRM produkowany i będący przedmiotem obrotu w Unii musi spełniać najwyższe możliwe normy. W związku z tym przywóz PRM z państw trzecich powinien być dozwolony wyłącznie, jeżeli ocena mających zastosowanie w tych państwach norm w zakresie tożsamości i jakości oraz systemu kwalifikacji wykaże, że taki PRM spełnia wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii. Taka ocena powinna opierać się na dogłębnej analizie informacji przekazanych przez państwo trzecie oraz jego odpowiednich przepisów. Powinna być również oparta na zadowalającym wyniku audytu przeprowadzonego przez Komisję w danym państwie trzecim przed pierwszym przyznaniem mu równoważności. W przypadku, gdy Komisja uzna to za konieczne przed przyznaniem państwu trzeciemu równoważności w odniesieniu do dodatkowych gatunków, należy również przeprowadzić audyt.

(54) PRM przywożony z państw trzecich, których wymogi dotyczące tożsamości i jakości oraz systemy kwalifikacji zostały uznane za równoważne na podstawie dyrektyw w sprawie obrotu PRM, okazał się zgodny z unijnymi przepisami dotyczącymi jakości i tożsamości. Z tego powodu wymogi i systemy tych państw trzecich w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków należy uznać za równoważne z wymogami i systemami Unii również na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(55) Utrwaloną praktyką jest przywóz do Unii materiału siewnego warzyw wyprodukowanego w państwach trzecich bezpośrednio po zbiorze („nasiona ze zbioru”) w celu przetworzenia go w Unii, tak aby spełniał wymogi dotyczące materiału siewnego kategorii standard, zanim będzie przedmiotem obrotu w Unii. Ponieważ praktyka ta zapewnia tożsamość i jakość materiału siewnego warzyw będącego przedmiotem obrotu w Unii bez uznawania równoważności, powinna ona również pozostać możliwa na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(56) Należy określić przepisy dotyczące etykiet i informacji, które należy przekazywać w odniesieniu do przywożonego PRM w celu jego właściwej identyfikacji i identyfikowalności oraz aby umożliwić dokonywanie świadomych wyborów jego użytkownikom i przeprowadzanie kontroli urzędowych.

(57) Aby zapewnić przejrzystość produkcji i obrotu PRM, podmioty profesjonalne powinny podlegać szczególnym obowiązkom, aby zapewnić ich rozliczalność, skuteczniejsze kontrole urzędowe oraz właściwe stosowanie niniejszego rozporządzenia, jeżeli prowadzą działania związane z produkcją i obrotem PRM. Obejmuje to rejestrację, prowadzenie dokumentacji i powiadamianie o produkcji. Podmioty profesjonalne powinny być rejestrowane w rejestrze utworzonym już przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/2031, co pozwoli zmniejszyć obciążenie administracyjne tych podmiotów profesjonalnych. Jest to również proporcjonalne, ponieważ zdecydowana większość podmiotów profesjonalnych zajmujących się produkcją i obrotem PRM jest już zarejestrowana w rejestrach podmiotów profesjonalnych utworzonych na podstawie tego rozporządzenia.

(58) W związku z tym oraz w celu zapewnienia jednolitego i skutecznego systemu rejestracji dla wszystkich zainteresowanych podmiotów profesjonalnych należy określić przepisy dotyczące składania wniosków przez podmioty profesjonalne, zawartości rejestru oraz aktualizowania odpowiednich informacji.

(59) Aby zminimalizować w jak największym stopniu obciążenie administracyjne podmiotów profesjonalnych produkujących wyłącznie PRM należący do odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych i prowadzących obrót nim, podmiotów profesjonalnych prowadzących obrót PRM wyłącznie bezpośrednio na rzecz użytkowników nieprofesjonalnych, organizacji i sieci prowadzących obrót PRM w celu ochrony zasobów genetycznych roślin lub rolników, którzy wymieniają PRM w naturze, należy wprowadzić określone wyjątki od obowiązków, którym podlegają podmioty profesjonalne.

(60) Aby ograniczyć ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dla środowiska lub uprawy innych rodzajów i gatunków, państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjmowania proporcjonalnych i ograniczonych w czasie tymczasowych środków nadzwyczajnych do czasu przyjęcia przez Komisję odpowiednich środków na poziomie Unii.

(61) Doświadczenie pokazuje, że dla sprawdzenia, czy PRM będący przedmiotem obrotu spełnia mające zastosowanie wymogi, zasadnicze znaczenie ma kontrola jego jakości. W związku z tym konieczne jest ustanowienie kompleksowego systemu identyfikowalności, pozwalającego na wycofanie z obrotu lub przekazywanie informacji użytkownikom PRM lub właściwym organom. Z tego powodu podmioty profesjonalne powinny mieć obowiązek przechowywania informacji i dokumentacji dotyczących przekazywania PRM przez użytkowników profesjonalnych oraz na ich rzecz.

(62) Ważne jest zapewnienie, aby co do zasady w odniesieniu do całego PRM należącego do rodzajów i gatunków objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia odmiana, do której należy, była rejestrowana, była przedmiotem opisu oraz podlegała odpowiednim przepisom.

(63) Wszystkie państwa członkowskie powinny utworzyć krajowy rejestr odmian zawierający co najmniej wszystkie zarejestrowane odmiany, odmiany, w odniesieniu do których złożono wniosek o rejestrację, oraz odmiany, które nie są już zarejestrowane, aby umożliwić ich użytkownikom dokonywanie świadomych wyborów oraz zapewnić skuteczniejsze kontrole urzędowe.

(64) Krajowy rejestr odmian powinien zawierać dwa typy odmian: odmiany zarejestrowane na podstawie opisu urzędowego, jeżeli spełniają wymogi odrębności, wyrównania i trwałości, oraz odmiany zarejestrowane na podstawie opisu urzędowo uznanego – w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych. Istnienie tych dwóch różnych opisów jest konieczne, aby rozróżnić te dwa typy odmian. Pierwszy z nich powinien opierać się na badaniach technicznych, a drugi na praktycznym doświadczeniu i informacjach uzyskanych podczas stosowania lub hodowli odmiany. Takie podejście może dostarczyć niezbędnych informacji dotyczących cech odmian i ich tożsamości.

(65) Właściwe organy powinny następnie powiadamiać o zarejestrowanych odmianach unijny rejestr odmian, aby zapewnić ogląd wszystkich odmian dopuszczonych do obrotu w Unii. Unijny rejestr odmian powinien być dostępny za pośrednictwem portalu elektronicznego, znanego obecnie jako unijny portal poświęcony odmianom roślin. Aby użytkownicy byli poinformowani w sposób pełniejszy, portal ten powinien zawierać informacje z innych odpowiednich baz danych.

(66) Klony wyselekcjonowane i materiał poliklonalny – ze względu na spodziewany wzrost ich znaczenia i wykorzystania w przypadku niektórych gatunków oraz w celu zapewnienia przejrzystości i skutecznych kontroli urzędowych, a także aby umożliwić ich użytkownikom dokonywanie świadomych wyborów – powinny być rejestrowane w krajowym wykazie utworzonym przez właściwe organy i przekazywanym Komisji do publikacji na portalu elektronicznym.

(67) Odmiany odporne na herbicydy to odmiany, które zostały celowo wyhodowane jako odporne na herbicydy, aby można je było uprawiać w połączeniu ze stosowaniem tych herbicydów. Jeżeli uprawa taka nie odbywa się w odpowiednich warunkach, może skutkować nabywaniem przez chwasty odporności na te herbicydy, rozprzestrzenianiem się genów takiej odporności w środowisku lub koniecznością zwiększenia ilości stosowanych herbicydów. Ponieważ niniejsze rozporządzenie ma na celu przyczynienie się do zrównoważonego charakteru produkcji rolnej, właściwe organy państw członkowskich odpowiedzialne za rejestrację odmian oraz państw członkowskich, w których odmiany takie mają być uprawiane, powinny mieć możliwość objęcia takimi warunkami uprawy tych odmian na swoim terytorium, które będą właściwe, aby uniknąć tych niepożądanych skutków.

(68) Aby przyczynić się do zrównoważonego charakteru produkcji rolnej i wyjść naprzeciw potrzebom gospodarczym, środowiskowym i szerszym potrzebom społecznym, w ramach badania technicznego należy w odniesieniu do nowych odmian rodzajów lub gatunków winorośli, ziemniaków i roślin rolniczych, z wyjątkiem odmian wykorzystywanych wyłącznie do celów produkcji traw gazonowych, ocenić ich wartość pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania. Nowe odmiany powinny odznaczać się poprawą określonych aspektów uprawy i stosowania w porównaniu z innymi odmianami tego samego rodzaju lub gatunku zarejestrowanymi w tym samym krajowym rejestrze odmian. Należy oceniać następujące aspekty: plon, w tym stabilność plonów i plony w warunkach uprawy niskonakładowej; tolerancja lub odporność na stresy biotyczne, w tym choroby roślin powodowane przez nicienie, grzyby, bakterie, wirusy, owady i inne agrofagi; tolerancja lub odporność na stresy abiotyczne, w tym przystosowanie się do warunków klimatycznych; efektywne wykorzystanie zasobów naturalnych, takich jak woda i składniki odżywcze; mniejsze zapotrzebowanie na środki zewnętrzne, takie jak środki ochrony roślin i nawozy; cechy, które przyczyniają się do bardziej zrównoważonego charakteru zbiorów, przechowywania, przetwarzania, dystrybucji i wykorzystywania; cechy jakościowe lub właściwości odżywcze; oraz zdolność do uprawy w powiązaniu z innymi gatunkami lub odmianami. W celu podjęcia decyzji o rejestracji odmiany oraz w celu zapewnienia wystarczającej elastyczności, aby rejestrować odmiany o najbardziej pożądanych cechach, aspekty te należy rozpatrywać w odniesieniu do danej odmiany jako całości.

(69) Ponadto, aby odmiany ekologiczne nadające się do produkcji ekologicznej zdefiniowane w art. 3 pkt 19 rozporządzenia (UE) 2018/848 były skuteczniej dostosowywane do szczególnych potrzeb produkcji ekologicznej, badanie ich wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania powinno odbywać się w warunkach ekologicznych.

(70) Ze względów efektywności oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego odmiany, którym przyznano prawo do ochrony odmian roślin na podstawie art. 62 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na podstawie prawa krajowego danego państwa członkowskiego, należy uznać za odrębne, wyrównane i trwałe oraz mające odpowiednią nazwę do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy badanie odrębności, wyrównania i trwałości zostało przeprowadzone przez urząd badawczy, który został upoważniony przez Komisję na podstawie opinii Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO).

(71) Każda zarejestrowana odmiana powinna mieć odpowiednią niepowtarzalną nazwę, aby zapewnić identyfikację odmiany. Nazwa ta nie powinna powodować nieporozumień co do identyfikacji odmiany ani wprowadzać w błąd lub być w jakikolwiek sposób obraźliwa. W przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności powinna istnieć możliwość stosowania synonimów, ponieważ jest to powszechna praktyka w przypadku tego typu odmian. Synonimy te powinny być wymienione w krajowym rejestrze odmian.

(72) Należy precyzyjnie określić procedurę rejestracji odmian, aby zapewnić pewność prawa wnioskodawcom i właściwym organom oraz równe szanse wszystkim wnioskodawcom. Z tego powodu należy określić przepisy dotyczące składania, treści, badania formalnego i daty składania wniosków, badań technicznych, urzędów badawczych, które przeprowadzają badania techniczne, poufności, raportu z badania i opisu urzędowego, badania odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych, badania nazwy odmiany oraz decyzji w sprawie rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian.

(73) Należy określić przepisy dotyczące badań technicznych odmian w celu stwierdzenia, czy są one odrębne, wyrównane i trwałe. Ze względu na znaczenie tego badania dla sektora hodowli roślin oraz fakt, że na jego podstawie sporządza się opis urzędowy, badanie to powinno być przeprowadzane przez właściwy organ. Właściwe organy powinny mieć możliwość, aby pod pewnymi warunkami uwzględniać istniejące raporty z badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

(74) Aby jednak zmniejszyć obciążenie administracyjne, zapewnić dostępność obiektów badawczych oraz zmniejszyć koszty ponoszone przez właściwe organy, do celów badania technicznego organy te powinny mieć możliwość współpracy z osobami fizycznymi lub prawnymi.

(75) Ze względu na pewność prawa ostateczna decyzja w sprawie rejestracji odmiany powinna zostać przyjęta przez właściwy organ. Wcześniej należy zakończyć badanie odmiany i wydać raport z badania oraz opis urzędowy. Ponadto należy przyjąć decyzję w sprawie nazwy odmiany po konsultacji z CPVO, aby jak najlepiej wykorzystać zasoby i wiedzę fachową CPVO oraz zapewnić spójność ze stosowaniem rozporządzenia (WE) nr 2100/94 w tej dziedzinie.

(76) Ze względów efektywności oraz w celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego właściwych organów i wnioskodawców właściwe organy powinny zarejestrować w swoich krajowych rejestrach odmian wszystkie odmiany urzędowo zatwierdzone lub zarejestrowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, w katalogach, wykazach lub rejestrach utworzonych przez odpowiednie państwa członkowskie na podstawie dyrektyw 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/55/WE i 2008/90/WE oraz dyrektyw Komisji 2008/62/WE[21] i 2009/145/WE[22]. Ponieważ PRM tych odmian jest już przedmiotem obrotu w Unii i jest wykorzystywany przez rolników i inne podmioty profesjonalne, odmiany te nie powinny podlegać nowej procedurze rejestracji.

(77) Z tego samego powodu odmiany należące do gatunków nieobjętych dyrektywami 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/55/WE, 2008/62/WE, 2008/90/WE i 2009/145/WE, ale objętych niniejszym rozporządzeniem, powinny być rejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem bez stosowania nowej procedury rejestracji, jeżeli zostały wpisane do urzędowego krajowego rejestru odmian zgodnie z przepisami krajowymi.

---

21 Dyrektywa Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadzeniakami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/62/oj).

22 Dyrektywa Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzania do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 312 z 27.11.2009, s. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/145/oj).

(78) Okres rejestracji odmiany powinien wynosić 10 lat, aby zachęcić do innowacji w sektorze hodowlanym oraz do usuwania z rynku starych odmian i zastępowania ich nowymi. Okres ten powinien jednak wynosić 30 lat w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych ze względu na długoterminowy cel ochrony przy jednoczesnym zachowaniu adekwatności, a także w przypadku odmian rodzajów lub gatunków roślin sadowniczych i winorośli ze względu na dłuższy czas potrzebny do zakończenia cyklu produkcyjnego tych rodzajów lub gatunków.

(79) Każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes powinna mieć możliwość ubiegania się o przedłużenie okresu rejestracji odmiany, tak aby obrót PRM określonych odmian mógł być kontynuowany, jeżeli zostanie stwierdzona taka potrzeba i jeżeli odmiany te nadal spełniają mające zastosowanie wymogi. Należy również określić przepisy dotyczące skreślenia z rejestru, w tym w przypadkach, gdy nie złożono wniosku o przedłużenie, w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o skreślenie z rejestru („odstąpienie”) lub w przypadku gdy warunki rejestracji nie są już spełniane.

(80) Należy określić przepisy dotyczące zachowywania odmiany zgodnie z przyjętymi praktykami. Jest to konieczne, aby zapewnić tożsamość odmianową w okresie jej rejestracji, co można zapewnić tylko w przypadku, gdy zachowywaniem danej odmiany zajmuje się wnioskodawca lub inne osoby fizyczne lub prawne w Unii lub w państwie trzecim, któremu przyznano równoważność, na podstawie określonych wymogów oraz z zastrzeżeniem kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy.

(81) Należy określić przepisy dotyczące zawartości krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian oraz przechowywania prób materiału siewnego lub żywych roślin zarejestrowanych odmian („próba wzorcowa”), które stanowią żywy opis odmiany. Jest to istotne ze względu na zapewnienie dostępności niezbędnych informacji dotyczących odmiany, jej identyfikacji w okresie jej rejestracji oraz dostępności prób wzorcowych do kontrolnego badania poletkowego w kontekście kwalifikacji PRM.

(82) Państwa członkowskie powinny być zobowiązane do regularnego przedkładania Komisji określonych informacji, w tym w szczególności informacji dotyczących ilości produkowanego PRM i liczby podmiotów profesjonalnych. Informacje te są ważne dla oceny skutków niniejszego rozporządzenia oraz dla określenia przyszłych zmian niezbędnych do lepszego osiągnięcia jego celów.

(83) Państwa członkowskie powinny być uprawnione do nakładania obowiązku podjęcia działań naprawczych lub nakładania kar, w stosownych przypadkach, na podmioty profesjonalne w przypadku nieprzestrzegania lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. Celem tych środków jest zapewnienie zgodności danego PRM z mającymi zastosowanie wymogami niniejszego rozporządzenia oraz zapobieganie uzyskiwaniu przez podmioty profesjonalne korzyści ekonomicznych w wyniku nieuczciwych praktyk lub obchodzenia przepisów.

(84) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość pobierania opłat za swoje działania w związku z niniejszym rozporządzeniem. Należy ustalić wysokość tych opłat, aby pokryć koszty ponoszone przez właściwy organ w związku z jego działaniem.

(85) W ciągu pięciu lat po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących PRM będącego przedmiotem obrotu z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych oraz wymienianego w naturze między rolnikami. Jest to pożądane, aby przeanalizować, czy – a jeżeli tak, to w jakim zakresie – stosowanie odstępstw doprowadziło do sytuacji, w których PRM przeznaczony dla użytkowników nieprofesjonalnych lub PRM będący przedmiotem wymiany w naturze między rolnikami został sprzedany użytkownikom profesjonalnym. Byłoby to również pożądane do zbadania, jak często występują ewentualne naruszenia praw do ochrony odmian roślin.

(86) Aby dostosowywać wykaz rodzajów i gatunków PRM objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia do zmian znaczenia co najmniej dwóch kryteriów spośród: obszaru i wartości produkcji, bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego i liczby państw członkowskich, w których występują uprawy, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany tego wykazu.

(87) Aby dostosowywać wykaz rodzajów i gatunków PRM, które mogą być produkowane i być przedmiotem obrotu jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany w ramach zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy istnieje potrzeba zagwarantowania wyższej jakości i gdy koszty odpowiednich działań w zakresie kwalifikacji są proporcjonalne, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany tego wykazu.

(88) Aby dostosowywać przepisy dotyczące produkcji i obrotu PRM do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz zmiany mających zastosowanie norm międzynarodowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany niektórych wymogów niniejszego rozporządzenia w zakresie produkcji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard oraz obrotu nim.

(89) Aby zapewnić zharmonizowane podejście do kontrolnych badań poletkowych partii materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard w podziale na rodzaj, gatunek lub kategorię, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do kryteriów stosowanych do przeprowadzania analiz ryzyka, procedury pobierania prób i przeprowadzania badań oraz oceny wyników badań.

(90) Aby potwierdzić, że podmioty profesjonalne przestrzegają warunków wykonywania niektórych czynności związanych z kwalifikacją pod nadzorem urzędowym, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do szczególnych działań, które mają podejmować właściwe organy.

(91) Aby zharmonizować podejście, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do danych oraz technicznych ustaleń niezbędnych do wydawania etykiet urzędowych dla PRM kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany oraz etykiet podmiotu dla PRM kategorii standard i wszelkich innych typów PRM.

(92) Aby zapewnić harmonizację przepisów dotyczących produkcji mieszanek dla ochrony środowiska oraz obrotu nimi, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dalszych wymogów dotyczących takich mieszanek w zakresie wskazania regionu pochodzenia, wykorzystywania niektórych gatunków, udzielania upoważnień podmiotom profesjonalnym, produkcji w drodze bezpośredniego zbioru lub namnażania, działań prowadzonych przez właściwy organ oraz warunków produkcji materiału siewnego przeznaczonego do mieszanek dla ochrony środowiska i obrotu nim.

(93) Aby dostosowywać wykaz rodzajów i gatunków PRM, które mogą być produkowane i być przedmiotem obrotu jako materiał siewny handlowy, do odpowiednich zmian w hodowli i sytuacji gospodarczej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany tego wykazu.

(94) Aby zapewnić zharmonizowane podejście do tymczasowych doświadczeń służących badaniu potencjalnych ulepszeń niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania tych doświadczeń, rodzajów lub gatunków, których dotyczą te doświadczenia, warunków przeprowadzania doświadczeń w podziale na rodzaje lub gatunki, czasu trwania doświadczeń oraz obowiązków państw członkowskich uczestniczących w tych doświadczeniach.

(95) Aby uwzględnić sytuacje, w których rejestracja niektórych kategorii podmiotów profesjonalnych stanowiłaby dla nich nieproporcjonalne obciążenie administracyjne, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do rozszerzenia wykazu podmiotów profesjonalnych, które nie podlegają wymogowi rejestracji.

(96) Aby dostosowywać zawartość rejestrów odmian do rozwoju wiedzy technicznej oraz wykorzystać doświadczenia zdobyte podczas rejestracji odmian, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany wymogów w zakresie tej zawartości.

(97) Aby dostosowywać wymogi techniczne do celów rejestracji klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian norm międzynarodowych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany tych wymogów.

(98) Aby dostosowywać przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące badań wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do nowych polityk lub przepisów unijnych dotyczących zrównoważonego rolnictwa, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określania minimalnych wymogów w zakresie oceny badanych cech oraz oceny i raportowania wyników tego badania.

(99) Aby określić szczegółowe kryteria, dzięki którym nazwy odmian będą odpowiednie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do związku nazw ze znakami towarowymi, z oznaczeniami geograficznymi lub nazwami pochodzenia produktów rolnych, pisemnej zgody posiadaczy wcześniejszych praw na usunięcie przeszkód dla odpowiedniości nazwy, stosowania kodów, definicji gatunków blisko spokrewnionych oraz stwierdzania, czy nazwy wprowadzają w błąd, są obraźliwe lub powodują nieporozumienie.

(100) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa[23]. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

[23] Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

(101) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[24].

(102) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia przepisów dotyczących kontrolnych badań poletkowych partii materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard w podziale na rodzaj, gatunek lub kategorię.

(103) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu poprawy działania podmiotów profesjonalnych oraz tożsamości i jakości PRM, który podmioty te produkują i którym obrót prowadzą, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania wymogów w zakresie ocen, szkoleń, badań, inspekcji, pobierania prób i prowadzenia badań w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków na potrzeby nadzoru urzędowego nad podmiotami profesjonalnymi sprawowanego przez właściwe organy.

---

[24] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(104) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do postępowania z partiami PRM i ich etykietowania, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania szczegółowych wymogów w odniesieniu do wszystkich lub niektórych gatunków PRM w zakresie maksymalnej wielkości partii, ich identyfikacji, wielkości prób i badania partii, łączenia lub podziału partii w odniesieniu do pochodzenia partii PRM, dokumentowania tych operacji i etykietowania partii PRM po ich połączeniu lub podziale zgodnie z mającymi zastosowanie normami międzynarodowymi.

(105) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do PRM w opakowaniach, wiązkach lub pojemnikach oraz w postaci pojedynczych roślin, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania szczegółowych wymogów dotyczących plombowania, rozmiaru i formatu opakowań, wiązek i pojemników zawierających określone gatunki PRM, a także warunków obrotu materiałem siewnym luzem bez plombowania ani pakowania oraz prowadzenia dokumentacji.

(106) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w zakresie czytelności, rozpoznawalności i bezpieczeństwa etykiet, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania szczegółowych przepisów dotyczących etykiet urzędowych, etykiet podmiotu, etykiet stosowanych w przypadku określonych odstępstw i w przypadku niektórych typów PRM oraz do określenia treści, rozmiaru, koloru i układu oraz – w przypadku przywożonego PRM – języka tych etykiet dla odpowiednich kategorii lub typów PRM.

(107) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do mieszanek materiału siewnego oraz w celu uwzględniania rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz praktycznego doświadczenia zdobytego przy stosowaniu odpowiednich przepisów, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania szczegółowych przepisów dotyczących urządzeń do mieszania i procedury mieszania oraz dotyczących plombowania, pakowania i etykietowania, treści, rozmiaru, koloru i układu etykiety, zastosowania i nazwy mieszanek.

(108) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących pakowania i plombowania mieszanek dla ochrony środowiska, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania tych wymogów.

(109) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sprzedaży detalicznej PRM roślin sadowniczych i warzywnych oraz aby obrót PRM był jak najbardziej praktyczny i odpowiedni dla każdego gatunku, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania przepisów dotyczących rozmiaru, postaci, plombowania i postępowania z pojedynczymi roślinami i małymi opakowaniami PRM będącego przedmiotem obrotu z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych.

(110) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do odstępstwa umożliwiającego produkcję PRM odmian w trakcie rejestracji i obrót nim do celów przeprowadzenia badań lub prób lub niezwłocznego udostępnienia na rynku nowych odmian, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, w stosownych przypadkach, ograniczonych ilości PRM, do których odstępstwo to ma mieć zastosowanie.

(111) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zaradzania przejściowym trudnościom w dostawach PRM, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do zezwalania, na okres maksymalnie 12 miesięcy, na obrót materiałem siewnym lub materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard podlegającym mniej rygorystycznym wymogom lub na odstępstwo od wymogu przynależności do jednej z odmian, a także do uchylenia lub zmiany tego zezwolenia.

(112) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia państwom członkowskim elastyczności w przyjmowaniu bardziej rygorystycznych środków krajowych, w tym wyższych norm jakości, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do zezwalania państwom członkowskim na przyjmowanie takich wymogów dotyczących produkcji i obrotu PRM, pod warunkiem że środki te odpowiadają popytowi na rynku, specyficznym warunkom produkcji lub warunkom agroklimatycznym tego państwa członkowskiego. Te bardziej rygorystyczne środki nie powinny nakładać ani prowadzić do zakazów ani ograniczeń w zakresie przepływu produktów z lub do innych państw członkowskich.

(113) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia państwom członkowskim elastyczności w odniesieniu do gatunków, których uprawa na ich terytorium jest nieistotna, oraz gdy kwalifikacja i kontrola produkcji tych gatunków stanowiłyby nieproporcjonalne obciążenie administracyjne, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do tymczasowego zezwalania na produkcję i obrót PRM takich gatunków w tym państwie członkowskim bez stosowania do niego przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących produkcji i obrotu.

(114) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu szybkiej reakcji na nagłe zagrożenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do podejmowania środków nadzwyczajnych, w przypadku gdy istnieją szczegółowe powody wynikające z nowej lub dodatkowej wiedzy naukowej pozwalające uznać, że produkcja lub obrót PRM stanowi poważne ryzyko dla zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, dla środowiska lub uprawy innych rodzajów i gatunków, a zagrożenie takie nie zostało poddane ocenie na podstawie jakichkolwiek innych przepisów unijnych i nie może zostać w zadowalający sposób ograniczone środkami wprowadzonymi przez dane państwo członkowskie. Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania aktów wykonawczych mających natychmiastowe zastosowanie, aby – w przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby – przeciwdziałać poważnym zagrożeniom dla zdrowia ludzi.

(115) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przywozu PRM oraz w celu zapewnienia zgodności wymogów państw trzecich z wymogami Unii, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustalania, do celów przywozu, czy PRM określonych rodzajów, gatunków lub kategorii produkowany w państwie trzecim lub na określonych obszarach państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii. Komisja powinna przeprowadzić audyt w przypadku każdego pierwszego wniosku o uznanie równoważności złożonego przez państwo trzecie. Równoważność PRM pochodzącego z państw trzecich jest uznawana w drodze różnych procedur zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM oraz aktami przyjętymi na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE, a w szczególności decyzjami Rady 2003/17/WE[25] i 2005/834/WE[26]. Aby zapewnić jasność prawa przy przechodzeniu do nowych ram prawnych, te decyzje dotyczące równoważności należy uchylić, a uznawanie równoważności przewidziane w takich decyzjach i rozporządzeniach wykonawczych należy ująć w jednym akcie wykonawczym. Aby zapewnić ciągłość i jednolite warunki uznawania równoważności PRM przywożonego z danych państw trzecich od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna włączyć do aktu wykonawczego, bez audytów, państwa, w odniesieniu do których równoważność została uznana zgodnie z tymi aktami.

---

[25] Decyzja Rady 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2003/17(1)/oj).

[26] Decyzja Rady 2005/834/WE z dnia 8 listopada 2005 r. w sprawie równoważności kontroli praktyk dotyczących zachowania odmian przeprowadzanych w niektórych państwach trzecich i zmieniająca decyzję 2003/17/WE (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/834/oj).

(116) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia a także w celu zapewnienia spójności w sposobie, w jaki Unia uznaje wymogi państw trzecich za równoważne, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania danych i informacji, które państwa trzecie mają przekazywać w tym celu.

(117) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu właściwego zachowywania zarejestrowanych odmian również w państwach trzecich, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do uznawania, że kontrole zachowywania odmiany przeprowadzone w państwach trzecich dają takie same gwarancje jak gwarancje mające zastosowanie w Unii.

(118) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem protokołów ustanowionych przez CPVO, mających zastosowanie wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV) lub innych odpowiednich metodyk krajowych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określania szczególnych wymogów dotyczących odrębności, wyrównania i trwałości poszczególnych rodzajów lub gatunków odmian, w tym zmodyfikowanych wymogów dotyczących wyrównania odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej, a także cech i informacji, które należy zawrzeć w urzędowo uznanym opisie odmiany w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych.

(119) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz wiarygodności i wysokiej jakości badań odrębności, wyrównania i trwałości, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do upoważniania urzędów badawczych do przeprowadzania badania technicznego odmiany w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków. Aby zapewnić wiarygodność i wysoką jakość tych badań, upoważnienie to powinno być wydawane na podstawie opinii CPVO stwierdzającej, że urząd badawczy jest odpowiedni do przeprowadzenia takich badań.

(120) Podobnie, a także w celu zwiększenia możliwości rejestracji odmian w Unii, w przypadku gdy żaden urząd badawczy w Unii nie został upoważniony do przeprowadzenia badań danych rodzajów lub gatunków, powinna istnieć możliwość korzystania z urzędów badawczych w państwach trzecich. Z tego powodu a także w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do udzielania upoważnień urzędom badawczym w państwach trzecich. Aby zapewnić wiarygodność i wysoką jakość tych badań, upoważnienie to powinno być wydawane na podstawie opinii CPVO stwierdzającej, że urząd badawczy jest odpowiedni do przeprowadzenia takich badań.

(121) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia sposobu, w jaki właściwe organy mogą współpracować z osobami fizycznymi lub prawnymi do celów technicznego badania odrębności, wyrównania i trwałości oraz wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

(122) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do celów przyjmowania szczegółowych przepisów określających wielkość prób wzorcowych zarejestrowanych odmian oraz określania zasad ich zastępowania i udostępniania ich innym właściwym organom.

(123) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia technicznych formatów sprawozdań państw członkowskich z funkcjonowania systemu produkcji i obrotu PRM.

(124) Aby uniknąć zakłóceń w produkcji i obrocie PRM wynikających z przejścia od dyrektyw w sprawie obrotu PRM do nowych przepisów, należy przyjąć szczególne środki. W związku z tym PRM wyprodukowany lub będący przedmiotem obrotu przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia powinien być nadal udostępniany na rynku, aby umożliwić wykorzystanie istniejących zapasów oraz uniknąć powstawania odpadów. Ponadto odmiany, które zostały zarejestrowane zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM, powinny zostać zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem bez stosowania nowej procedury rejestracji. Odmiany rodzajów lub gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem, które nie były objęte dyrektywami w sprawie obrotu PRM, a zostały zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian na podstawie przepisów krajowych przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, powinny zostać zarejestrowane w odpowiednich krajowych rejestrach odmian bez stosowania przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Aby zapewnić pewność prawa, takiej rejestracji należy dokonać do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Z tych samych powodów, na określonych warunkach, podmioty profesjonalne powinny być rejestrowane bez składania wniosku o rejestrację, jeżeli są zarejestrowane zgodnie z dyrektywami w sprawie obrotu PRM.

(125) Dyrektywy w sprawie obrotu PRM należy uchylić, ponieważ zastępuje je niniejsze rozporządzenie. W związku z tym należy zmienić rozporządzenie (UE) 2016/2031 w celu usunięcia odniesień do tych dyrektyw oraz zapewnienia, aby regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii podlegały wyłącznie temu rozporządzeniu i aby objęte zostały wszystkie typy PRM.

(126) Należy zmienić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625[27], tak aby objęło swoim zakresem stosowania produkcję i obrót PRM zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jest to istotne w celu zagwarantowania jednolitego podejścia w odniesieniu do kontroli urzędowych i innych urzędowych działań dotyczących całej produkcji roślinnej i całego łańcucha żywnościowego, ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/625 ma także zastosowanie do zakresu stosowania rozporządzeń (UE) 2016/2031 i (UE) 2018/848.

(127) W związku z tym Komisja powinna być uprawniona do określenia przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych PRM, aby zweryfikować zgodność z przepisami Unii do celów przywozu PRM do Unii i obrotu nim w Unii, oraz przepisów szczegółowych dotyczących działań podmiotów profesjonalnych podczas produkcji PRM, a także przepisów dotyczących działań podejmowanych przez właściwe organy po przeprowadzeniu tych kontroli urzędowych.

---

[27] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj).

(128) Rozporządzenie (UE) 2017/625 nie powinno jednak mieć w całości zastosowania do działań związanych z rejestracją odmian w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto w niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić odstępstwa od konkretnych artykułów tego rozporządzenia. Dotyczy to w szczególności tych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/625, które nakładają na właściwe organy nowe obciążenia administracyjne, które byłyby nieproporcjonalne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

(129) Zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa Parlament Europejski i Rada uważają, że aby zapewnić zdobycie wystarczającego doświadczenia w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia przed rozważeniem rozszerzenia wymogów dotyczących wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania na dodatkowe rodzaje lub gatunki, każde sprawozdanie oceniające takie rozszerzenie powinno zostać przedstawione dopiero po upływie 10 lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa inicjatywy przysługującego Komisji na podstawie art. 17 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

(130) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie zharmonizowanego podejścia do produkcji i obrotu PRM, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skutki, złożoność i międzynarodowy charakter możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W związku z tym, i w razie potrzeby, niniejsze rozporządzenie wprowadza odstępstwa lub szczegółowe wymogi w odniesieniu do określonych typów PRM i do podmiotów profesjonalnych.

(131) Niniejsze rozporządzenie należy stosować po upływie 48 miesięcy od jego wejścia w życie, aby umożliwić właściwym organom i podmiotom profesjonalnym dostosowanie się do jego przepisów oraz aby zapewnić czas niezbędny do przyjęcia odpowiednich aktów delegowanych i wykonawczych,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I
Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się przepisy dotyczące produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego (PRM) do celów obrotu oraz dotyczące obrotu PRM w Unii, w szczególności wymogi w zakresie produkcji PRM na polu i w innych miejscach, w zakresie kategorii PRM, tożsamości i jakości, kwalifikacji, etykietowania, pakowania, przywozu, podmiotów profesjonalnych oraz rejestracji odmian.

Artykuł 2

Zakres stosowania i cele

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do PRM rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I w zakresie zastosowań wskazanych w tym załączniku, a także do ich mieszańców.

   Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do podkładek i innych części roślin rodzajów lub gatunków innych niż te, które wymieniono w załączniku I, lub ich mieszańców, jeżeli materiał rozmnożeniowy rodzaju lub gatunku wymienionego w załączniku I lub ich mieszańców został lub ma zostać na nich zaszczepiony.

2. Wymogi niniejszego rozporządzenia dotyczące produkcji PRM mają zastosowanie wyłącznie do produkcji do celów obrotu PRM w Unii.

3. Cele niniejszego rozporządzenia są następujące:

a) zapewnienie jakości i różnorodności PRM oraz dostępności takiego PRM dla wszystkich użytkowników, w tym dla podmiotów profesjonalnych oraz rolników;

b) zapewnienie sprawiedliwych warunków konkurencji między podmiotami profesjonalnymi w całej Unii oraz zapewnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego PRM;

c) wspieranie innowacji i konkurencyjności sektora PRM w Unii;

d) przyczynianie się do ochrony, w tym ochrony dynamicznej, oraz zrównoważonego wykorzystania zasobów genetycznych roślin i różnorodności biologicznej w rolnictwie;

e) przyczynianie się do zrównoważonej produkcji rolnej, która będzie dostosowana do obecnych i przyszłych przewidywanych warunków klimatycznych oraz innych warunków środowiskowych;

f) przyczynianie się do zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego oraz suwerenności żywnościowej i paszowej.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik I w celu dostosowania go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian w danych ekonomicznych dotyczących produkcji i obrotu rodzajów i gatunków poprzez dodawanie lub usuwanie rodzajów i gatunków w odniesieniu do jednego lub większej liczby zastosowań.

W drodze aktów delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym, można dodać do wykazu w załączniku I rodzaj lub gatunek w odniesieniu do jednego lub większej liczby zastosowań, jeżeli spełnia co najmniej dwa z następujących kryteriów pod względem ich zamierzonych zastosowań:

a) zajmuje istotny obszar produkcji PRM lub odpowiedniej uprawy i stanowi istotną wartość PRM lub odpowiedniej uprawy będących przedmiotem obrotu w Unii;

b) ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa produkcji żywności i paszy w Unii w porównaniu do innych rodzajów i gatunków niewymienionych w tym załączniku; oraz

c) PRM tego rodzaju lub gatunku jest przedmiotem obrotu w co najmniej dwóch państwach członkowskich.

W drodze aktów delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym, można usunąć z wykazu w załączniku I rodzaj lub gatunek w odniesieniu do jednego lub większej liczby zastosowań, jeżeli przestał spełniać co najmniej dwa z kryteriów określonych w akapicie drugim.

W aktach delegowanych przyjętych na podstawie niniejszego ustępu określa się kryteria stosowane do stwierdzenia, że obszar produkcji lub wartość rynkowa są istotne lub że znaczenie danych rodzajów i gatunków oraz zastosowań jest zasadnicze dla bezpieczeństwa produkcji żywności i paszy.

5. Niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania do:

a) PRM rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I przeznaczonych do celów ozdobnych zgodnie z dyrektywą 98/56/WE, z wyjątkiem materiału siewnego przeznaczonego do zastosowania jako trawy gazonowe;

b) leśnego materiału rozmnożeniowego objętego rozporządzeniem (UE) 2026/1392;

c) PRM przeznaczonego wyłącznie na wywóz do państw trzecich, pod warunkiem że jest on zidentyfikowany jako taki;

d) PRM sprzedawanego lub przekazywanego w jakikolwiek sposób, bezpłatnie lub odpłatnie, między użytkownikami nieprofesjonalnymi;

e) PRM wykorzystywanego wyłącznie do celów inspekcji, pobierania prób lub badania, przeprowadzanych urzędowo lub pod nadzorem urzędowym, do celów hodowli i selekcji, do celów wystaw, do celów badawczych lub innych celów naukowych, pod warunkiem że jest on zidentyfikowany jako taki;

f) PRM będącego przedmiotem umów o świadczenie usług w zakresie przetwarzania, w tym czyszczenia, dezynfekcji, zabiegów i pakowania, lub transportu lub przechowywania, pod warunkiem że dostawca tych usług nie nabywa prawa do tego PRM oraz że zapewniona jest identyfikowalność tego PRM;

g) PRM przekazywanego do banków genów lub z takich banków do celów ochrony zasobów genetycznych roślin;

h) ekologicznego materiału heterogenicznego wytworzonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848.

6. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do państw trzecich uznaje się za odniesienia do państw trzecich i terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 1 TFUE, z wyjątkiem Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich.

Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do terytorium Unii uznaje się za odniesienia do terytorium Unii bez terytoriów, o których mowa w art. 355 ust. 1 TFUE, z wyjątkiem Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „roślinny materiał rozmnożeniowy” lub „PRM” oznacza rośliny przeznaczone do sadzenia zdefiniowane w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/2031, w tym materiał siewny, zdolne i przeznaczone do:

a) produkcji całych roślin lub części roślin; lub

b) produkcji owoców, warzyw lub innych upraw;

2) „materiał siewny” oznacza materiał siewny w znaczeniu botanicznym;

3) „obrót” oznacza następujące działania prowadzone przez podmiot profesjonalny:

   a) sprzedaż, przechowywanie w celu sprzedaży, nieodpłatne przekazanie, lub oferowanie do sprzedaży, w tym przez internet, lub wszelkie inne przekazanie lub dystrybucję w Unii; lub

   b) przywóz na terytorium Unii;

4) „podmiot profesjonalny” oznacza każdą niebędącą właściwym organem osobę fizyczną lub prawną, która jest podmiotem prawa publicznego lub prywatnego, zaangażowaną profesjonalnie w Unii w co najmniej jedną z następujących czynności dotyczących PRM oraz ponoszącą za nie odpowiedzialność prawną:

   a) produkcja do celów obrotu;

   b) obrót;

   c) zachowywanie odmian;

   d) inspekcja polowa, pobieranie prób, badania laboratoryjne, przechowywanie, przetwarzanie, pakowanie, plombowanie lub etykietowanie;

5) „użytkownik nieprofesjonalny” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną nabywającą, przekazującą i wykorzystującą PRM do celów niezwiązanych z działalnością zawodową tej osoby;

6) „właściwy organ” oznacza centralny lub regionalny organ państwa członkowskiego lub, w stosownych przypadkach, odpowiadający mu organ państwa trzeciego, odpowiedzialny za organizację kontroli urzędowych, rejestracji, kwalifikacji oraz innych urzędowych działań dotyczących produkcji PRM i obrotu nim, lub każdy inny organ, któremu powierzono te zadania zgodnie z prawem Unii;

7) „kategoria” PRM oznacza grupę lub indywidualną jednostkę PRM, które należą do materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard i które można zidentyfikować na podstawie ich zgodności ze szczegółowymi wymogami w zakresie tożsamości i jakości;

8) „materiał siewny kategorii przedbazowy” oznacza materiał siewny, który należy do pokoleń poprzedzających pokolenie materiału siewnego kategorii bazowy, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

9) „materiał siewny kategorii bazowy” oznacza materiał siewny, który został wyprodukowany z materiału siewnego kategorii przedbazowy lub poprzednich pokoleń materiału siewnego kategorii bazowy, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału siewnego kategorii bazowy lub kwalifikowany i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

10) „materiał siewny kategorii kwalifikowany” oznacza materiał siewny, który został wyprodukowany z materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy lub poprzednich pokoleń materiału siewnego kategorii kwalifikowany, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału siewnego kategorii kwalifikowany lub do uprawy i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

11) „materiał siewny kategorii standard” oznacza materiał siewny inny niż materiał siewny kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, który spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku III;

12) „materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy” oznacza PRM inny niż materiał siewny, który należy do pokoleń poprzedzających pokolenie materiału rozmnożeniowego kategorii bazowy, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

13) „materiał rozmnożeniowy kategorii bazowy” oznacza PRM inny niż materiał siewny, który został wyprodukowany z materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy lub poprzednich pokoleń materiału rozmnożeniowego kategorii bazowy, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału rozmnożeniowego kategorii bazowy lub kwalifikowany i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

14) „materiał rozmnożeniowy kategorii kwalifikowany” oznacza PRM inny niż materiał siewny, który został wyprodukowany z materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy lub poprzednich pokoleń materiału rozmnożeniowego lub siewnego kategorii kwalifikowany, jest przeznaczony do produkcji następnych pokoleń materiału rozmnożeniowego kategorii kwalifikowany lub do uprawy i w przypadku którego ustalono, w drodze kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym, że spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku II;

15) „materiał rozmnożeniowy kategorii standard” oznacza PRM inny niż materiał siewny i inny niż materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, który spełnia odpowiednie warunki określone w załączniku III;

16) „sadzeniaki ziemniaka” oznaczają wykorzystywane do sadzenia bulwy, w tym minibulwy, oraz mikrorozmnażany uprawny materiał rozmnożeniowy tworzący bulwy *Solanum tuberosum* L.;

17) „nasiona ziemniaka” oznaczają materiał siewny *Solanum tuberosum* L.;

18) „roślina mateczna” oznacza zidentyfikowaną roślinę przeznaczoną do produkcji PRM;

19) „klon” oznacza pojedyncze potomstwo rośliny, pozyskane pierwotnie z innej pojedynczej rośliny w drodze rozmnażania wegetatywnego, które pozostaje genetycznie identyczne z tą rośliną;

20) „klon wyselekcjonowany” oznacza klon, który jest wegetatywnym potomstwem pojedynczej rośliny, odpowiada opisowi określonej odmiany i został wybrany ze względu na jego cechy fenotypowe i jego status fitosanitarny;

21) „materiał poliklonalny” oznacza grupę co najmniej dwóch osobników będących potomstwem pojedynczej rośliny, innych niż mieszanki klonów wyselekcjonowanych, pochodzących od różnych genotypów tej samej odmiany, wyselekcjonowanych jako grupa, z których poszczególni członkowie charakteryzują się wewnątrzodmianową różnorodnością w przypadku porównania między nimi;

22) „kwalifikacja urzędowa” oznacza urzędowe poświadczenie przez właściwy organ zgodności materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany z mającymi zastosowanie wymogami niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy organ ten przeprowadził wszystkie odpowiednie inspekcje, pobieranie prób i badanie, w tym, w stosownych przypadkach, kontrolne badania poletkowe;

23) „kwalifikacja pod nadzorem urzędowym” oznacza poświadczenie przez upoważniony podmiot profesjonalny, że materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany spełnia mające zastosowanie wymogi niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy ten podmiot profesjonalny przeprowadził co najmniej jedną z odpowiednich inspekcji, pobieranie prób, badanie lub drukowanie i dołączanie etykiet pod nadzorem urzędowym właściwego organu;

24) „odmiana” oznacza odmianę zdefiniowaną w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2100/94;

25) „opis urzędowy” oznacza opis odmiany, który został określony przez właściwy organ na podstawie badania odrębności, wyrównania i trwałości tej odmiany, który obejmuje określone cechy tej odmiany i który umożliwia identyfikację tej odmiany;

26) „opis urzędowo uznany” oznacza pisemny opis odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych, który został uznany przez właściwy organ;

27) „zachowywanie odmiany” oznacza działania podejmowane w celu zapewnienia czystości i tożsamości odmianowej, a w szczególności zapewnienia, aby odmiana pozostała niezmienna w ekspresji jej określonych cech po wielokrotnym rozmnażaniu lub, w przypadku określonego cyklu rozmnażania, na koniec każdego takiego cyklu;

28) „próba wzorcowa” oznacza reprezentatywną dla danej odmiany próbę PRM stosowaną przez właściwy organ jako punkt odniesienia przy sprawdzaniu tożsamości odmianowej, czystości odmianowej oraz zachowywania odmiany do celów niniejszego rozporządzenia;

29) „rośliny nietypowe” oznacza rośliny, które w oczywisty sposób różnią się od odmiany, do której mają należeć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w ekspresji wszelkich określonych cech, przy uwzględnieniu szczególnych właściwości ich rozmnażania;

30) „agrofagi jakościowe” oznaczają agrofagi, które:

a) nie są agrofagami kwarantannowymi dla Unii, agrofagami kwarantannowymi dla stref chronionych, regulowanymi agrofagami niekwarantannowymi dla Unii w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/2031 ani agrofagami podlegającymi środkom przyjętym na podstawie art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia;

b) występują w trakcie produkcji PRM lub po jego zbiorach; oraz

c) ze względu na swoją obecność mają nieakceptowalny niepożądany wpływ na jakość PRM oraz nieakceptowalne skutki gospodarcze w kontekście wykorzystywania tego PRM w Unii;

31) „praktycznie wolny od agrofagów jakościowych” oznacza, że zakres występowania agrofagów jakościowych na PRM jest wystarczająco niski, aby zapewnić akceptowalną jakość i użyteczność tego PRM;

32) „partia” oznacza zdefiniowaną ilość PRM możliwą do zidentyfikowania na podstawie jednorodności jego składu;

33) „odmiana dla zachowania bioróżnorodności” oznacza odmianę, która:

a) jest tradycyjnie uprawiana w określonym regionie Unii („region pochodzenia”);

b) jest dostosowana do lokalnych warunków agroklimatycznych i systemów rolniczych tego regionu; oraz

c) może charakteryzować się mniejszym wyrównaniem ze względu na pewien stopień różnorodności genetycznej lub fenotypowej poszczególnych jednostek rozmnożeniowych;

34) „odmiana zaadaptowana do warunków lokalnych” oznacza odmianę, która:

a) została ostatnio wyhodowana w określonym regionie Unii („region pochodzenia”) w wyniku działań z zakresu dynamicznej ochrony lub innych metod hodowli i selekcji stosowanych w warunkach naturalnych lub stosowanych przez rolników;

b) jest dostosowana do lokalnych warunków agroklimatycznych i systemów rolniczych tego regionu; oraz

c) w przypadku odmian innych niż odmiany rozmnażane wegetatywnie charakteryzuje się mniejszym wyrównaniem ze względu na pewien stopień różnorodności genetycznej lub fenotypowej między poszczególnymi jednostkami rozmnożeniowymi;

35) „rolnik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która zawodowo prowadzi działalność w zakresie produkcji roślinnej, w tym rolnictwa i ogrodnictwa;

36) „nasiona ze zbioru” oznaczają nieprzetworzony materiał siewny roślin warzywnych, o których mowa w załączniku I, wyprodukowany w państwie trzecim i przywożony do Unii do celów przetwarzania i obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

37) „bank genów” oznacza organizację mającą za cel ochronę zasobów genetycznych roślin na rzecz zapewnienia ciągłości publicznej dostępności tych zasobów do celów badań, hodowli i selekcji, edukacji, szkoleń i bezpośredniego wykorzystania, uznaną za taką przez odpowiedni właściwy organ;

38) „organizm zmodyfikowany genetycznie” oznacza organizm zmodyfikowany genetycznie zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE[28], z wyjątkiem organizmów uzyskanych za pomocą technik modyfikacji genetycznej wymienionych w załączniku I B do tej dyrektywy;

---

[28] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/18/oj).

39) „roślina NGT” oznacza roślinę NGT zdefiniowaną w art. 3 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1388[29].

Artykuł 4

Zgodność z rozporządzeniem (UE) 2016/2031

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Każdy PRM produkowany i będący przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem musi być zgodny z zasadami określonymi lub przewidzianymi w odpowiednich przepisach rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczącymi agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej i regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii oraz ze środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia.

[29] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1388 z dnia 17 czerwca 2026 r. w sprawie roślin uzyskiwanych za pomocą niektórych nowych technik genomowych i uzyskiwanych z tych roślin produktów oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2017/625 (Dz.U. L, 2026/1388, 26.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1388/oj).

Rozdział II

Wymogi dotyczące odmian, kategorii PRM, etykietowania, upoważnień, postępowania, przywozu i odstępstw

SEKCJA 1

OGÓLNE WYMOGI DOTYCZĄCE PRODUKCJI I OBROTU PRM

Artykuł 5

PRM należący do zarejestrowanej odmiany

1. Wyłącznie PRM odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49, może być produkowany i może być przedmiotem obrotu w Unii.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 PRM może być produkowany i może być przedmiotem obrotu w Unii niezależnie od tego, czy należy do odmiany zarejestrowanej zgodnie z art. 49, w następujących przypadkach:

   a) jest to podkładka przeznaczona dla roślin sadowniczych i winorośli, która nie należą do żadnej odmiany, oraz jest produkowana i jest przedmiotem obrotu z odniesieniem do rodzaju lub gatunku, do którego należy, które to odniesienie – w przypadku obrotu – znajduje się na odpowiednim etykietowaniu;

b) jest przeznaczony dla użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z art. 24;

c) jest produkowany lub jest przedmiotem obrotu prowadzonego przez organizacje i sieci do celów ochrony zasobów genetycznych roślin zgodnie z art. 25;

d) jest przedmiotem wymiany w naturze między rolnikami zgodnie z art. 26;

e) jest składnikiem rodzicielskim odmiany mieszańcowej przeznaczonym do produkcji końcowych odmian mieszańcowych;

f) należy do odmiany, która jest przedmiotem wniosku o rejestrację zgodnie z art. 28;

g) występują przejściowe trudności w dostawach PRM, o których mowa w art. 30.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 następujące typy PRM mogą być produkowane i mogą być przedmiotem obrotu wyłącznie, jeżeli nie należą do zarejestrowanej odmiany:

a) mieszanki dla ochrony środowiska zgodnie z art. 22;

b) materiał siewny handlowy zgodnie z art. 29.

Artykuł 6

PRM określonych kategorii

1. Wyłącznie PRM jednej z następujących kategorii może być produkowany i może być przedmiotem obrotu w Unii:

   a) materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy;

   b) materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii bazowy;

   c) materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii kwalifikowany;

   d) materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii standard.

   W przypadku odesłania w niniejszym rozporządzeniu do niższych lub wyższych kategorii dotyczących tożsamości i jakości PRM ustalanie takie opiera się na hierarchii wynikającej z kolejności lit. a)–d), przy czym lit. a) ma najwyższy stopień, a lit. d) najniższy.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 PRM może być produkowany i może być przedmiotem obrotu, niezależnie od tego, czy należy do kategorii wymienionej w lit. a)–d) tego ustępu, w następujących przypadkach:

   a) jest mieszanką dla ochrony środowiska wyprodukowaną zgodnie z art. 22;

   b) jest przeznaczony dla użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z art. 24;

c) jest produkowany lub jest przedmiotem obrotu prowadzonego przez organizacje i sieci do celów ochrony zasobów genetycznych roślin zgodnie z art. 25;

d) jest przedmiotem wymiany w naturze między rolnikami zgodnie z art. 26;

e) należy do pokolenia poprzedzającego materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy zgodnie z art. 27;

f) jest materiałem siewnym handlowym zgodnie z art. 29.

Artykuł 7

PRM, który ma być produkowany i być przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany

1. PRM rodzajów lub gatunków, oraz dla zamierzonych zastosowań, wymienionych w kolumnie 2 w załączniku I produkuje się i jest on przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany.

2. PRM klonów wyselekcjonowanych produkuje się i jest on przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany roślin sadowniczych i winorośli.

3. Podkładki winorośli produkuje się i są przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 w celu zmiany kolumny 2 w załączniku I.

W drodze tych aktów delegowanych dodaje się rodzaj lub gatunek w odniesieniu do jednego lub większej liczby zastosowań w kolumnie 2 w załączniku I, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

a) istnieje potrzeba zapewnienia wyższych gwarancji w odniesieniu do jakości PRM tego rodzaju lub gatunku; oraz

b) koszty związane z kwalifikacją niezbędną w celu produkowania PRM tego rodzaju lub gatunku jako materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany i prowadzenia obrotu nim są proporcjonalne.

W drodze aktów delegowanych, o których mowa w akapicie pierwszym, usuwa się rodzaj lub gatunek w odniesieniu do jednego lub większej liczby zastosowań z kolumny 2 w załączniku I, jeżeli jego włączenie nie jest już proporcjonalne.

5. Ocena warunku proporcjonalności, o której mowa w ust. 4 akapit drugi lit. b) oraz akapit trzeci, opiera się na ogólnej ocenie następujących połączonych ze sobą elementów:

a) znaczenia danego rodzaju lub gatunku dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i paszowego w Unii lub dla zapewnienia wysokiej wartości przetwórstwa przemysłowego;

b) wielkości produkcji tego rodzaju lub gatunku w Unii;

c) popytu na dany rodzaj lub gatunek ze strony podmiotów profesjonalnych i podmiotów w przemyśle spożywczym i paszowym;

d) kosztów produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany w porównaniu z kosztami produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard lub innych typów PRM tego samego rodzaju lub gatunku; oraz

e) korzyści gospodarczych, fitosanitarnych lub środowiskowych wynikających z produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany oraz obrotu nim, przy zastosowaniu najwyższych standardów dotyczących tożsamości i jakości w odniesieniu do takiego PRM, w porównaniu z takimi korzyściami w przypadku materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard lub innych typów PRM tego samego rodzaju lub gatunku.

SEKCJA 2

WYMOGI W ZAKRESIE PRODUKCJI MATERIAŁU SIEWNEGO I MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO KATEGORII PRZEDBAZOWY, BAZOWY, KWALIFIKOWANY I STANDARD ORAZ OBROTU TAKIM MATERIAŁEM

Artykuł 8

Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany oraz obrotu takim materiałem

1. Materiał siewny kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany produkuje się i jest on przedmiotem obrotu w Unii wyłącznie, jeżeli:

a) jest praktycznie wolny od agrofagów jakościowych;

b) jest przedmiotem obrotu po przeprowadzeniu kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym; oraz

c) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu zgodnie z wymogami określonymi w częściach A lub B załącznika II, a jego zgodność z tymi wymogami poświadcza etykieta urzędowa, o której mowa w art. 17 ust. 1.

2. Materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany produkuje się i jest on przedmiotem obrotu w Unii wyłącznie, jeżeli:

a) jest praktycznie wolny od agrofagów jakościowych;

b) jest przedmiotem obrotu po przeprowadzeniu kwalifikacji urzędowej lub kwalifikacji pod nadzorem urzędowym; oraz

c) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu zgodnie z wymogami określonymi w częściach C, D lub E załącznika II, a jego zgodność z tymi wymogami poświadcza etykieta urzędowa, o której mowa w art. 17 ust. 1.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik II w celu dostosowania go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych poprzez określenie wymogów w odniesieniu do co najmniej jednego z następujących działań:

a) siewu i sadzenia oraz uprawy polowej do celów produkcji materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

b) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

c) obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

d) siewu i sadzenia oraz uprawy polowej do celów produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

e) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

f) obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany;

g) produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany z klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego;

h) obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany z klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego;

i) produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany wytworzonego w drodze rozmnażania *in vitro*;

j) obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany wytworzonego w drodze rozmnażania *in vitro*.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wymogi w zakresie produkcji i obrotu, o których mowa w załączniku II, w odniesieniu do określonych rodzajów, gatunków lub kategorii PRM oraz, w stosownych przypadkach, określonych stopni, klas, pokoleń lub innych podjednostek danej kategorii, w tym roślin matecznych. Wymogi te mogą mieć zastosowanie do wszystkich lub niektórych rodzajów lub gatunków i dotyczą co najmniej jednego z następujących elementów:

a) szczegółowych przepisów dotyczących co najmniej jednego zamierzonego zastosowania rodzajów, gatunków lub typów danego PRM;

b) metod produkcji PRM, w tym rozmnażania płciowego i wegetatywnego oraz rozmnażania *in vitro*;

c) warunków w zakresie siewu lub sadzenia;

d) poprzednich upraw oraz izolacji przestrzennej;

e) uprawy polowej, w tym na otwartym polu i w środowisku kontrolowanym;

f) czystości odmianowej, tożsamości odmianowej i poziomów obecności innych gatunków na polu;

g) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze;

h) zdolności kiełkowania, czystości, zawartości innych gatunków, wilgotności, wigoru oraz obecności ziemi lub zanieczyszczeń;

i) metod kwalifikacji PRM, w tym wymogów w zakresie inspekcji polowych, pobierania prób i badania, oraz, w stosownych przypadkach, stosowania technik biochemicznych i biomolekularnych lub innych metod technicznych, w stosownych przypadkach na podstawie odpowiednich norm międzynarodowych, a także ich zatwierdzania i stosowania oraz sporządzania wykazu metod zatwierdzonych w Unii;

j) warunków dotyczących podkładek i innych części roślin rodzajów lub gatunków innych niż te, które wymieniono w załączniku I, lub ich mieszańców, jeżeli materiał rozmnożeniowy rodzaju lub gatunku wymienionego w załączniku I lub ich mieszańców został na nich zaszczepiony;

k) warunków dotyczących produkcji materiału siewnego z roślin sadowniczych, ziemniaków lub winorośli;

l) warunków dotyczących produkcji PRM roślin sadowniczych, PRM winorośli lub sadzeniaków ziemniaka z materiału siewnego;

m) warunków dotyczących produkcji PRM klonów wyselekcjonowanych i PRM materiału poliklonalnego oraz obrotu nimi.

Te akty wykonawcze mogą określać bardziej rygorystyczne wymogi w zakresie produkcji i obrotu, które mają być stosowane w niektórych częściach terytorium Unii, jeżeli będą wymagały tego warunki agroklimatyczne, ryzyko rozprzestrzeniania się szkodliwych chwastów lub inne szczególne warunki i potrzeby w niektórych obszarach. Wymogi te muszą być proporcjonalne w kontekście danej kategorii PRM.

Początkowe akty wykonawcze w odniesieniu do wymogów wymienionych w akapicie pierwszym przyjmuje się nie później niż w dniu … [48 *miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*]. Mogą one zostać zmienione w celu dostosowania ich do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 80 ust. 2.

Artykuł 9

Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii standard oraz obrotu takim materiałem

1. Materiał siewny kategorii standard produkuje się i jest on przedmiotem obrotu w Unii wyłącznie, jeżeli:

   a) jest praktycznie wolny od agrofagów jakościowych;

   b) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu na odpowiedzialność podmiotu profesjonalnego; oraz

   c) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu zgodnie z wymogami określonymi w częściach A lub B załącznika III, a jego zgodność z tymi wymogami poświadcza etykieta podmiotu, o której mowa w art. 18 ust. 1.

2. Materiał rozmnożeniowy kategorii standard produkuje się i jest on przedmiotem obrotu w Unii wyłącznie, jeżeli:

   a) jest praktycznie wolny od agrofagów jakościowych;

b) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu na odpowiedzialność podmiotu profesjonalnego; oraz

c) jest produkowany i jest przedmiotem obrotu zgodnie z wymogami określonymi w częściach C, D lub E załącznika III, a jego zgodność z tymi wymogami poświadcza etykieta podmiotu, o której mowa w art. 18 ust. 1.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik III w celu dostosowania go do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych poprzez określenie wymogów w odniesieniu do co najmniej jednego z następujących działań:

a) siewu i sadzenia oraz uprawy polowej do celów produkcji materiału siewnego kategorii standard;

b) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze materiału siewnego kategorii standard;

c) obrotu materiałem siewnym kategorii standard;

d) siewu i sadzenia oraz uprawy polowej do celów produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii standard;

e) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze materiału rozmnożeniowego kategorii standard;

f) obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii standard;

g) produkcji PRM materiału poliklonalnego i obrotu tym materiałem;

h) produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii standard wytworzonego w drodze rozmnażania *in vitro*;

i) obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii standard wytworzonym w drodze rozmnażania *in vitro*.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wymogi w zakresie produkcji i obrotu, o których mowa w załączniku III, w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków PRM kategorii standard, w tym roślin matecznych. Wymogi te dotyczą co najmniej jednego z następujących elementów i mogą mieć zastosowanie do wszystkich lub niektórych rodzajów lub gatunków:

a) szczegółowych przepisów dotyczących co najmniej jednego zamierzonego zastosowania rodzajów, gatunków lub typów danego PRM;

b) metod produkcji PRM, w tym rozmnażania płciowego i wegetatywnego oraz rozmnażania *in vitro*;

c) warunków w zakresie siewu lub sadzenia;

d) poprzednich upraw oraz izolacji przestrzennej;

e) uprawy polowej, w tym na otwartym polu i w środowisku kontrolowanym;

f) czystości odmianowej, tożsamości odmianowej i zawartości innych gatunków na polu;

g) zbioru i działań prowadzonych po zbiorze;

h) zdolności kiełkowania, czystości, zawartości innych gatunków, wilgotności, wigoru oraz obecności ziemi lub zanieczyszczeń;

i) stosowania technik biochemicznych i biomolekularnych lub innych metod technicznych, w stosownych przypadkach na podstawie odpowiednich norm międzynarodowych, a także ich zatwierdzania i stosowania oraz sporządzania wykazu metod zatwierdzonych w Unii;

j) warunków dotyczących podkładek i innych części roślin rodzajów lub gatunków innych niż te, które wymieniono w załączniku I, lub ich mieszańców, jeżeli materiał rozmnożeniowy rodzaju lub gatunku wymienionego w załączniku I lub ich mieszańców został na nich zaszczepiony;

k) warunków dotyczących produkcji materiału siewnego z roślin sadowniczych, ziemniaków lub winorośli;

l) warunków dotyczących produkcji PRM roślin sadowniczych, PRM winorośli lub sadzeniaków ziemniaka z materiału siewnego;

m) warunków dotyczących produkcji i obrotu PRM odmian dla zachowania bioróżnorodności i PRM odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych;

n) warunków dotyczących produkcji PRM materiału poliklonalnego i obrotu tym materiałem.

Te akty wykonawcze mogą określać bardziej rygorystyczne wymogi w zakresie produkcji i obrotu, które mają być stosowane w niektórych częściach terytorium Unii, jeżeli będą wymagały tego warunki agroklimatyczne, ryzyko rozprzestrzeniania się szkodliwych chwastów lub inne szczególne warunki i potrzeby w niektórych obszarach. Wymogi te muszą być proporcjonalne w kontekście danej kategorii PRM.

Początkowe akty wykonawcze w odniesieniu do wymogów wymienionych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu przyjmuje się nie później niż w dniu … [48 *miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*]. Mogą one zostać zmienione w celu dostosowania ich do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą określoną w art. 80 ust. 2.

SEKCJA 3

SZCZEGÓŁOWE WYMOGI W ZAKRESIE KONTROLNYCH BADAŃ POLETKOWYCH W ODNIESIENIU DO MATERIAŁU SIEWNEGO

Artykuł 10

Kontrolne badania poletkowe w odniesieniu do materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany

1. Kontrolne badania poletkowe przeprowadza właściwy organ w celu sprawdzenia, czy partie materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, z wyjątkiem partii materiału siewnego winorośli i roślin sadowniczych, są zgodne z wymogami w zakresie ich tożsamości odmianowej i czystości odmianowej.

   Badania te obejmują wizualne porównanie między poletkiem kontrolnym obsianym próbą wzorcową a poletkiem obsianym próbą materiału siewnego z partii, która ma zostać zbadana. Próby, które mają zostać zbadane, pobiera się z:

   a) partii materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany przeznaczonych do produkcji nowego pokolenia lub nowej kategorii; albo

b) partii materiału siewnego pokolenia, które nie jest już przeznaczone do dalszego namnażania.

Próby, które mają zostać zbadane, pobiera się podczas kwalifikacji tych partii lub obrotu nimi.

Badanie tych prób odbywa się najpóźniej w sezonie wegetacyjnym następującym po pobraniu danej próby.

2. Kontrolne badania poletkowe przeprowadza się na wszystkich partiach materiału siewnego kategorii przedbazowy i bazowy. W przypadku materiału siewnego kategorii kwalifikowany, część partii, które mają zostać zbadane, ustala się na podstawie analizy ryzyka dotyczącej potencjalnego braku zgodności danego materiału siewnego z mającymi zastosowanie wymogami.

3. Próbę z badanej partii materiału siewnego, o której mowa w ust. 1, pobiera właściwy organ lub osoba upoważniona przez właściwy organ do pobierania prób pod nadzorem urzędowym. To pobieranie próby może być przeprowadzone z użyciem automatycznego próbobierza urzędowo zatwierdzonego przez właściwy organ. Jeżeli próby są pobierane podczas obrotu, pobiera je właściwy organ.

4. Do kontroli tożsamości odmianowej i czystości odmianowej mogą być stosowane techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne uznane zgodnie z art. 8 ust. 4 lit. i).

5. Jeżeli wyniki badania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazują, że nie zostały spełnione wymogi art. 8, właściwy organ:

a) nakazuje wycofanie lub zakazuje dalszego namnażania danej partii materiału siewnego i obrotu nią;

b) nakazuje poddanie danej partii materiału siewnego zabiegom w celu spełnienia mających zastosowanie wymogów; lub

c) podejmuje inne odpowiednie działania naprawcze.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących kontrolnych badań poletkowych partii materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany w podziale na rodzaj lub gatunek. Przepisy te dostosowuje się do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych, i można je także określać w odniesieniu do rodzaju, gatunku lub kategorii. Mogą one dotyczyć następujących elementów:

a) kryteriów w odniesieniu do przeprowadzania analizy ryzyka, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

b) procedury pobierania i badania prób, w tym odpowiednich technologii;

c) oceny wyników badań.

Artykuł 11

Kontrolne badania poletkowe w odniesieniu do materiału siewnego kategorii standard

1. Kontrolne badania poletkowe przeprowadza właściwy organ w celu sprawdzenia, czy partie materiału siewnego kategorii standard, z wyjątkiem partii materiału siewnego winorośli i roślin sadowniczych, są zgodne z wymogami w zakresie ich tożsamości odmianowej i czystości odmianowej.

   Badania te obejmują wizualne porównanie między poletkiem kontrolnym obsianym próbą wzorcową a poletkiem obsianym próbą materiału siewnego z partii, która ma zostać zbadana. Próby, które mają zostać zbadane, pobiera się, gdy dana partia jest przedmiotem obrotu.

2. Kontrolne badania poletkowe przeprowadza się na części partii materiału siewnego kategorii standard ustalonej na podstawie analizy ryzyka dotyczącej potencjalnego braku zgodności danego materiału siewnego z mającymi zastosowanie wymogami.

3. Próbę, która ma zostać zbadana, pobiera właściwy organ. To pobieranie próby może być przeprowadzone z użyciem automatycznego próbobierza urzędowo zatwierdzonego przez właściwy organ.

4. Do kontroli tożsamości odmianowej i czystości odmianowej mogą być stosowane techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne uznane zgodnie z art. 9 ust. 4 lit. i).

5. Jeżeli wyniki badania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazują, że nie zostały spełnione wymogi art. 9, właściwy organ:

a) nakazuje wycofanie danej partii materiału siewnego lub zakazuje, jeżeli jest to wykonalne, dalszego jej namnażania i obrotu nią;

b) nakazuje poddanie danej partii materiału siewnego zabiegom w celu spełnienia mających zastosowanie wymogów; lub

c) podejmuje inne odpowiednie działania naprawcze.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących kontrolnych badań poletkowych partii materiału siewnego kategorii standard w podziale na rodzaj lub gatunek. Przepisy te dostosowuje się do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych, i można je także określać w odniesieniu do rodzaju lub gatunku. Mogą one dotyczyć następujących elementów:

a) kryteriów w odniesieniu do przeprowadzania analizy ryzyka, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

b) procedury pobierania i badania prób, w tym odpowiednich technologii;

c) oceny wyników badań.

SEKCJA 4

UDZIELANIE UPOWAŻNIEŃ PODMIOTOM PROFESJONALNYM I NADZÓR URZĘDOWY SPRAWOWANY PRZEZ WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 12

Udzielanie podmiotom profesjonalnym upoważnień do przeprowadzania kwalifikacji pod nadzorem urzędowym

1. Państwa członkowskie mogą przewidzieć możliwość przeprowadzania przez podmioty profesjonalne niektórych czynności, które są wymagane do kwalifikacji pod nadzorem urzędowym.

   W takim przypadku właściwy organ może, na wniosek, upoważnić podmiot profesjonalny do przeprowadzenia pod nadzorem urzędowym wszystkich lub niektórych czynności wymaganych do kwalifikacji PRM, z wyjątkiem kontrolnych badań poletkowych, o których mowa w art. 10, oraz do wydrukowania etykiety urzędowej, o której mowa w art. 17 ust. 1, i dołączenia jej do tego PRM.

2. W celu uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, podmiot profesjonalny musi spełniać wszystkie następujące warunki istotne dla czynności, w odniesieniu do których ma zostać udzielone upoważnienie:

   a) posiada niezbędną wiedzę umożliwiającą mu zachowanie zgodności z wymogami, o których mowa w art. 8;

   b) ma kwalifikacje do przeprowadzania inspekcji, o których mowa w załączniku II, lub zatrudnia personel wykwalifikowany do przeprowadzania takich inspekcji;

c) zatrudnia wykwalifikowany personel do celów pobierania prób, o którym mowa w załączniku II, lub zawiera umowy z innymi podmiotami profesjonalnymi zatrudniającymi personel wykwalifikowany w zakresie pobierania takich prób;

d) zatrudnia wyspecjalizowany personel i posiada sprzęt niezbędny do przeprowadzenia badania, o którym mowa w załączniku II, lub korzysta z laboratoriów, które przestrzegają zasad Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA) lub innych mających zastosowanie norm międzynarodowych i które zatrudniają personel wykwalifikowany do przeprowadzania takich badań;

e) zidentyfikował i jest w stanie monitorować punkty krytyczne procesu produkcji, które mogą wpływać na jakość i tożsamość PRM, oraz prowadzi rejestry wyników tego monitorowania;

f) dysponuje systemami zapewniającymi spełnienie wymogów dotyczących identyfikacji partii na podstawie art. 15;

g) dysponuje systemami zapewniającymi spełnienie wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w art. 47.

3. Ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się zgodnie z odpowiednimi przepisami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 8 ust. 4, oraz – w przypadku braku takich przepisów – zgodnie z mającymi zastosowanie normami międzynarodowymi, a w przypadku braku takich norm – zgodnie z przepisami krajowymi.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie konkretnych działań, które ma podjąć właściwy organ w celu potwierdzenia zgodności z ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 13

Cofnięcie lub zmiana upoważnienia udzielonego podmiotowi profesjonalnemu

1. W przypadku gdy upoważniony podmiot profesjonalny nie spełnia już wymogów określonych w art. 12 ust. 1, 2 i 3 lub w przypadku gdy wielokrotnie stwierdzono, że PRM produkowany lub będący przedmiotem obrotu prowadzonego przez ten podmiot profesjonalny nie spełnia wymogów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ zwraca się do tego podmiotu profesjonalnego o podjęcie działań naprawczych w określonym terminie.

2. Jeżeli podmiot profesjonalny nie podejmie w określonym terminie działań naprawczych, o których mowa w ust. 1, właściwy organ niezwłocznie cofa lub zmienia upoważnienie. Jeżeli zostanie stwierdzone, że upoważnienia udzielono w wyniku oszustwa, właściwy organ nakłada na ten podmiot profesjonalny odpowiednie kary.

Artykuł 14

Nadzór urzędowy sprawowany przez właściwy organ

1. Do celów kwalifikacji pod nadzorem urzędowym właściwy organ przeprowadza regularne oceny, aby zapewnić spełnianie przez podmiot profesjonalny wymogów określonych w art. 12 ust. 1, 2 i 3. Częstotliwość ocen ustala się na podstawie potencjalnego ryzyka niespełniania przez dany podmiot profesjonalny odpowiednich wymogów niniejszego rozporządzenia. Takie oceny przeprowadza się co najmniej raz na pięć lat.

2. Właściwy organ organizuje szkolenia i egzaminy dla personelu podmiotu profesjonalnego przeprowadzającego inspekcje polowe, pobieranie prób i badania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

3. Do celów kwalifikacji pod nadzorem urzędowym właściwy organ przeprowadza inspekcje urzędowe, pobieranie prób i badania części upraw na stanowisku produkcji i partii, aby potwierdzić zgodność danego PRM z wymogami określonymi w art. 8.

   Część tę ustala się na podstawie oceny potencjalnego ryzyka niespełniania przez PRM danego podmiotu profesjonalnego wymogów, o których mowa w akapicie pierwszym.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające wymogi dotyczące ocen podmiotu profesjonalnego, o których mowa w ust. 1, szkoleń i egzaminów dla personelu, o których mowa w ust. 2, oraz inspekcji, pobierania prób i badań części upraw, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków.

Wymogi te mogą dotyczyć następujących elementów:

a) kryteriów dotyczących ryzyka, o którym mowa w ust. 1, oraz minimalnej części upraw i partii PRM, które mają podlegać inspekcjom polowym, pobieraniu prób i badaniom, o których mowa w ust. 3;

b) stosowania przez podmiot profesjonalny systemów zapewniania jakości, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ, a także możliwości ograniczenia przez właściwy organ – z uwagi na stosowanie tych systemów zapewniania jakości – inspekcji, pobierania prób i badań, o których mowa w niniejszym artykule.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

SEKCJA 5

WYMOGI W ZAKRESIE POSTĘPOWANIA I ETYKIETOWANIA

Artykuł 15

Partie

1. PRM produkuje się i jest on przedmiotem obrotu w partiach. PRM musi być identyfikowalny za pomocą niepowtarzalnego numeru referencyjnego partii, który zapewnia jego identyfikowalność.

2. Partie PRM mogą być łączone w nową partię zgodnie z art. 20 wyłącznie, jeżeli należą do tej samej odmiany.

   W przypadku połączenia partii składających się z różnych kategorii nowa partia należy do tej samej kategorii, do jakiej należy część składowa o najniższej kategorii.

3. Partie PRM można podzielić na dwie lub więcej partii zgodnie z art. 20.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi w odniesieniu do wszystkich lub niektórych gatunków PRM w zakresie maksymalnej wielkości partii, ich identyfikacji, wielkości prób i badania partii, łączenia lub dzielenia partii w kontekście pochodzenia partii PRM, rejestrowania tych działań oraz etykietowania w następstwie połączenia lub rozdzielenia. Wymogi te muszą uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 16

Opakowania, wiązki i pojemniki

1. PRM jest przedmiotem obrotu w postaci pojedynczych roślin lub w opakowaniach, wiązkach lub pojemnikach opatrzonych etykietą. Opakowania, wiązki lub pojemniki muszą być zaplombowane. Jednakże PRM inny niż materiał siewny i sadzeniaki ziemniaka może być przedmiotem obrotu bez plombowania, w przypadku gdy zaplombowanie nie jest wykonalne.

2. Opakowania, wiązki i pojemniki, o których mowa w ust. 1, plombuje się w taki sposób, aby nie można było ich otworzyć bez zniszczenia plombowania lub pozostawienia śladów wskazujących, że opakowanie, wiązka lub pojemnik zostały otwarte. Skuteczność plombowania zapewnia się poprzez dołączenie do plomby etykiet przewidzianych w art. 17 i 18 w mechanizmie plombującym albo poprzez zastosowanie plomby. Opakowania i pojemniki są zwolnione z tego wymogu, jeżeli ponowne wykorzystanie plomby lub mechanizmu plombującego nie jest możliwe.

3. Opakowania, wiązki i pojemniki zawierające materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany muszą zostać zaplombowane przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 materiał siewny kategorii kwalifikowany może być przedmiotem obrotu luzem prowadzonego przez podmiot profesjonalny bezpośrednio na rzecz rolnika.

   Konieczne jest, aby podmiot profesjonalny uprzednio otrzymał upoważnienie do tego celu udzielone przez właściwy organ. Podmiot profesjonalny prowadzi dokumentację takiej działalności oraz odnotowuje partię, z której pochodzi taki materiał siewny. Dokumentację tę udostępnia się na żądanie właściwemu organowi.

   W przypadku gdy materiał siewny jest ładowany bezpośrednio do maszyn lub na przyczepy rolnika, podmiot profesjonalny zapewnia identyfikowalność tego materiału siewnego, wydając i zachowując dokumenty wskazujące gatunek i odmianę, ilość, datę przekazania, numer referencyjny partii oraz wykorzystany środek transportu.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające:

   a) szczegółowe wymogi dotyczące plombowania, rozmiaru i formy opakowań, wiązek i pojemników przeznaczonych dla określonych rodzajów i gatunków PRM, w tym przyczyny techniczne i biologiczne braku wykonalności plombowania lub pakowania; oraz

b) warunki dotyczące obrotu materiałem siewnym luzem oraz prowadzenia dokumentacji.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 17

Etykieta urzędowa materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany

1. Materiał siewny i materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany identyfikuje się, a ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem poświadcza się za pomocą etykiety urzędowej wydanej przez właściwy organ, potwierdzającej, że spełniono wymogi określone w art. 8 („etykieta urzędowa”).

2. Etykietę urzędową wydaje właściwy organ i zawiera ona niepowtarzalny numer seryjny nadawany przez właściwy organ.

   Tę etykietę urzędową drukuje:

   a) właściwy organ; lub

   b) podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym, w przypadku gdy podmiot profesjonalny ma upoważnienie do wykonania takiego druku zgodnie z art. 12.

3. Etykietę urzędową dołącza podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym na zewnętrznej stronie pojedynczej rośliny, wiązki, opakowania lub pojemnika, lub zostaje ona nadrukowana w sposób trwały na opakowaniu lub pojemniku.

4. Niektóre z informacji, które umieszcza się na etykiecie urzędowej, mogą być przekazywane w formacie cyfrowym zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 5, po rozpoczęciu stosowania tego aktu delegowanego.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących:

   a) cyfrowej rejestracji i zbierania danych dotyczących działań w zakresie kwalifikacji przeprowadzanych przez podmioty profesjonalne i właściwe organy do celów wydawania etykiet urzędowych;

   b) utworzenia scentralizowanej platformy łączącej państwa członkowskie i Komisję oraz ułatwiającej przetwarzanie informacji, o których mowa w lit. a), dostęp do nich i korzystanie z nich;

   c) danych, które mogą być przekazywane –w formacie cyfrowym lub w postaci fizycznej, stosownie do przypadku – dla określonego typu PRM; oraz

   d) technicznych ustaleń w zakresie wydawania etykiety urzędowej w formacie cyfrowym.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–5 niniejszego artykułu oraz pod warunkiem spełnienia wymogów określonych w art. 40, materiał siewny i materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany przywożony z państw trzecich na podstawie art. 38 może być przedmiotem obrotu w Unii z etykietą odpowiedniego systemu nasiennego OECD („etykieta OECD”) lub z etykietą urzędową wydaną przez właściwy organ danego państwa trzeciego dla materiału siewnego gatunków, dla których nie jest dostępny żaden system nasienny OECD, lub dla PRM innego niż materiał siewny.

Artykuł 18

Etykieta podmiotu dla materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii standard

1. Materiał siewny i materiał rozmnożeniowy kategorii standard identyfikuje się za pomocą etykiety podmiotu, która potwierdza ich zgodność z wymogami w zakresie produkcji i obrotu określonymi w art. 9 („etykieta podmiotu”).

2. Etykietę podmiotu wydaje, drukuje i dołącza podmiot profesjonalny na zewnętrznej stronie pojedynczej rośliny, wiązki, opakowania lub pojemnika, lub nadrukowuje ją w sposób trwały na opakowaniu lub pojemniku.

3. Niektóre z informacji, które umieszcza się na etykiecie podmiotu, mogą być przekazywane w formacie cyfrowym zgodnie z aktem delegowanym, o którym mowa w ust. 4, po rozpoczęciu stosowania tego aktu delegowanego.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie przepisów dotyczących:

a) cyfrowej rejestracji i zbierania danych dotyczących działań przeprowadzanych przez podmioty profesjonalne do celów wydawania etykiet podmiotu;

b) danych, które mogą być przekazywane w formacie cyfrowym lub w postaci fizycznej dla określonego typu PRM; oraz

c) technicznych ustaleń w zakresie wydawania etykiety podmiotu w formacie cyfrowym.

Artykuł 19

Treść i cechy etykiety urzędowej i etykiety podmiotu

1. Etykietę urzędową i etykietę podmiotu zapisuje się w co najmniej jednym z języków urzędowych instytucji Unii.

2. Etykieta urzędowa i etykieta podmiotu muszą być czytelne, nieusuwalne, wykonane z materiału na tyle mocnego, aby zapobiec uszkodzeniu w trakcie zwykłego użytkowania, niemożliwe do modyfikacji, niemożliwe do ponownego wykorzystania, nieużywane wcześniej i dobrze widoczne.

3. Etykiety samoprzylepne mogą być stosowane w przypadku, gdy nie ma ryzyka ich ponownego użycia.

4. Oprócz elementów, które należy określić zgodnie z ust. 6, etykieta urzędowa i etykieta podmiotu mogą zawierać dodatkowe informacje dotyczące mających zastosowanie przepisów Unii w zakresie wymogów dotyczących produkcji i obrotu innych niż te, które określono w niniejszym rozporządzeniu.

   Takie informacje przedstawia się na etykiecie w odpowiednim miejscu, w sposób czytelny i czcionką nie większą niż czcionka zastosowana w przypadku treści etykiety urzędowej lub etykiety podmiotu zgodnie z ust. 6.

5. Właściwy organ może zezwolić podmiotom profesjonalnym na podawanie na skraju etykiety urzędowej dodatkowych informacji oprócz tych, o których mowa w ust. 4 i 6, pod warunkiem że nie będą to materiały reklamowe. Te dodatkowe informacje umieszcza się na powierzchni o rozmiarze nie większym niż 20% całkowitej powierzchni etykiety urzędowej i pod nagłówkiem „Informacje nieurzędowe”. Przedstawia się je czcionką nie większą niż czcionka zastosowana w odniesieniu do treści etykiety urzędowej zgodnie z ust. 6.

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające w odniesieniu do określonych kategorii lub typów PRM treść, rozmiar, kolor i układ etykiety urzędowej i etykiety podmiotu, odpowiednio dla postaci fizycznej i formatu cyfrowego.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 20

Przepakowywanie, ponowne plombowanie i ponowne etykietowanie PRM

1. Jeżeli zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 łączone lub rozdzielane są całe partie lub części partii PRM, dokonuje się ich przepakowania, ponownego zaplombowania i ponownego etykietowania zgodnie z niniejszym artykułem.

   W razie potrzeby zgodnie z niniejszym artykułem można również dokonać przepakowania, ponownego zaplombowania i ponownego etykietowania całej pojedynczej partii PRM.

2. W przypadku gdy łączone lub rozdzielane są całe partie lub części partii PRM, wydaje się nowe etykiety urzędowe lub nowe etykiety podmiotu dla nowej partii lub nowych partii i nadaje się im nowe numery referencyjne partii zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3.

   Na nowej etykiecie podaje się również oryginalny numer lub numery referencyjne partii.

   Jeżeli opakowanie, wiązka lub pojemnik są ponownie plombowane, na nowej etykiecie urzędowej lub nowej etykiecie podmiotu podaje się datę ponownego plombowania.

3. Podmiot profesjonalny, który dokonuje przepakowania, ponownego plombowania i ponownego etykietowania całej partii PRM lub jej części, podejmuje wszelkie kroki w celu zapewnienia, aby podczas tych operacji zachowano tożsamość odmianową i czystość odmianową PRM oraz jednorodność partii, a także aby nie doszło do zanieczyszczenia.

4. Przepakowanie, ponowne plombowanie i ponowne etykietowanie materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany przeprowadza właściwy organ lub podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym właściwego organu.

5. W uzupełnieniu do wymogów dotyczących identyfikowalności na podstawie art. 47 podmioty profesjonalne przechowują przez sześć lat dokumentację dotyczącą wszelkiego przepakowania, ponownego plombowania lub ponownego etykietowania partii PRM. Informacje zawarte w tej dokumentacji obejmują:

   a) numer referencyjny partii oryginalnej;

   b) numer referencyjny partii przepakowanej lub ponownie etykietowanej;

   c) wagę lub jednostki PRM partii oryginalnej;

   d) wagę lub jednostki PRM partii przepakowanej lub ponownie etykietowanej;

   e) najaktualniejszą datę ponownego plombowania partii.

   Dokumentację tę udostępnia się właściwemu organowi na żądanie.

6. Z partii oryginalnej usuwa się oryginalne plomby i etykiety. W przypadku gdy takie usunięcie nie jest możliwe, na oryginalnej plombie lub etykiecie wskazuje się, że nie są one już ważne.

   W przypadku gdy podmiot profesjonalny decyduje się prowadzić dokumentację treści usuniętych etykiet, dokumentację tę można prowadzić w formacie elektronicznym, pod warunkiem że będzie zawierała informacje z etykiety niezbędne do zagwarantowania identyfikowalności w ramach tej działalności.

SEKCJA 6

SZCZEGÓŁOWE WYMOGI DOTYCZĄCE MIESZANEK MATERIAŁU SIEWNEGO

Artykuł 21

Mieszanki materiału siewnego

1. Materiał siewny dwóch lub większej liczby rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I, a także różnych odmian tych rodzajów lub gatunków należących do którejkolwiek z kategorii, o których mowa w art. 6 ust. 1, które przed zmieszaniem spełniały wymogi art. 8 lub 9, stosownie do przypadku, może być przedmiotem obrotu w Unii jako mieszanka materiału siewnego tych rodzajów, gatunków lub odmian („mieszanka”).

2. Mieszanki mogą również zawierać materiał siewny handlowy lub składać się z takiego materiału, z zastrzeżeniem art. 29.

3. W przypadku gdy mieszanka składa się wyłącznie z materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, dołącza się do niej etykietę urzędową. We wszystkich pozostałych przypadkach dołącza się etykietę podmiotu.

   Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego mieszanka, która składa się wyłącznie z materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, może być przedmiotem obrotu w małych opakowaniach z dołączoną etykietą podmiotu.

4. W przypadku gdy mieszanka zawiera materiał siewny kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, podmiot profesjonalny przedkłada właściwemu organowi wykaz składników tej mieszanki oraz proporcje ich zawartości, tak aby można było sprawdzić, czy składniki te spełniają warunki wymagane do włączenia do tej mieszanki.

   W każdym innym przypadku informacje te przedkłada się na żądanie właściwego organu.

5. Mieszanki mogą być produkowane wyłącznie przez podmioty profesjonalne, które do tego celu uprzednio otrzymały upoważnienie od właściwego organu. Takiego upoważnienia udziela się wyłącznie podmiotom profesjonalnym, które:

   a) zainstalowały odpowiednie urządzenia do mieszania oraz wprowadziły odpowiednie procedury zapewniające jednolity charakter gotowej mieszanki oraz osiągnięcie ustalonych proporcji między składowymi odmianami w każdym pojemniku;

   b) wyznaczyły osobę bezpośrednio odpowiedzialną za mieszanie i pakowanie; oraz

   c) prowadzą dokumentację mieszanek.

6. Mieszanie i pakowanie materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się pod nadzorem właściwego organu.

7. Mieszanie materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się w sposób zapewniający brak ryzyka, że w mieszance będzie obecny materiał siewny nieprzeznaczony do tej mieszanki, oraz zapewniający możliwie największą jednorodność powstałej mieszanki.

8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 mieszanki mogą zawierać materiał siewny rodzajów lub gatunków niewymienionych w załączniku I. Odstępstwo to pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 oraz dla wymogów określonych w ust. 4, 5 i 7.

   Do mieszanek tych dołącza się etykietę podmiotu zawierającą wskazanie zalecanego zastosowania.

9. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające – na podstawie rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz doświadczenia zdobytego przy stosowaniu niniejszego artykułu – przepisy dotyczące:

   a) urządzeń i procedury na potrzeby mieszania;

   b) plombowania, pakowania, w tym maksymalnego rozmiaru małych opakowań, oraz etykietowania;

   c) treści, rozmiaru, koloru i układu etykiety urzędowej i etykiety podmiotu przeznaczonych dla mieszanek;

d) maksymalnej wagi materiału siewnego w jednym pojemniku w przypadkach, gdy mieszanka zawiera materiał siewny o znacznie różniących się rozmiarach;

e) w przypadku mieszanek, o których mowa w ust. 8 – możliwych zastosowań; oraz

f) nazw mieszanek.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 22

Mieszanki dla ochrony środowiska

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 państwa członkowskie mogą zadecydować o umożliwieniu na swoim terytorium lub na jego części produkcji materiału siewnego przeznaczonego do stosowania lub stosowanego w mieszankach rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I oraz rodzajów lub gatunków niewymienionych w tym załączniku, a także obrotu takim materiałem siewnym, jeżeli mieszanka ta przyczynia się do ochrony zasobów genetycznych lub odbudowy środowiska naturalnego i jest w naturalny sposób powiązana z określonym regionem („region pochodzenia”).

Takie mieszanki są dalej zwane „mieszankami dla ochrony środowiska”.

Art. 7–14 oraz art. 16 i 21 nie mają zastosowania do mieszanek dla ochrony środowiska.

2. Produkcję mieszanek dla ochrony środowiska i obrót nimi mogą prowadzić wyłącznie podmioty profesjonalne, które do tego celu uprzednio otrzymały upoważnienie od właściwego organu.

3. Mieszanki dla ochrony środowiska są przedmiotem obrotu wyłącznie w swoim regionie pochodzenia i dołącza się do nich etykietę podmiotu z napisem „Mieszanka dla ochrony środowiska” oraz oznaczeniem tego regionu.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie wymogów dotyczących:

   a) wskazania regionu pochodzenia;

   b) stosowania niektórych gatunków w mieszankach dla ochrony środowiska;

   c) udzielania upoważnień podmiotom profesjonalnym;

   d) produkcji mieszanek dla ochrony środowiska w drodze bezpośredniego zbioru z naturalnego miejsca należącego do określonego regionu pochodzenia;

   e) produkcji mieszanek dla ochrony środowiska w drodze namnażania;

   f) inspekcji, pobierania prób, badania i innych czynności przeprowadzanych przez właściwy organ; oraz

   g) warunków produkcji materiału siewnego przeznaczonego do mieszanek dla ochrony środowiska i obrotu tym materiałem.

Wymogi te opierają się na doświadczeniu zdobytym w wyniku stosowania unijnych przepisów dotyczących mieszanek dla ochrony środowiska oraz na wszelkim istotnym rozwoju wiedzy technicznej i naukowej. Wymogi te mogą mieć zastosowanie wyłącznie do określonych rodzajów lub gatunków.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające konkretne wymogi dotyczące pakowania, plombowania oraz treści, rozmiaru, koloru i układu etykiety podmiotu w przypadku mieszanek dla ochrony środowiska.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

6. Podmioty profesjonalne powiadamiają właściwe organy, w odniesieniu do każdego sezonu produkcyjnego, o ilości mieszanek dla ochrony środowiska, które zostały przez nie wyprodukowane i były przedmiotem prowadzonego przez nie obrotu.

Na żądanie państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o ilości mieszanek dla ochrony środowiska wyprodukowanych i będących przedmiotem obrotu na ich terytorium, oraz, w stosownych przypadkach, o nazwach właściwych organów odpowiedzialnych za zasoby genetyczne roślin lub nazwach uznanych do tego celu organizacji.

SEKCJA 7

ODSTĘPSTWA OD WYMOGÓW ART. 5–22

Artykuł 23

PRM odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych

1. PRM odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49, może być produkowany i być przedmiotem obrotu w Unii wyłącznie jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii standard, jeżeli spełnia wszystkie wymogi określone w art. 9.

   Art. 7 i 11 nie mają zastosowania do takiego PRM.

2. PRM należący do odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych zachowuje się tylko w regionie pochodzenia tej odmiany, chyba że należy do odmiany, która została uprzednio zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian wraz z opisem urzędowym i nie określono regionu pochodzenia.

3. Do PRM, o którym mowa w ust. 1, dołącza się etykietę podmiotu z napisem „Odmiana dla zachowania bioróżnorodności” lub „Odmiana zaadaptowana do warunków lokalnych”, stosownie do przypadku.

4. Podmiot profesjonalny, który produkuje PRM odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadoptowanej do warunków lokalnych, lub prowadzi nim obrót, powiadamia o tej działalności co roku właściwy organ oraz prowadzi dokumentację dotyczącą ilości wyprodukowanych w ciągu ostatnich sześciu lat w podziale na dane rodzaje lub gatunki i odmiany.

Podmioty profesjonalne przekazują dane z tej dokumentacji właściwemu organowi na jego żądanie oraz zgodnie z jego instrukcjami.

Artykuł 24

PRM produkowany i będący przedmiotem obrotu z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych

1. PRM przeznaczony do stosowania wyłącznie przez użytkowników nieprofesjonalnych, z wyjątkiem PRM gatunków *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L., *Solanum tuberosum* L. i PRM przeznaczonego do stosowania jako trawy gazonowe, może być produkowany i być przedmiotem obrotu, jeżeli:

a) jest opatrzony etykietą podmiotu zawierającą nazwę PRM i napis „Roślinny materiał rozmnożeniowy dla użytkowników nieprofesjonalnych”;

b) w przypadku PRM nienależącego do odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49:

(i) stosuje nazwę zgodną z wymogami art. 60 ust. 1 i 2;

(ii) opis tego PRM został podany do wiadomości publicznej na podstawie prywatnej dokumentacji prowadzonej przez podmiot profesjonalny, a właściwy organ ma na żądanie dostęp do tej dokumentacji;

c) jest praktycznie wolny od agrofagów jakościowych i wszelkich wad, które mogą wpłynąć na jego jakość jako PRM, oraz:

(i) w przypadku materiału siewnego – ma minimalną zdolność kiełkowania mającą zastosowanie do kategorii standard danych rodzajów lub gatunków; oraz

(ii) w przypadku PRM innego niż materiał siewny – ma wystarczający wigor i rozmiary; oraz

d) jest przedmiotem obrotu w małych ilościach jako pojedyncze rośliny lub w małych opakowaniach, wiązkach lub pojemnikach.

Art. 7–11 oraz art. 16–20 nie mają zastosowania do takiego PRM.

2. Podmiot profesjonalny, który produkuje PRM przeznaczony do stosowania wyłącznie przez użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z ust. 1, oraz prowadzi nim obrót, powiadamia o tej działalności co roku właściwy organ oraz prowadzi dokumentację dotyczącą ilości wyprodukowanych w ciągu ostatnich sześciu lat w podziale na dane rodzaje lub gatunki.

Podmioty profesjonalne przekazują dane z tej dokumentacji właściwemu organowi na jego żądanie oraz zgodnie z jego instrukcjami.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące rozmiaru, postaci, plombowania i postępowania z pojedynczymi roślinami i małymi opakowaniami, o których mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, oraz dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety podmiotu dla PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 25

PRM produkowany przez organizacje i sieci do celów ochrony zasobów genetycznych roślin lub będący przedmiotem obrotu prowadzonego przez nie do tych celów

1. PRM przeznaczony do celów ochrony zasobów genetycznych roślin może być:

a) produkowany przez organizacje i sieci o charakterze non-profit oraz osoby fizyczne będące ich członkami; lub

b) być przedmiotem obrotu prowadzonego, bez zysku, przez takie organizacje i sieci o charakterze non-profit oraz osoby fizyczne będące ich członkami, z przeznaczeniem jakiejkolwiek osoby fizycznej lub prawnej i odwrotnie.

Ochrona zasobów genetycznych roślin musi być wyraźnym celem organizacji i sieci o charakterze non-profit, o których mowa w akapicie pierwszym.

Art. 7–22 nie mają zastosowania do takiego PRM.

2. PRM, o którym mowa w ust. 1:

a) musi mieć dołączoną etykietę, która różni się od wszelkich innych etykiet, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, oraz zawiera:

(i) napis „roślinny materiał rozmnożeniowy do celów ochrony zasobów genetycznych roślin”;

(ii) nazwę danego rodzaju lub gatunku;

(iii) nazwę danej organizacji lub sieci;

(iv) wszelkie inne informacje uznane przez daną organizację lub sieć za odpowiednie do celów obrotu PRM;

b) jeżeli nie należy do odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49, umieszcza się go w rejestrze prowadzonym przez daną organizację lub sieć wraz z odpowiednią informacją dotyczącą tego PRM; oraz

c) musi być praktycznie wolny od agrofagów jakościowych i wszelkich wad, które mogą wpłynąć na jego jakość jako PRM.

3. Organizacje i sieci, o których mowa w ust. 1, powiadamiają jak najszybciej właściwy organ o wszelkiej działalności na podstawie niniejszego artykułu oraz wszelkich dotyczących jej zmianach, wraz ze wskazaniem danego rodzaju lub gatunku.

Artykuł 26

PRM będący przedmiotem wymiany w naturze między rolnikami

1. Rolnicy mogą dokonywać wymiany w naturze PRM, z wyjątkiem PRM gatunków *Cannabis sativa* L., *Papaver somniferum* L. i *Solanum tuberosum* L. oraz rodzajów *Citrus* L. i *Vitis* L., który:

   a) jest produkowany w nieruchomościach należących do danego rolnika;

   b) pochodzi z własnych upraw danego rolnika; oraz

   c) w przypadku materiału siewnego – nie jest przedmiotem umowy o świadczenie usług zawartej między tym rolnikiem a podmiotem profesjonalnym i dotyczącej namnażania materiału siewnego.

   Art. 7–22 nie mają zastosowania do takiego PRM.

2. PRM, o którym mowa w ust. 1:

   a) nie może należeć do odmiany, w odniesieniu do której przyznano prawa do ochrony odmian roślin zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2100/94 albo z krajowymi przepisami państwa członkowskiego produkcji dotyczącymi praw do ochrony odmian roślin;

   b) musi być ograniczony do małych ilości zdefiniowanych przez właściwe organy dla danych rodzajów lub gatunków na rok i na rolnika;

c) wymienia się na poziomie lokalnym zdefiniowanym przez zainteresowane właściwe organy, bez pośredników komercyjnych ani publicznej oferty sprzedaży; oraz

d) musi być praktycznie wolny od agrofagów jakościowych i wszelkich wad, które mogą wpłynąć na jego jakość jako PRM.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o swoich definicjach małych ilości, o których mowa w ust. 2 lit. b), oraz o wszelkich późniejszych zmianach tych definicji.

Artykuł 27

PRM należący do pokoleń poprzedzających materiał kategorii przedbazowy

1. PRM, który należy do pokolenia poprzedzającego materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, może być produkowany i być przedmiotem obrotu do celów jego namnażania z myślą o produkcji materiału siewnego lub rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, jeżeli:

a) obrót nim odbywa się bezpośrednio od hodowcy odmiany lub od podmiotu ją zachowującego do podmiotu profesjonalnego prowadzącego produkcję materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, po czym nie jest prowadzony dalszy obrót tym PRM; oraz

b) dołączona jest do niego etykieta podmiotu zawierająca nazwę odmiany i napis „Materiał siewny poprzedzający materiał siewny kategorii przedbazowy” lub „Materiał rozmnożeniowy poprzedzający materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy”.

Art. 7–22 nie mają zastosowania do takiego PRM.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety podmiotu dla PRM z pokolenia poprzedzającego kategorię przedbazowy.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 28

PRM odmian w trakcie rejestracji

1. Właściwy organ może upoważnić podmioty profesjonalne do produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard – oraz do prowadzenia obrotu takim materiałem – należącym do odmiany, dla której decyzja o rejestracji jeszcze nie zapadła („odmiana w trakcie rejestracji”), tak aby po zarejestrowaniu odmiany dysponować wystarczającymi zapasami do dalszego namnażania, jeżeli:

   a) PRM należy do odmiany, w odniesieniu do której właściwy organ potwierdził złożenie wniosku o rejestrację odmiany zgodnie z art. 64;

   b) PRM spełnia wymogi art. 8 lub 9, stosownie do przypadku, w odniesieniu do materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard;

   c) PRM jest przedmiotem obrotu między mającym upoważnienie podmiotem profesjonalnym a podmiotami profesjonalnymi przeprowadzającymi namnażanie, po czym nie jest prowadzony dalszy obrót tym PRM;

d) nie istnieje ryzyko, że takie upoważnienie będzie skutkowało niewystarczającą identyfikacją lub jakością PRM będącego przedmiotem obrotu; oraz

e) PRM oznaczony jest nazwą hodowlaną lub nazwą uznaną za odpowiednią na podstawie art. 60.

Upoważnienie wygasa automatycznie w przypadku wycofania wniosku o rejestrację odmiany lub przyjęcia decyzji na podstawie art. 72 ust. 1 lub 2.

Takiego upoważnienia udziela wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o rejestrację.

Art. 10 i 11 nie mają zastosowania do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym ustępem.

2. Właściwy organ może upoważnić podmioty profesjonalne do produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard gatunków roślin rolniczych i ziemniaków – do prowadzenia obrotu takim materiałem – należącym do odmian w trakcie rejestracji do celów przeprowadzenia testów lub doświadczeń służących zebraniu informacji dotyczących uprawy lub stosowania tej odmiany, jeżeli:

a) PRM należy do odmiany, w odniesieniu do której właściwy organ potwierdził złożenie wniosku o rejestrację odmiany zgodnie z art. 64;

b) PRM spełnia mające zastosowanie wymogi art. 9 dotyczące materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard;

c) PRM jest stosowany wyłącznie przez podmioty profesjonalne w nieruchomościach osób fizycznych lub prawnych wyznaczonych konkretnie do tego celu;

d) PRM jest przedmiotem obrotu prowadzonego przez mające upoważnienie podmioty profesjonalne przeprowadzające testy i doświadczenia i skierowanego wyłącznie do osób, o których mowa w lit. c), po czym nie jest prowadzony dalszy obrót tym PRM;

e) nie istnieje ryzyko, że takie upoważnienie będzie skutkowało niewystarczającą identyfikacją lub jakością PRM będącego przedmiotem obrotu; oraz

f) PRM oznaczony jest nazwą hodowlaną lub nazwą uznaną za odpowiednią na podstawie art. 60.

Upoważnienie wygasa automatycznie w przypadku wycofania wniosku o rejestrację odmiany lub przyjęcia decyzji na podstawie art. 72 ust. 1 lub 2.

Takiego upoważnienia udziela wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o rejestrację.

Takie upoważnienie może zostać udzielone w odniesieniu do ograniczonych ilości w podziale na rodzaj lub gatunek określonych w aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 12 lit. a) niniejszego artykułu, oraz – w przypadku braku takich aktów wykonawczych – przez właściwy organ.

Art. 7 i 11 nie mają zastosowania do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym ustępem.

3. Podmioty profesjonalne mogą produkować materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii standard roślin sadowniczych i winorośli –oraz prowadzić obrót takim materiałem – z wyjątkiem podkładek winorośli, należącym do odmiany w trakcie rejestracji do celów niezwłocznego udostępniania na rynku nowych odmian, jeżeli:

a) PRM należy do odmiany, w odniesieniu do której właściwy organ potwierdził złożenie wniosku o rejestrację odmiany zgodnie z art. 64;

b) PRM spełnia wymogi art. 9 dotyczące materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard;

c) nie istnieje ryzyko, że obrót będzie skutkował niewystarczającą identyfikacją lub jakością PRM będącego przedmiotem obrotu; oraz

d) PRM oznaczony jest nazwą hodowlaną lub nazwą uznaną za odpowiednią na podstawie art. 60.

Produkcji i obrotu zaprzestaje się, jeżeli wniosek o rejestrację odmiany zostanie wycofany lub zgodnie z art. 72 ust. 2 zostanie przyjęta decyzja o odmowie rejestracji.

Jeżeli odmiana nie zostanie zarejestrowana, podmiot profesjonalny podejmuje działania niezbędne do wycofania danego PRM z obrotu.

4. Właściwy organ może upoważnić podmioty profesjonalne do produkcji materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard roślin warzywnych – oraz do prowadzenia obrotu takim materiałem – należącym do odmiany w trakcie rejestracji do celów niezwłocznego udostępniania na rynku nowych odmian, jeżeli:

a) PRM należy do odmiany, w odniesieniu do której właściwy organ potwierdził złożenie wniosku o rejestrację odmiany zgodnie z art. 64;

b) PRM spełnia wymogi art. 9 dotyczące materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard;

c) nie istnieje ryzyko, że takie upoważnienie będzie skutkowało niewystarczającą identyfikacją lub jakością PRM będącego przedmiotem obrotu; oraz

d) PRM oznaczony jest nazwą hodowlaną lub nazwą uznaną za odpowiednią na podstawie art. 60.

Upoważnienie wygasa automatycznie w przypadku wycofania wniosku o rejestrację odmiany lub przyjęcia decyzji na podstawie art. 72 ust. 1 lub 2.

Jeżeli odmiana nie zostanie zarejestrowana, podmiot profesjonalny podejmuje działania niezbędne do wycofania danego PRM z obrotu.

Takiego upoważnienia udziela wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o rejestrację.

Takie upoważnienie może zostać udzielone w odniesieniu do ograniczonych ilości w podziale na rodzaj lub gatunek określonych w aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 12 lit. a) niniejszego artykułu, oraz – w przypadku braku takich aktów wykonawczych – przez właściwy organ.

Art. 11 nie ma zastosowania do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym ustępem.

5. W celu uzyskania upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu, podmiot profesjonalny przedkłada właściwemu organowi wniosek zawierający informacje dotyczące:

a) gatunku;

b) nazwy hodowlanej lub, jeżeli właściwy organ wydał pozytywną decyzję na podstawie art. 71, nazwy odmiany;

c) w przypadku upoważnienia na podstawie ust. 1 i 4 niniejszego artykułu – miejsc, w których ma się odbywać produkcja PRM;

d) w przypadku upoważnienia na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu – miejsc, w których mają się odbywać testy i doświadczenia; oraz

e) przewidywanych ilości materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego, które mają zostać wyprodukowane.

6. Państwa członkowskie, których właściwe organy udzieliły upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu, niezwłocznie informują o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję, korzystając z portalu elektronicznego, o którym mowa w art. 50 ust. 3.

7. Weryfikacja zgodności z warunkami dotyczącymi tożsamości odmianowej i czystości odmianowej PRM, o których mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, opiera się na opisie odmiany dostarczonym przez wnioskodawcę lub, o ile jest dostępny, wstępnym opisie odmiany sporządzonym na podstawie wyników urzędowych badań odrębności, wyrównania i trwałości odmiany, jak przewidziano w art. 65.

8. Do materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, o których mowa w ust. 1, dołącza się etykietę urzędową, natomiast do materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii standard, o których mowa w ust. 1, dołącza się etykietę podmiotu – w obu przypadkach z napisem „Odmiana w trakcie rejestracji – zapas do namnażania”.

9. Do materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w ust. 2, dołącza się etykietę podmiotu z napisem „Odmiana w trakcie rejestracji – testy i doświadczenia”.

10. Do PRM, o którym mowa w ust. 3 i 4, dołącza się etykietę podmiotu z napisem „Odmiana w trakcie rejestracji”.

11. Podmiot profesjonalny korzystający z tego odstępstwa prowadzi dokumentację dotyczącą wyprodukowanych w ciągu ostatnich sześciu lat ilości PRM odpowiednich odmian.

    Podmioty profesjonalne przekazują dane z tej dokumentacji właściwemu organowi na jego żądanie oraz zgodnie z jego instrukcjami.

12. Komisja może przyjmować akty wykonawcze:

a) określające wielkości ograniczonych ilości, o których mowa w ust. 2 i 4;

b) określające przepisy dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety urzędowej i etykiety podmiotu, o których mowa w ust. 8.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 29

Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego handlowego i obrotu takim materiałem

1. Materiał siewny rodzajów lub gatunków umieszczonych w kolumnie 3 w załączniku I może być produkowany i być przedmiotem obrotu jako materiał siewny handlowy, jeżeli spełnia wymogi określone w załączniku III, z wyjątkiem wymogów dotyczących aspektów odmianowych.

Art. 7–11 nie mają zastosowania do produkcji materiału siewnego handlowego ani do obrotu takim materiałem.

2. Materiał siewny handlowy musi być praktycznie wolny od agrofagów jakościowych, a za jego produkcję i obrót nim odpowiada podmiot profesjonalny.

3. Do materiału siewnego, o którym mowa w ust. 1, dołącza się etykietę podmiotu z napisem „Materiał siewny handlowy”.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik I poprzez dodanie w kolumnie 3 w tym załączniku rodzajów lub gatunków lub ich usunięcie z tej kolumny.

   Te akty delegowane uwzględniają rozwój sytuacji gospodarczej i w dziedzinie hodowli w odniesieniu do produkcji PRM danych rodzajów lub gatunków i obrotu tym materiałem.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety podmiotu dla materiału siewnego handlowego.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 30

Zezwolenie w przypadkach przejściowych trudności w dostawach

1. W celu wyeliminowania przejściowych trudności w dostawach materiału siewnego lub materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard, które mogą wystąpić w Unii ze względu na niekorzystne warunki klimatyczne lub inne nieprzewidziane okoliczności, Komisja może przyjmować akty wykonawcze zezwalające, aby jedno lub większa liczba państw członkowskich umożliwiały – przez okres maksymalnie 12 miesięcy – obrót materiałem siewnym lub materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany lub standard, który spełnia jeden lub oba z następujących warunków:

   a) należy do odmiany nieuwzględnionej w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49;

   b) spełnia wymogi mniej rygorystyczne od wymogów, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1 i 2.

   Te akty wykonawcze mogą określać maksymalne ilości, które mogą być produkowane i być przedmiotem obrotu w podziale na rodzaj lub gatunek oraz terytoria, na których PRM może być produkowany i być przedmiotem obrotu.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

2. Do PRM, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dołącza się etykietę urzędową lub etykietę podmiotu stwierdzającą, że dany PRM należy do niezarejestrowanej odmiany lub spełnia wymogi mniej rygorystyczne od wymogów określonych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1 i 2. W przypadku gdy mniej rygorystyczne wymogi jakościowe dotyczą obniżonej zdolności kiełkowania, na etykiecie urzędowej lub na etykiecie podmiotu oznacza się zdolność kiełkowania danej partii materiału siewnego.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze uchylające lub zmieniające warunki zezwolenia udzielonego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli uzna, że takie zezwolenie nie jest już konieczne lub proporcjonalne do celu usunięcia przejściowych trudności w dostawach danego PRM.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

4. Na zasadzie odstępstwa od wymogu uzyskania zezwolenia Komisji, o którym mowa w ust. 1, w przypadku materiału siewnego kategorii przedbazowy i bazowy państwa członkowskie mogą zadecydować, że – przez okres maksymalnie 12 miesięcy oraz w odniesieniu do wielkości ograniczonych ilości w podziale na rodzaj lub gatunek niezbędnych do złagodzenia trudności w dostawach – zezwalają na obrót materiałem siewnym kategorii przedbazowy i bazowy o zdolności kiełkowania nie niższej niż 50 %. Zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o takich decyzjach Komisję i pozostałe państwa członkowskie, podając rodzaj lub gatunek oraz dozwoloną zdolność kiełkowania.

Taki materiał siewny może być przedmiotem obrotu wyłącznie między podmiotami profesjonalnymi na terytorium państwa członkowskiego produkcji i wyłącznie do celów namnażania. Etykieta urzędowa zawiera również napis: „Materiał siewny o obniżonej zdolności kiełkowania wynoszącej [zdolność kiełkowania] % – obrót tylko w [nazwa państwa członkowskiego]”.

5. Na zasadzie odstępstwa od wymogu uzyskania zezwolenia Komisji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku materiału siewnego kategorii kwalifikowany państwa członkowskie mogą zadecydować, że – przez okres maksymalnie 12 miesięcy oraz w odniesieniu do wielkości ograniczonych ilości w podziale na rodzaj lub gatunek niezbędnych do złagodzenia trudności w dostawach – zezwalają na obrót materiałem siewnym kategorii kwalifikowany, który wykazuje zdolność kiełkowania obniżoną o nie więcej niż 15 punktów procentowych w porównaniu ze zdolnością kiełkowania określoną na podstawie art. 8 ust. 4 lit. h). Zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o takich decyzjach Komisję i pozostałe państwa członkowskie, podając rodzaj lub gatunek oraz dozwoloną zdolność kiełkowania.

Taki materiał siewny może być przedmiotem obrotu wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego produkcji. Etykieta urzędowa zawiera również napis: „Materiał siewny o obniżonej zdolności kiełkowania wynoszącej [zdolność kiełkowania] % – obrót tylko w [nazwa państwa członkowskiego]”.

6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety urzędowej i etykiety podmiotu, o których mowa w ust. 1–5.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 31

Obrót materiałem siewnym kwalifikowanym na podstawie wstępnych badań kiełkowania w przypadku potrzeby szybkiej dostawy

1. Do celów szybkiego udostępnienia materiału siewnego na rynku właściwe organy mogą – na okres maksymalnie trzech miesięcy od pobrania odpowiedniej próby – tymczasowo upoważnić podmioty profesjonalne do obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, jeżeli zostanie stwierdzone, że materiał ten spełnia wszystkie wymogi określone w art. 8 inne niż wymogi dotyczące kiełkowania. Do celów takiego upoważnienia spełnienie wymogów dotyczących kiełkowania wykazuje się na podstawie wstępnego sprawozdania analitycznego.

2. Upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, udziela się pod warunkiem, że podmiot profesjonalny:

   a) ma procedury niezbędne do zagwarantowania w wystarczającym stopniu spełnienia przez materiał siewny będący przedmiotem obrotu wszystkich wymogów art. 8 innych niż wymogi dotyczące kiełkowania oraz zidentyfikował punkty krytyczne tych procedur; oraz

   b) ma procedury zapewniające spełnienie wymogów dotyczących identyfikowalności określonych w art. 47.

3. Podmiot profesjonalny przechowuje nazwę i adres pierwszych odbiorców materiału siewnego oraz wstępne sprawozdanie analityczne, o którym mowa w ust. 1, oraz na żądanie udostępnia je właściwemu organowi.

4. Materiał siewny, o którym mowa w ust. 1, musi być opatrzony etykietą urzędową z napisem: „Badania w zakresie kiełkowania nie zakończono”.

Artykuł 32

Obrót PRM niezakwalifikowanym ostatecznie

1. PRM, który został wyprodukowany w Unii i w odniesieniu do którego potwierdzono zgodność z określonymi w art. 8 ust. 1 i 2 wymogami w zakresie produkcji, ale który nie został jeszcze zakwalifikowany ostatecznie na podstawie art. 8 jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany, może być przedmiotem obrotu wraz z odniesieniem do którejkolwiek z tych kategorii, pod warunkiem że:

   a) przed zbiorem właściwy organ lub podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym przeprowadziły inspekcję polową;

   b) trwa proces kwalifikacji tego PRM przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym; oraz

   c) do PRM dołączona jest etykieta urzędowa z napisem: „Materiał siewny/rozmnożeniowy niezakwalifikowany ostatecznie”.

2. PRM, o którym mowa w ust. 1, może być przedmiotem obrotu prowadzonego wyłącznie przez podmiot profesjonalny, który wyprodukował ten PRM, na rzecz podmiotu profesjonalnego, który zamierza zakwalifikować go ostatecznie. Przed ostateczną kwalifikacją podmiot profesjonalny nie może przekazać tego PRM jakiejkolwiek innej osobie.

3. Jeżeli właściwy organ terytorium, na którym PRM został zebrany („właściwy organ w zakresie produkcji”), oraz właściwy organ terytorium, na którym PRM ma być kwalifikowany na podstawie art. 8 („właściwy organ w zakresie kwalifikacji”), są różne, właściwy organ w zakresie produkcji przekazuje właściwemu organowi w zakresie kwalifikacji odpowiednie informacje dotyczące produkcji tego PRM i obrotu nim.

4. PRM, który zebrano w państwie trzecim, ale który nie został jeszcze zakwalifikowany jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany na podstawie art. 8, może być przedmiotem obrotu w Unii wraz z odniesieniem do którejkolwiek z tych kategorii, pod warunkiem że:

   a) w odniesieniu do tego państwa trzeciego została przyjęta decyzja w sprawie równoważności na podstawie art. 39;

   b) spełnione zostały wymogi określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i w danym państwie trzecim jego właściwe organy prowadzą nadzór urzędowy nad podmiotami profesjonalnymi;

   c) między właściwymi organami państwa członkowskiego i właściwymi organami danego państwa trzeciego dokonano uzgodnień w zakresie wymiany odpowiednich informacji dotyczących obrotu tym PRM; oraz

   d) istnieje procedura, zgodnie z którą właściwe organy danego państwa trzeciego przekażą na żądanie wszystkie odpowiednie informacje dotyczące produkcji właściwym organom państwa członkowskiego ostatecznej kwalifikacji.

Do celów niniejszego ustępu odniesienie do właściwego organu w zakresie produkcji w ust. 3 niniejszego artykułu traktuje się jak odniesienie do właściwego organu danego państwa trzeciego, a odniesienie w ust. 1 niniejszego artykułu do wymogów określonych w art. 8 ust. 1 traktuje się jak odniesienie do równoważnych wymogów w państwie trzecim, uznawanych na podstawie art. 39 ust. 1.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące rozmiaru, układu, koloru i treści etykiety urzędowej, o której mowa w ust. 1 lit. c).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 33

Bardziej rygorystyczne wymogi

1. Z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniego zezwolenia od Komisji państwa członkowskie mogą przyjąć dla całego swojego terytorium lub jego części wymogi dotyczące produkcji PRM i obrotu nim bardziej rygorystyczne niż wymogi określone w art. 8 lub 9, stosownie do przypadku, pod warunkiem że w odniesieniu do danego PRM te bardziej rygorystyczne wymogi odpowiadają popytowi na rynku i specyficznym warunkom produkcyjnym lub potrzebom agroklimatycznym w danym państwie członkowskim.

Te bardziej rygorystyczne wymogi nie mogą nakładać ani prowadzić do jakichkolwiek zakazów lub ograniczeń w zakresie przepływu PRM pochodzącego z innych państw członkowskich lub skierowanego do nich.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze zezwalające państwu członkowskiemu na nałożenie bardziej rygorystycznych wymogów, o których mowa w ust. 1, w celu zapewnienia jednolitych warunków ich wdrażania.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

3. W celu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, państwa członkowskie przedkładają Komisji wniosek określający:

a) projekt przepisów zawierających proponowane bardziej rygorystyczne wymogi; oraz

b) uzasadnienie, że wymogi te są konieczne i proporcjonalne do celów, które mają zostać osiągnięte, biorąc pod uwagę dodatkowe koszty i korzyści.

4. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, można udzielić wyłącznie, jeżeli:

a) wdrożenie proponowanych bardziej rygorystycznych wymogów prawdopodobnie zapewni poprawę tożsamości i jakości danego PRM oraz jest uzasadnione szczególnymi warunkami rolnymi lub klimatycznymi w danym państwie członkowskim; oraz

b) proponowane bardziej rygorystyczne wymogi są konieczne i proporcjonalne do celu, który ma zostać osiągnięty.

Artykuł 34

Odstępstwo od przepisów dotyczących produkcji i obrotu w przypadku niektórych gatunków

1. PRM niektórych rodzajów i gatunków wymienionych w załączniku I może, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, być produkowany lub być przedmiotem obrotu zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego, a nie z przepisami art. 5–22. Dany PRM może być przedmiotem obrotu wyłącznie w danym państwie członkowskim i musi być opatrzony etykietą stwierdzającą ten fakt.

Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować akapit pierwszy niniejszego ustępu, przedkładają Komisji wniosek wykazujący, na podstawie konsultacji z zainteresowanymi podmiotami profesjonalnymi, że:

a) uprawa tego rodzaju lub gatunku w składającym wniosek państwie członkowskim jest ze względu na warunki agroklimatyczne w tym państwie nieistotna z punktu widzenia wartości gospodarczej i obszaru uprawy; oraz

b) kwalifikacja i kontrola produkcji PRM tego rodzaju lub gatunku nakładałaby nieproporcjonalne obciążenie administracyjne na właściwy organ tego państwa członkowskiego.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze zezwalające tymczasowo na produkcję i obrót PRM, o których mowa w ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 35

PRM do produkcji surowców rolnych przeznaczonych do celów przemysłowych

PRM może być produkowany przez osobę fizyczną lub prawną, która dokonuje namnażania tego PRM w imieniu właściciela tego PRM lub która produkuje z tego PRM surowce rolne, które mają być wykorzystane przez właściciela do celów przemysłowych, lub może być przekazywany między właścicielem tego PRM a taką osobą fizyczną lub prawną, pod warunkiem że:

a) działalność ta jest przedmiotem umowy o świadczenie usług zawartej między właścicielem PRM a tymi osobami;

b) ta osoba fizyczna lub prawna nie nabywa prawa do tego PRM ani do produktu ze zbioru;

c) zapewniona jest identyfikowalność tego PRM; oraz

d) właściciel tego PRM przekazał uprzednio właściwemu organowi kopię odpowiednich części umowy o świadczenie usług zawartej z tą osobą fizyczną lub prawną, w tym co najmniej informację o umawiających się stronach, danym PRM, okresie obowiązywania umowy, miejscu produkcji oraz warunkach, jakie musi spełniać ten PRM.

Art. 5–22 nie mają zastosowania do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 36

Środki nadzwyczajne

1. W przypadku gdy pojawią się nowe lub dodatkowe dowody naukowe sugerujące, że produkcja PRM, obrót nim lub jego uprawa, lub wykorzystywanie produktu końcowego stanowią poważne ryzyko dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub roślin, dla środowiska lub uprawy innych rodzajów i gatunków, oraz że takie ryzyko nie zostało ocenione na podstawie jakichkolwiek innych przepisów unijnych i nie może w zadowalający sposób zostać powstrzymane środkami podejmowanymi przez zainteresowane państwo członkowskie, Komisja niezwłocznie przyjmuje – z inicjatywy własnej lub na wniosek państwa członkowskiego – akty wykonawcze określające odpowiednie i proporcjonalne tymczasowe środki nadzwyczajne.

   Takie środki muszą być ograniczone w czasie i mogą obejmować przepisy ograniczające lub zakazujące produkcji danego PRM i obrotu nim.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym ryzykiem dla zdrowia ludzi Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 80 ust. 3.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie podjęcia środków nadzwyczajnych, a Komisja nie podejmie działań zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie może przyjąć odpowiednie, proporcjonalne i ograniczone w czasie tymczasowe środki nadzwyczajne. Środki te mogą obejmować przepisy ograniczające produkcję PRM lub obrót nim na terytorium tego państwa członkowskiego, zakazujące tej produkcji lub tego obrotu lub określające odpowiednie warunki w odniesieniu do nich, w zależności od powagi sytuacji. Zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o przyjętych środkach oraz okresie ich obowiązywania, podając powody swojej decyzji.

3. W terminie 60 dni od otrzymania powiadomienia o środkach przyjętych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przedstawia te środki komitetowi, o którym mowa art. 80 ust. 1, w celu przyjęcia aktu wykonawczego przedłużającego, zmieniającego lub uchylającego tymczasowy środek nadzwyczajny zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 37

Tymczasowe doświadczenia w celu poszukiwania lepszych rozwiązań alternatywnych wobec niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1–78 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie tymczasowych doświadczeń w celu zbadania potencjalnych ulepszeń niniejszego rozporządzenia zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

   Takie doświadczenia mogą mieć formę prób naukowych lub technicznych służących zbadaniu wykonalności i odpowiedniości nowych przepisów w porównaniu z przepisami określonymi w art. 1–78.

2. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1, określają co najmniej jeden z następujących elementów:

   a) dane rodzaje lub gatunki;

   b) warunki doświadczeń w podziale na rodzaje lub gatunki;

   c) czas trwania doświadczenia;

   d) obowiązki w zakresie monitorowania oraz obowiązki sprawozdawcze uczestniczących państw członkowskich.

   Te akty delegowane muszą odzwierciedlać rozwój wiedzy naukowej i technicznej w zakresie produkcji danego PRM oraz być oparte na wszelkich badaniach porównawczych przeprowadzonych przez państwa członkowskie.

3. Komisja dokonuje przeglądu wyników wszelkich doświadczeń przeprowadzonych na podstawie aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz streszcza je w sprawozdaniu, wskazując w razie potrzeby konieczność zmiany art. 1–78.

SEKCJA 8

PRZYWÓZ Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 38

Przywóz PRM

1. PRM można przywozić z państw trzecich wyłącznie, jeżeli zgodnie z art. 39 ust. 1 uznano, że spełnia on wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii.

2. PRM mieszanek dla ochrony środowiska, o których mowa w art. 22, oraz PRM objęty odstępstwami określonymi w art. 23–26, 29, 31 i 34 nie może być przywożony oraz nie uznaje się równoważności na podstawie art. 39.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 nasiona ze zbioru mogą być przywożone do Unii do celów przetwarzania i obrotu jako materiał siewny kategorii standard bez konieczności spełnienia wymogów, o których mowa w tym ustępie. Taki materiał siewny musi spełniać następujące warunki:

   a) dołączono do niego etykietę zgodnie z art. 40 ust. 4 i jego tożsamość została zapewniona; oraz

b) obrót nim odbywa się tylko do miejsca przetwarzania bez dalszego obrotu przed jego przetwarzaniem.

Podmiot profesjonalny z wyprzedzeniem powiadamia właściwy organ o przywozie tego materiału siewnego.

Podmiot profesjonalny odpowiedzialny za przywiezione nasiona ze zbioru przekazuje na żądanie właściwego organu informacje dotyczące warunków, na jakich odbyły się produkcja lub namnażanie, miejsca przetwarzania, odmian, do których należy dany materiał siewny, oraz jego ilości, które zostały przywiezione na podstawie niniejszego ustępu.

Artykuł 39

Uznawanie równoważności

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze uznające, że PRM określonych rodzajów, gatunków lub kategorii produkowany w państwie trzecim lub w określonym regionie państwa trzeciego spełnia wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii, na podstawie wszystkich następujących elementów:

a) dogłębnej analizy informacji i danych przekazanych przez to państwo trzecie w odniesieniu do danego PRM;

b) w przypadku gdy jest to pierwszy wniosek o uznanie równoważności w odniesieniu do tego państwa trzeciego – audytu tego państwa trzeciego, który został przeprowadzony przez Komisję, wykazującego, że istniejący system zapewnia spełnienie przez PRM wyprodukowany w tym państwie, lub w określonym regionie tego państwa, wymogów równoważnych wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii; oraz

c) w przypadku materiału siewnego należącego do gatunku, dla którego istnieje system nasienny OECD – faktu, że dane państwo trzecie uczestniczy w systemach nasiennych OECD, a dodatkowo wdraża metody ISTA, lub – w stosownych przypadkach – wdraża zasady Stowarzyszenia Urzędowych Analityków Nasiennych (AOSA) lub innych międzynarodowych jednostek i organizacji normalizacyjnych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

2. W razie potrzeby i na żądanie Komisji w przeprowadzeniu analizy i audytu, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), mogą uczestniczyć eksperci z państw członkowskich.

3. Do celów ust. 1 Komisja analizuje:

a) przepisy państwa trzeciego dotyczące produkcji PRM w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków;

b) strukturę właściwych organów danego państwa trzeciego lub jego regionu oraz jego służb kontroli, przyznane im kompetencje, gwarancje, jakie mogą być zapewnione w odniesieniu do stosowania i egzekwowania przepisów mających zastosowanie do danego sektora w odpowiednim państwie trzecim lub w jego regionie oraz – w stosownych przypadkach – wiarygodność procedur kwalifikacji urzędowej;

c) przeprowadzanie przez właściwe organy danego państwa trzeciego odpowiednich kontroli urzędowych dotyczących identyfikacji i jakości PRM danych rodzajów i gatunków;

d) zapewniane przez to państwo trzecie gwarancje, że:

(i) wymogi stosowane w odniesieniu do miejsc produkcji PRM, który ma być przywożony do Unii, są równoważne wymogom mającym zastosowanie do miejsc produkcji PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii; oraz

(ii) miejsca produkcji, o których mowa w pkt (i), są przedmiotem regularnych i skutecznych kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy państwa trzeciego.

Po przeprowadzeniu audytu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), Komisja może przeprowadzić dalsze audyty w celu zweryfikowania przestrzegania niniejszego ustępu przez dane państwo trzecie. W tym celu i na żądanie Komisji państwa członkowskie mogą udostępnić swoich ekspertów, aby wspierali Komisję.

4. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, mogą w odniesieniu do danego PRM obejmować, w stosownych przypadkach, jeden lub większą liczbę następujących elementów:

a) warunki związane z przeprowadzanymi w państwach trzecich inspekcjami w miejscu produkcji;

b) w przypadku materiału siewnego – warunki dotyczące wydawania w państwie trzecim świadectwa wydawanego przez ISTA lub, w stosownych przypadkach, AOSA lub inne międzynarodowe jednostki i organizacje normalizacyjne;

c) warunki dotyczące PRM objętego odstępstwem, o którym mowa w art. 32;

d) warunki dotyczące pakowania, plombowania i etykietowania PRM;

e) warunki odnoszące się do produkcji i tożsamości danego PRM oraz obrotu nim, w uzupełnieniu do warunków przewidzianych w przepisach państwa trzeciego, jeżeli jest to konieczne w celu uregulowania określonych aspektów dotyczących tożsamości i jakości tego PRM;

f) wymogi, które mają spełniać podmioty profesjonalne produkujące ten PRM i prowadzące obrót nim.

5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dane i informacje, które należy przekazać, aby PRM z państwa trzeciego lub jego regionu został uznany za równoważny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

6. Do dnia … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmie akt wykonawczy zawierający wykaz państw trzecich oraz odpowiednich rodzajów, gatunków i kategorii, w odniesieniu do których uznano już równoważność w:

a) decyzji 2003/17/WE; oraz

b) rozporządzeniach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 16 dyrektywy 2008/72/WE i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/90/WE.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Bez uszczerbku dla przyszłych ocen przeprowadzanych przez Komisję zgodnie z niniejszym artykułem PRM z państw i terytoriów wymienionych w tym wykazie uznaje się za spełniający wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do PRM produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze uznające, że kontrole zachowywania odmiany przeprowadzane w państwie trzecim dają takie same gwarancje jak gwarancje przewidziane w art. 76 ust. 1, 2 i 5, jeżeli odmiany zarejestrowane w krajowym lub unijnym rejestrze odmian mają być zachowywane w tym państwie trzecim.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 40

Etykietowanie PRM przywożonego z państw trzecich

1. Materiał siewny kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany z państw trzecich może być przywożony wyłącznie, jeżeli dołączono do niego etykietę OECD lub etykietę urzędową wydaną przez właściwy organ danego państwa trzeciego dla rodzajów i gatunków, dla których nie ma systemu nasiennego OECD oraz, w stosownych przypadkach, dołączono do niego świadectwo wydane przez ISTA lub AOSA lub inne międzynarodowe jednostki i organizacje normalizacyjne.

2. Materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany z państw trzecich może być przywożony wyłącznie, jeżeli dołączono do niego etykietę urzędową wydaną przez właściwy organ danego państwa trzeciego.

3. Materiał siewny i rozmnożeniowy kategorii standard z państw trzecich może być przywożony wyłącznie, jeżeli dołączono do niego, w stosownych przypadkach, etykietę OECD wydaną przez podmiot profesjonalny lub etykietę podmiotu.

4. Nasiona ze zbioru mogą być przywożone wyłącznie, jeżeli dołączono do nich etykietę podmiotu z napisem „Nasiona ze zbioru”.

5. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające układ, kolor, język, rozmiar i treść etykiet, o których mowa w ust. 1–4.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 41

Informacje przekazywane w przypadku PRM przywożonego z państw trzecich

PRM może być przywożony do Unii jedynie po przedłożeniu przez podmiot profesjonalny elektronicznego powiadomienia za pomocą systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625. Powiadomienie to zawiera miejsce przeznaczenia.

Rozdział III

Wymogi dotyczące podmiotów profesjonalnych

Artykuł 42

Obowiązki podmiotów profesjonalnych

Podmioty profesjonalne muszą:

a) mieć siedzibę w Unii;

b) być zarejestrowane w rejestrze, o którym mowa w art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031, do celów niniejszego rozporządzenia;

c) być dostępne osobiście lub wyznaczać inną osobę, która będzie dostępna osobiście, do kontaktów z właściwymi organami w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli urzędowych;

d) identyfikować i monitorować punkty krytyczne procesu produkcji lub obrotu, które mogą mieć wpływ na tożsamość i jakość PRM;

e) prowadzić dokumentację monitorowania punktów krytycznych, o których mowa w lit. d) niniejszego artykułu, oraz udostępniać ją do analizy na żądanie właściwych organów;

f) zapewniać możliwość identyfikowania oddzielnych partii PRM;

g) aktualizować informacje dotyczące adresów nieruchomości i innych lokalizacji, w tym w odniesieniu do umawiających się stron, wykorzystywanych do działalności, o której mowa w art. 3 pkt 4;

h) zapewniać właściwym organom dostęp do nieruchomości i innych lokalizacji, w których prowadzona jest działalność, o której mowa w art. 3 pkt 4, w tym nieruchomości i pól umawiających się stron, a także do dokumentacji dotyczącej monitorowania i wszystkich powiązanych dokumentów;

i) w stosownych przypadkach – podejmować środki mające na celu zachowanie tożsamości PRM zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia; oraz

j) udostępniać właściwym organom na żądanie wszelkie umowy z umawiającymi się stronami.

Właściwe organy przetwarzają informacje udostępnione im na podstawie lit. j) zgodnie z unijnymi i krajowymi przepisami dotyczącymi poufności, dostępu do informacji i ochrony danych osobowych.

Artykuł 43

Procedura rejestracji

1. W celu rejestracji zgodnie z art. 42 lit. b) podmioty profesjonalne przedkładają właściwemu organowi wniosek o rejestrację.

2. Wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

   a) imię i nazwisko albo nazwę, adres w państwie członkowskim rejestracji oraz dane kontaktowe podmiotu profesjonalnego;

   b) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia przez podmiot profesjonalny jednego lub większej liczby rodzajów działalności, o których mowa w art. 3 pkt 4;

   c) oświadczenie dotyczące zamiaru prowadzenia czynności z zakresu kwalifikacji pod nadzorem urzędowym;

   d) adres nieruchomości wykorzystywanych przez podmiot profesjonalny w danym państwie członkowskim do prowadzenia działalności, o której mowa w art. 3 pkt 4, do celów rejestracji; oraz

   e) typy towarów i rodzaje lub gatunki PRM objęte działalnością, o której mowa w art. 3 pkt 4, prowadzoną przez podmiot profesjonalny.

3. W przypadku gdy właściwy organ uzna, że wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, zawiera wszystkie dane określone w ust. 2, niezwłocznie rejestruje dany podmiot profesjonalny.

4. Zarejestrowane podmioty niezwłocznie przekazują aktualizacje dotyczące wszelkich zmian danych, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do następnego sezonu produkcyjnego.

5. W przypadku gdy właściwy organ dowie się, że podmiot profesjonalny nie prowadzi już działalności, o której mowa w art. 3 pkt 4, lub że dane zawarte we wniosku przedłożonym przez podmiot profesjonalny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nie są już poprawne, zwraca się do tego podmiotu o poprawienie tych danych niezwłocznie lub w określonym terminie.

   W przypadku gdy podmiot profesjonalny nie poprawi tych danych w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, właściwy organ zmienia lub cofa rejestrację tego podmiotu.

6. Właściwe organy muszą mieć pełny dostęp do prowadzonego w ich państwie członkowskim rejestru, o którym mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Artykuł 44

Zawartość rejestru

Rejestr podmiotów profesjonalnych zawiera dane określone w art. 43 ust. 2 lit. a), b), d) i e), a także:

a) urzędowy numer rejestracyjny;

b) w stosownych przypadkach – wskazanie tych czynności określonych w art. 43 ust. 2 lit. c), do których jest upoważniony dany podmiot profesjonalny.

Artykuł 45

Odstępstwa od obowiązków podmiotów profesjonalnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 42 lit. b) rejestracja podmiotów profesjonalnych nie jest wymagana, jeżeli prowadzą one wyłącznie jeden lub większą liczbę następujących rodzajów działalności:

   a) produkcja lub obrót PRM przeznaczonego wyłącznie do wykorzystania przez użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z art. 24 i będącego przedmiotem obrotu bezpośrednio z przeznaczeniem dla tych użytkowników;

   b) produkcja lub obrót PRM przeznaczonego do ochrony zasobów genetycznych roślin przez organizacje i sieci zgodnie z art. 25;

   c) wymiana PRM w naturze między rolnikami zgodnie z art. 26.

2. Podmioty profesjonalne, których działalność ogranicza się do produkcji PRM odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych oraz obrotu takim PRM zgodnie z art. 23, nie podlegają wymogowi art. 42 lit. e).

3. Podmioty profesjonalne, których działalność związana z PRM jest ograniczona do obrotu bezpośrednio z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z art. 24, bez zmiany zawartości partii, lub jakiegokolwiek opakowania lub etykietowania, nie podlegają wymogom art. 42 lit. d), e) i g).

4. Organizacje i sieci zaangażowane w ochronę zasobów genetycznych roślin zgodnie z art. 25 nie podlegają wymogom art. 42 lit. d) i e).

5. Rolnicy dokonujący wymiany PRM w naturze zgodnie z art. 26 nie podlegają wymogom art. 42 lit. d), e), f), i) i j).

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających ust. 1 niniejszego artykułu poprzez dodanie innych rodzajów podmiotów profesjonalnych, które mają być zwolnione z wymogu art. 42 lit. b), w przypadku gdy rejestracja byłaby dla takich podmiotów profesjonalnych obciążeniem administracyjnym nieproporcjonalnym do niskiego ryzyka związanego z ich działalnością zawodową.

Artykuł 46

Dostępność informacji z rejestrów urzędowych

1. Państwo członkowskie właściwego organu prowadzącego rejestr, o którym mowa w art. 42 lit. b), udostępnia Komisji lub innym państwom członkowskim, na uzasadniony wniosek, zawarte w tym rejestrze informacje.

2. Właściwy organ prowadzący rejestr udostępnia, na uzasadniony wniosek, informacje, o których mowa w art. 43 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 44 lit. b), dotyczące konkretnego zarejestrowanego podmiotu profesjonalnego każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej siedzibę w Unii na jej własny użytek.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla unijnych i krajowych przepisów dotyczących zachowania poufności, dostępu do informacji i ochrony danych osobowych.

Artykuł 47

Identyfikowalność

1. Podmioty profesjonalne zapewniają identyfikowalność, na wszystkich etapach produkcji i obrotu, PRM, który dostarczyły im inne podmioty profesjonalne, i PRM, który one dostarczyły innym podmiotom profesjonalnym.

2. Podmioty profesjonalne przechowują informacje lub prowadzą rejestry umożliwiające im zidentyfikowanie:

a) podmiotów profesjonalnych lub innych osób fizycznych lub prawnych, które dostarczyły im dany PRM;

b) podmiotów profesjonalnych, którym dostarczyły PRM, i dostarczonego im PRM.

Na żądanie udostępniają te informacje właściwym organom.

3. Podmioty profesjonalne prowadzą rejestry PRM oraz informacji dotyczących podmiotów profesjonalnych oraz osób fizycznych i prawnych, o których mowa w ust. 2, przez okres co najmniej sześciu lat po dostarczeniu im lub przez nie tego PRM.

4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do działalności, o której mowa w art. 25 i 26.

Artykuł 48

Powiadomienie o produkcji

1. Co najmniej raz w roku podmioty profesjonalne powiadamiają z wyprzedzeniem właściwy organ oraz zgodnie z jego instrukcjami, o:

a) swojej planowanej produkcji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany w danym roku; oraz

b) swojej produkcji materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, która rozpoczęła się w poprzednich latach i która jest kontynuowana w danym roku.

W powiadomieniu tym określa się rodzaje lub gatunki, odmiany lub, w stosownych przypadkach, klony wyselekcjonowane lub materiał poliklonalny, kategorie danego PRM oraz dokładną lokalizację produkcji.

2. Podmioty profesjonalne przechowują dane dotyczące ilości materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii standard oraz materiału siewnego handlowego wyprodukowanych w ciągu ostatnich sześciu lat w podziale na dane rodzaje lub gatunki. Podmioty profesjonalne udostępniają te dane właściwemu organowi na jego żądanie oraz zgodnie z jego instrukcjami.

Rozdział IV
Rejestracja odmian

SEKCJA 1
REJESTRY ODMIAN

Artykuł 49

Tworzenie krajowych rejestrów odmian

1. Każde państwo członkowskie tworzy, publikuje w formacie elektronicznym oraz aktualizuje jeden krajowy rejestr odmian („krajowy rejestr odmian”) zawierający co najmniej dane dotyczące:

   a) wszystkich odmian zarejestrowanych zgodnie z procedurą określoną w sekcji 3, w tym odmian, które zostały skreślone z rejestru zgodnie z art. 75 ust. 1;

   b) odmian, w odniesieniu do których złożono wniosek na podstawie art. 61 i które nie zostały jeszcze zarejestrowane na podstawie art. 72, w tym odmian, w odniesieniu do których wniosek został odrzucony lub wycofany, jak określono w załączniku IV lit. f).

2. Wszelkie odmiany, w tym odmiany rodzajów lub gatunków niewymienionych w załączniku I, które zostały zarejestrowane zgodnie z przepisami krajowymi, wskazuje się oddzielnie w krajowym rejestrze odmian.

3. PRM odmiany zarejestrowanej zgodnie z ust. 1 lit a) w co najmniej jednym krajowym rejestrze odmian może niezwłocznie być produkowany i być przedmiotem obrotu w Unii, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

4. Po utworzeniu krajowych rejestrów odmian, a także po każdej ich aktualizacji, państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich elementach tych rejestrów, które podlegają niniejszemu rozporządzeniu, w celu ich włączenia do unijnego rejestru odmian.

5. Odmiany, które mają być wyłącznie składnikami rodzicielskimi odmian mieszańcowych i nie są przedmiotem obrotu jako oddzielne odmiany, nie podlegają wymogowi rejestracji na podstawie niniejszego rozdziału.

Artykuł 50

Utworzenie unijnego rejestru odmian

1. Komisja tworzy, publikuje w formacie elektronicznym oraz aktualizuje jeden rejestr odmian („unijny rejestr odmian”).

2. Unijny rejestr odmian zawiera elementy krajowych rejestrów odmian, o których powiadomiono zgodnie z art. 49 ust. 4, i jest niezwłocznie aktualizowany na podstawie takich powiadomień.

3. Unijny rejestr odmian jest dostępny za pośrednictwem portalu elektronicznego utworzonego i zarządzanego przez Komisję. Portal ten może umożliwiać dostęp do innych rejestrów odmian roślin, wykazów klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego lub innych baz danych dotyczących roślin, w tym baz danych dotyczących leśnego materiału rozmnożeniowego i ekologicznego materiału heterogenicznego.

Artykuł 51

Zawartość krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian

1. Krajowe rejestry odmian i unijny rejestr odmian zawierają wszystkie elementy określone w załączniku IV dotyczące odmian, o których mowa w art. 49 ust. 1.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik IV w celu uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz potrzeby uzyskania przez właściwe organy lub podmioty profesjonalne bardziej precyzyjnych informacji dotyczących odmian, o których mowa w art. 49 ust. 1, w przypadku gdy wynika to z doświadczenia.

Artykuł 52

Tworzenie krajowych wykazów klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego

1. Każde państwo członkowskie tworzy, publikuje w formacie elektronicznym oraz aktualizuje jednolity krajowy wykaz klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego („krajowy wykaz klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego”) odmian rodzajów i gatunków roślin sadowniczych i winorośli wymienionych w załączniku I.

Te klony wyselekcjonowane i ten materiał poliklonalny muszą należeć do odmiany, która została zarejestrowana na podstawie art. 72 w krajowym rejestrze odmian, o którym mowa w art. 49.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji krajowy wykaz klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego oraz wszelkie jego aktualizacje. Komisja publikuje zaktualizowany wykaz na portalu elektronicznym, o którym mowa w art. 50 ust. 3.

3. Każda osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę w Unii może złożyć do właściwego organu wniosek o umieszczenie klonu wyselekcjonowanego lub materiału poliklonalnego w krajowym wykazie klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego. Wniosek ten zawiera co najmniej następujące informacje:

   a) rodzaj lub gatunek oraz odmianę, do której należy klon wyselekcjonowany lub materiał poliklonalny;

   b) proponowaną nazwę klonu wyselekcjonowanego lub materiału poliklonalnego zgodnie z art. 60 ust. 4;

   c) osobę fizyczną lub prawną, która dokonała selekcji;

   d) podmiot profesjonalny, który zachowuje klon wyselekcjonowany lub materiał poliklonalny, jeżeli nie jest to osoba fizyczna lub prawna, o której mowa w lit. c) niniejszego ustępu;

   e) dokumentację metodyki, która doprowadziła do klonu wyselekcjonowanego lub materiału poliklonalnego;

f) w stosownych przypadkach – opis składu materiału poliklonalnego;

g) opis rzeczywistych korzyści uzyskanego postępu genetycznego w odniesieniu do ogólnej wartości użytkowej danej odmiany pod względem cech agronomicznych lub technologicznych lub cech związanych ze zrównoważoną uprawą, takich jak odporność lub tolerancja na choroby klonu wyselekcjonowanego lub materiału poliklonalnego;

h) informacje, czy klon wyselekcjonowany lub materiał poliklonalny jest już umieszczony w krajowym wykazie klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego innego państwa członkowskiego.

4. Właściwy organ umieszcza klon wyselekcjonowany lub materiał poliklonalny w krajowym wykazie klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego wyłącznie, jeżeli stwierdzi, że wniosek jest kompletny, nazwa została zaakceptowana, a wymogi określone w załączniku V zostały spełnione.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 zmieniających załącznik V, aby dostosować ten załącznik do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych.

6. Krajowy wykaz klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego zawiera co najmniej wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3.

SEKCJA 2

WYMOGI DOTYCZĄCE REJESTRACJI ODMIAN

Artykuł 53

Wymogi dotyczące rejestracji w krajowych rejestrach odmian

1. Odmianę rejestruje się w krajowym rejestrze odmian zgodnie z sekcją 3, jeżeli:

   a) ma ona:

      (i) opis urzędowy, o którym mowa w art. 54 ust. 1, oraz, w przypadku rodzajów i gatunków wskazanych w kolumnie 4 w załączniku I, spełnia wymogi dotyczące zadowalającej wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania określone w art. 59; lub

      (ii) w przypadku odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych – opis urzędowo uznany, o którym mowa w art. 54 ust. 2, oraz wskazanie regionu jej pochodzenia;

   b) ma nazwę uznaną za odpowiednią zgodnie z art. 60;

   c) spełnione są wymogi dotyczące zachowywania odmiany określone w art. 76;

d) w przypadku gdy odmiana zawiera organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składa się z nich – te organizmy zmodyfikowane genetycznie są zatwierdzone do uprawy w Unii zgodnie z art. 19 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady[30] lub z rozdziałem III rozporządzenia (UE) 2026/1388 i uprawa ta nie jest wykluczona w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE;

e) w przypadku gdy odmiana zawiera rośliny NGT kategorii 1 zdefiniowane w art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2026/1388 lub składa się z takiej rośliny – roślina ta uzyskała potwierdzenie statusu rośliny NGT kategorii 1 na podstawie art. 6 lub 7 tego rozporządzenia lub jest potomstwem takich roślin; oraz

f) w przypadku gdy odmiana jest odporna na herbicydy – objęta jest warunkami uprawy mającymi zapobiec rozwojowi odporności chwastów na herbicydy ze względu na stosowanie tej odmiany, a warunki takie są określone przez właściwy organ dla terytorium danego państwa członkowskiego.

2. Odmiany nie wpisuje się do krajowego rejestru odmian jako odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych, jeżeli:

a) odmiana jest wpisana do unijnego rejestru odmian z opisem urzędowym;

---

[30] Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1829/oj).

b) odmiana została skreślona z unijnego rejestru odmian jako odmiana z opisem urzędowym na podstawie art. 75 w ciągu ostatnich dwóch lat;

c) odmiana jest chroniona wspólnotowym prawem do ochrony odmian roślin, jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 2100/94, lub prawem do ochrony odmian roślin na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego; lub

d) wniosek o rejestrację odmiany na podstawie ust. 1 lit. a) ppkt (i) niniejszego artykułu lub wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub krajowe prawo do ochrony odmian roślin jest w trakcie rozpatrywania.

Artykuł 54

Opis urzędowy odmiany oraz opis urzędowo uznany odmiany

1. Opis urzędowy, o którym mowa w art. 53 ust. 1 lit. a) ppkt (i), musi wykazywać zgodność odmiany z wymogami w zakresie odrębności, wyrównania i trwałości określonymi w art. 55, 56 i 57.

2. W opisie urzędowo uznanym, o którym mowa w art. 53 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), określa się cechy, które sprawiają, że odmiana kwalifikuje się jako odmiana dla zachowania bioróżnorodności lub odmiana zaadaptowana do warunków lokalnych.

Opis urzędowo uznany opiera się na wiedzy praktycznej nabytej w czasie uprawy, reprodukcji i wykorzystania odmiany lub innych informacjach, w szczególności udzielonych przez organy odpowiedzialne za zasoby genetyczne roślin lub organizacje uznane do tego celu przez państwa członkowskie.

Opis urzędowo uznany odnosi się do określonych cech gatunków zawartych w protokołach ustanowionych przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) lub, w przypadku braku takich protokołów, w wytycznych Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), w innych odpowiednich metodykach krajowych lub innych odpowiednich źródłach.

Właściwy organ może uznać za opis urzędowo uznany opis urzędowy, który został wcześniej sporządzony w celu rejestracji odmiany.

3. Odmiany nie rejestruje się jednocześnie z opisem urzędowym i opisem urzędowo uznanym.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające szczegółowe wymogi w odniesieniu do niektórych rodzajów lub gatunków w zakresie:

   a) oceny odrębności, wyrównania i trwałości odmian poszczególnych rodzajów lub gatunków w celu sporządzenia opisu urzędowego;

b) cech i informacji, które ma obejmować opis urzędowo uznany, o którym mowa w ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków.

Wymogi te opierają się na protokołach ustanowionych przez CPVO lub, w przypadku braku takich protokołów, na mających zastosowanie wytycznych UPOV lub innych odpowiednich metodykach krajowych. W przypadku odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej, zdefiniowanych w art. 3 pkt 19 rozporządzenia (UE) 2018/848, wymogi dotyczące wyrównania można dostosować w odniesieniu do określonych rodzajów lub gatunków. W przypadku opisu urzędowo uznanego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, wymogi te mogą również opierać się na innych odpowiednich źródłach.

Wymogi te dostosowuje się do rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz do zmian mających zastosowanie norm międzynarodowych.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 55

Odrębność

1. Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1, odmianę uznaje się za odrębną, jeżeli wyraźnie odróżnia się przejawianymi cechami wynikającymi ze szczególnego genotypu lub kombinacji genotypów od jakiejkolwiek innej odmiany, której istnienie jest faktem powszechnie znanym w dniu złożenia wniosku ustalonym zgodnie z art. 64.

2. Istnienie innej odmiany, o której mowa w ust. 1, uznaje się za fakt powszechnie znany w świetle odpowiednich wytycznych UPOV, w szczególności jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

   a) odmiana została zarejestrowana w krajowym rejestrze odmian w Unii lub w jakimkolwiek państwie trzecim;

   b) odmianie przyznano prawo do ochrony odmian roślin w Unii lub w jakimkolwiek państwie trzecim;

   c) wniosek o rejestrację odmiany został złożony zgodnie z art. 61 niniejszego rozporządzenia i jest rozpatrywany; lub

   d) wniosek o przyznanie prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do tej odmiany został złożony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2100/94 lub zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego i jest rozpatrywany.

Artykuł 56

Wyrównanie

Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1, odmianę uznaje się za wyrównaną, jeżeli, z zastrzeżeniem zmienności oczekiwanej na podstawie szczególnych właściwości jej reprodukcji, odmiana jest wystarczająco wyrównana w zakresie ekspresji tych cech, które są uwzględniane przy badaniu jej odrębności, a także wszelkich innych cech wykorzystywanych do jej opisu urzędowego.

Artykuł 57

Trwałość

Do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 54 ust 1, odmianę uznaje się za trwałą, jeżeli ekspresja cech uwzględnianych przy badaniu odrębności oraz jakichkolwiek innych cech wykorzystywanych do jej opisu urzędowego pozostaje niezmienna po powtarzalnej reprodukcji lub, w przypadku konkretnego cyklu reprodukcyjnego, na końcu każdego takiego cyklu.

Artykuł 58

Przyznane prawa do ochrony odmian roślin

1. W przypadku gdy w odniesieniu do danej odmiany przyznano prawo do ochrony odmian roślin na podstawie art. 62 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego, odmianę tę uznaje się za odrębną, wyrównaną i trwałą do celów opisu urzędowego, o którym mowa w art. 54 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz mającą odpowiednią nazwę, o której mowa w art. 60 niniejszego rozporządzenia.

2. Niniejszy artykuł ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy opis urzędowy został sporządzony na podstawie badania technicznego przeprowadzonego przez urząd badawczy, który został uznany za odpowiedni na podstawie art. 67.

Artykuł 59

Wartość pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania

1. W celu spełnienia wymogów określonych w art. 53 ust. 1 lit. a) ppkt (i) odmianę uznaje się za mającą zadowalającą wartość pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania, jeżeli w porównaniu do innych odmian tego samego gatunku zarejestrowanych w krajowym rejestrze odmian odpowiedniego państwa członkowskiego jej cechy traktowane jako całość stanowią poprawę w odniesieniu do zrównoważonej uprawy i zastosowań, które mogą mieć uprawy lub produkty z nich pozyskane.

2. Stosownie do odpowiednich gatunków, regionów, warunków agroekologicznych i zastosowań, cechy, o których mowa w ust. 1, są następujące:

a) plon, w tym jego stabilność i plon w warunkach uprawy niskonakładowej;

b) tolerancja lub odporność na stresy biotyczne, w tym choroby roślin powodowane przez nicienie, grzyby, bakterie, wirusy, owady i inne agrofagi;

c) tolerancja lub odporność na stresy abiotyczne, w tym przystosowanie się do warunków klimatycznych;

d) efektywne wykorzystanie zasobów naturalnych, takich jak woda i składniki pokarmowe;

e) mniejsze zapotrzebowanie na środki zewnętrzne, takie jak środki ochrony roślin i nawozy;

f) cechy, które przyczyniają się do polepszenia zrównoważonych zbiorów, w tym ograniczenia odpadów przed zbiorami i po zbiorach, przechowywania, przetwarzania, dystrybucji i użytkowania;

g) cechy jakościowe lub właściwości odżywcze; oraz

h) zdolność do uprawy w powiązaniu z innymi gatunkami lub odmianami.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie minimalnych wymogów dotyczących:

a) oceny cech wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu; oraz

b) oceny i raportowania wyników badania wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

Wymogi te dostosowuje się do rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej oraz do wszelkich nowych polityk lub przepisów Unii dotyczących zrównoważonego rolnictwa.

4. W przypadku gdy nie określono odpowiednich minimalnych wymogów na podstawie ust. 3, państwa członkowskie mogą stosować na swoim terytorium przepisy krajowe. O przepisach tych powiadamiają one Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie.

5. Do celów rejestracji odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej, zdefiniowanych w art. 3 pkt 19 rozporządzenia (UE) 2018/848, badanie wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania przeprowadza się w ekologicznych warunkach, zgodnie z tym rozporządzeniem, w szczególności z jego art. 5 lit. d), e), f) i g) i art. 12 oraz częścią I załącznika II do tego rozporządzenia.

W przypadku gdy właściwe organy nie są w stanie przeprowadzić takiego badania lub badania określonych cech, w tym podatności na choroby, w ekologicznych warunkach, badanie można przeprowadzić w okresie konwersji lub w warunkach niskonakładowych i wykonując jedynie zabiegi z użyciem pestycydów i tych innych środków zewnętrznych, które są absolutnie niezbędne do celów ukończenia badania. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z przepisów niniejszego akapitu, co roku informują Komisję o powodach, dla których badania nie zostały przeprowadzone w ekologicznych warunkach, oraz o przeprowadzaniu badań w warunkach nieekologicznych.

Artykuł 60

Odpowiedniość nazw odmian

1. Do celów art. 53 ust. 1 lit. b) nazwy odmiany nie uznaje się za odpowiednią, jeżeli:

a) jej używanie na terytorium Unii naruszałoby wcześniejsze prawa osób trzecich;

b) nazwa mogłaby powszechnie sprawiać użytkownikom trudności w jej rozpoznaniu lub odtworzeniu;

c) nazwa jest identyczna lub można ją pomylić z nazwą:

(i) pod którą inna odmiana tego samego lub blisko spokrewnionego gatunku jest wpisana do krajowego rejestru odmian lub przyznano jej prawo do ochrony odmian roślin na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego będącego członkiem UPOV, chyba że odmiana ta już nie istnieje, a jej nazwa nie nabrała szczególnego znaczenia; lub

(ii) pod którą inna odmiana tego samego lub blisko spokrewnionego gatunku została udostępniona na rynku w państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym członkiem UPOV, chyba że odmiana ta już nie istnieje, a jej nazwa nie nabrała szczególnego znaczenia;

d) nazwa jest identyczna lub można ją pomylić z innymi oznaczeniami używanymi powszechnie przy udostępnianiu towarów na rynku lub zastrzeżonymi na podstawie prawa Unii;

e) może być obraźliwa w jednym z państw członkowskich lub narusza porządek publiczny; lub

f) może wprowadzać w błąd lub powodować nieporozumienie co do cech, wartości lub tożsamości odmiany lub co do tożsamości hodowcy lub wnioskodawcy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, w przypadku gdy odmianę już zarejestrowano w innych krajowych rejestrach odmian, nazwę odmiany uznaje się za odpowiednią wyłącznie, jeżeli jest identyczna z nazwą figurującą w tych rejestrach.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli:

a) nazwa może wprowadzać w błąd, być obraźliwa lub powodować nieporozumienie co do danej odmiany w co najmniej jednym państwie członkowskim; lub

b) prawa osób trzecich uniemożliwiają swobodne używanie tej nazwy w odniesieniu do danej odmiany.

3. W przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności, w krajowym rejestrze odmian można również wskazać co najmniej jeden powszechnie używany synonim. Do celów niniejszego artykułu zachowuje się nazwy odmian dla zachowania bioróżnorodności, które zostały zarejestrowane na podstawie opisu urzędowego, ale nie są już zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian.

4. Nazwa klonu wyselekcjonowanego i materiału poliklonalnego obejmuje nazwę odmiany, do której należy, po której następuje przyrostek w postaci kodu alfanumerycznego. Wymogi dotyczące nazwy określone w ust. 1 i 2 stosuje się również do tego kodu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 79 uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez dalsze określenie elementów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz poprzez opracowanie określonych w nich wymogów dotyczących odpowiedniości nazw, w tym poprzez określenie szczegółowych kryteriów dotyczących odpowiedniości nazw odmian, w tym:

a) związku nazw ze znakami towarowymi;

b) związku nazw z oznaczeniami geograficznymi lub nazwami pochodzenia produktów rolnych;

c) pisemnej zgody posiadaczy wcześniejszych praw w celu usunięcia przeszkód w zakresie odpowiedniości nazwy;

d) stosowania nazw w formie kodu;

e) definicji blisko spokrewnionych gatunków, o których mowa w ust. 1 lit. c); oraz

f) stwierdzania, czy nazwy wprowadzają w błąd, są obraźliwe lub powodują nieporozumienie, o czym mowa w ust. 1 lit. e) i f).

Te akty delegowane muszą uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe, a także odpowiednie wytyczne dotyczące nazw odmian opracowane przez CPVO.

SEKCJA 3

PROCEDURA REJESTRACJI ODMIAN W KRAJOWYCH REJESTRACH ODMIAN

Artykuł 61

Złożenie wniosku

Każda osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę w Unii może złożyć do właściwego organu wniosek o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian.

Artykuł 62

Treść wniosku o rejestrację odmiany

1. Wniosek o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian zawiera co najmniej wszystkie mające zastosowanie elementy, o których mowa w załączniku IV, wraz z niezbędną dokumentacją, a także wszystkie z następujących elementów, które są istotne dla wniosku, wraz z niezbędną dokumentacją:

   a) imię i nazwisko albo nazwę i adres wnioskodawcy oraz, w stosownych przypadkach, imiona i nazwiska albo nazwy i adresy współwnioskodawców, a także dane uwierzytelniające każdego pełnomocnika;

b) urzędowy numer rejestracyjny, o którym mowa w art. 44, każdego wnioskodawcy będącego podmiotem profesjonalnym;

c) proponowaną nazwę odmiany;

d) opis głównych cech odmiany i metod jej rozmnażania zawarty, w stosownych przypadkach, w protokołach ustanowionych przez CPVO, innych odpowiednich wytycznych UPOV lub innych metodykach krajowych, a także informację, czy jest ona dostosowana wyłącznie do określonych pór roku;

e) w przypadku gdy wniosek dotyczy odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych – informacje dotyczące pochodzenia oraz stworzenia odpowiedniego opisu urzędowo uznanego;

f) informacje o tym, czy odmiana została zarejestrowana w innym krajowym rejestrze odmian lub czy złożono wniosek o rejestrację w innym krajowym rejestrze odmian;

g) informacje o tym, czy odmianie przyznano prawo do ochrony odmian roślin na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2100/94 lub na podstawie przepisów krajowych państwa członkowskiego, lub czy złożono wniosek o przyznanie prawa do ochrony odmian roślin;

h) w przypadku gdy odmiana zawiera organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składa się z takiego organizmu – dowód na to, że ten organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy w Unii zgodnie z art. 19 dyrektywy 2001/18/WE, art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub z rozdziałem III rozporządzenia (UE) 2026/1388 i uprawa ta nie jest wykluczona w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE; oraz

i) zamierzone zastosowanie odmiany.

W przypadku gdy nie zaproponowano żadnej nazwy odmiany zgodnie z lit. c), wnioskodawca może ją zaproponować na późniejszym etapie i w rozsądnym terminie.

2. Do wniosku o rejestrację odmiany w krajowym rejestrze odmian dołącza się próbę. Właściwy organ wyznacza termin dostarczenia tej próby oraz określa jej jakość i ilość.

Artykuł 63

Badanie formalne wniosku

1. Właściwy organ rejestruje i sprawdza każdy wniosek, o którym mowa w art. 61, w celu ustalenia, czy spełnia on wymogi określone w art. 62.

2. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 62, właściwy organ umożliwia wnioskodawcy odpowiednie skorygowanie wniosku w określonym terminie. Jeżeli wniosek nie spełni tych wymogów przed upływem tego terminu, właściwy organ odrzuca wniosek.

Artykuł 64

Data złożenia wniosku o rejestrację

Datą złożenia wniosku o rejestrację jest dzień, w którym właściwy organ otrzyma wniosek.

Właściwy organ informuje wnioskodawcę o pomyślnym złożeniu wniosku, potwierdzając datę otrzymania tego wniosku.

Artykuł 65

Badanie techniczne odrębności, wyrównania i trwałości

1. W przypadku gdy w wyniku badania formalnego wniosek zostanie uznany za spełniający wymogi, o których mowa w art. 62, urząd badawczy, o którym mowa w art. 67, przeprowadza badanie techniczne odmiany, z wyjątkiem odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych, w celu sprawdzenia jej zgodności z wymogami w zakresie odrębności, wyrównania i trwałości określonymi w art. 55, 56 i 57.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające sposoby, w jakie urząd badawczy może współpracować z innymi osobami fizycznymi lub prawnymi do celów badania technicznego na podstawie niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

3. Badanie techniczne przeprowadza się w drodze uprawy odmiany z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania i warunków uprawy odmiany. Na podstawie tego badania technicznego wydaje się raport z badania oraz, w stosownych przypadkach, opis urzędowy.

Jednakże w przypadku gdy dostępny jest już raport z badania dotyczącego odrębności, wyrównania i trwałości odmiany lub opis urzędowy sporządzony przez CPVO, inny właściwy organ lub urząd badawczy zgodnie z art. 67, właściwy organ może uwzględnić lub zaakceptować wyniki tego raportu lub tego opisu urzędowego bez uprawy odmiany.

4. Urząd badawczy, o którym mowa w art. 67, może stosować inne środki niż te, o których mowa w ust. 3, w tym techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne, jako narzędzia obowiązkowe – gdy jest to wymagane zgodnie z protokołami CPVO, oraz jako narzędzia uzupełniające – gdy jest to właściwe do celów badania technicznego, względem danych gatunków lub cech podlegających kontroli.

Artykuł 66

Badanie techniczne wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania

1. W przypadku odmian rodzajów i gatunków wskazanych w kolumnie 4 w załączniku I, w przypadku gdy w wyniku badania formalnego wniosek zostanie uznany za spełniający wymogi, o których mowa w art. 62, właściwy organ przeprowadza badanie techniczne odmiany, z wyjątkiem odmian dla zachowania bioróżnorodności lub odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych, w celu sprawdzenia, czy odmiana ta ma wartość pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania zgodnie z art. 59.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające sposoby, w jakie właściwy organ może współpracować z osobami fizycznymi lub prawnymi do celów badania technicznego na podstawie niniejszego artykułu.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

3. Badanie techniczne przeprowadza się w drodze uprawy odmiany z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania i warunków uprawy odmiany. Badanie techniczne kończy się przyjęciem raportu z badania.

   Jednakże w przypadku gdy raport z badania dotyczącego wymogów w zakresie wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania został sporządzony przez właściwy organ innego państwa członkowskiego o podobnych warunkach agroekologicznych, właściwy organ może uwzględnić lub zaakceptować ten raport bez uprawy odmiany.

4. Państwa członkowskie mogą współpracować z innymi państwami członkowskimi o podobnych warunkach agroekologicznych. Te państwa członkowskie mogą utworzyć wspólną infrastrukturę i zasoby do przeprowadzania wszystkich badań wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania lub ich części.

5. Właściwy organ może stosować inne środki niż te, o których mowa w ust. 3, w tym techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne, jako narzędzia obowiązkowe – gdy jest to wymagane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, oraz jako narzędzia uzupełniające – gdy jest to właściwe do celów badania technicznego, względem danych gatunków lub cech podlegających kontroli.

Artykuł 67

Urzędy badawcze przeprowadzające badanie techniczne odrębności, wyrównania i trwałości

1. Badania techniczne odmiany na podstawie art. 65 przeprowadzane są przez urzędy badawcze, które zostały upoważnione przez Komisję na podstawie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze upoważniające urzędy badawcze do przeprowadzenia badania technicznego odmiany na podstawie art. 65 w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków.

Upoważnienie to wydawane jest na podstawie opinii CPVO stwierdzającej, że urząd badawczy jest odpowiedni do przeprowadzenia takich badań.

Te akty wykonawcze obejmują urzędy badawcze, którym CPVO powierzył badania w odniesieniu do odpowiednich rodzajów lub gatunków, zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94, z zastrzeżeniem wszelkich dalszych opinii CPVO oraz wszelkich innych ocen ich odpowiedniości do celów niniejszego artykułu, stosownie do przypadku.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Opinię CPVO, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wydaje się na podstawie odpowiednich wymogów w zakresie powierzenia stosowanych na podstawie art. 30 ust. 4 i art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków.

Odpowiedniość urzędu badawczego ocenia CPVO na podstawie regularnych audytów przeprowadzanych w określonych terminach, w zależności od danych rodzajów lub gatunków.

4. W przypadku gdy w odniesieniu do niektórych rodzajów lub gatunków żaden urząd badawczy w Unii nie został uznany za odpowiedni zgodnie z ust. 3, badanie techniczne, o którym mowa w ust. 1, można przeprowadzić w urzędzie badawczym w państwie trzecim. W takim przypadku ust. 2 akapit drugi i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 68

Poufność

1. W przypadku gdy do celów badania technicznego przewidzianego w art. 65 za konieczne uznaje się zbadanie składników genealogicznych, wyniki tego badania i opis takich składników traktuje się jako poufne. Poufne traktowanie tych informacji pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wymiany informacji między właściwymi organami lub między właściwymi organami a Komisją.

2. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 69

Raport z badania i opis urzędowy

1. Po przeprowadzeniu badania technicznego przewidzianego w art. 65 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 66 właściwy organ przekazuje wnioskodawcy projekt raportu z badania oraz umożliwia wnioskodawcy przekazanie uwag w rozsądnym terminie.

2. Po przeanalizowaniu uwag wnioskodawcy, o których mowa w ust. 1, właściwy organ wydaje:

   a) raport końcowy z badania oraz opis urzędowy dotyczący odrębności, wyrównania i trwałości odmiany; oraz

b) w stosownych przypadkach – raport końcowy z badania wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

3. Właściwy organ na uzasadniony wniosek udostępnia raporty z badania i opisy urzędowe osobom trzecim, z zastrzeżeniem unijnych lub krajowych przepisów dotyczących zachowania poufności i ochrony danych osobowych.

Artykuł 70

Badanie odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych

Właściwy organ bada, czy proponowany opis odmiany dla zachowania bioróżnorodności lub odmiany zaadaptowanej do warunków lokalnych jest zgodny z wymogami art. 54 ust. 2.

Badanie to może obejmować doświadczenie polowe.

W przypadku stwierdzenia tej zgodności właściwy organ oficjalnie uznaje odpowiedni opis zgodnie z art. 54 ust. 2.

Artykuł 71

Badanie nazwy odmiany

1. Przed rejestracją odmiany w krajowym rejestrze odmian na podstawie art. 72 właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie nazwy odmiany po konsultacji zaproponowanej przez wnioskodawcę nazwy z CPVO. Decyzja ta określa odpowiedniość danej nazwy na podstawie stanu faktycznego w momencie złożenia wniosku dotyczącego tej nazwy zgodnie z art. 62 ust. 1.

2. CPVO przedkłada właściwemu organowi zalecenie w sprawie odpowiedniości nazwy odmiany proponowanej przez wnioskodawcę zgodnie z art. 60.

3. Jeżeli CPVO przedłoży negatywne zalecenie w sprawie odpowiedniości nazwy odmiany lub jeżeli właściwy organ podejmie decyzję o odrzuceniu proponowanej nazwy odmiany, właściwy organ umożliwia wnioskodawcy zaproponowanie nowej nazwy w rozsądnym terminie.

4. W przypadku gdy po rejestracji odmiany właściwy organ ustali, że w chwili rejestracji nazwa odmiany nie była odpowiednia w rozumieniu art. 60, wnioskodawca składa wniosek o nadanie nowej nazwy. Właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie tego wniosku po konsultacji z CPVO.

   Właściwy organ może zezwolić na tymczasowe stosowanie zaproponowanej nazwy.

Artykuł 72

Decyzja w sprawie rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian

1. Jeżeli na podstawie procedury określonej w art. 61–71 właściwy organ zadecyduje, że odmiana spełnia wymogi określone w art. 53 ust. 1, rejestruje odmianę w krajowym rejestrze odmian.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o odmowie rejestracji w krajowym rejestrze odmian, jeżeli:

   a) stwierdzi, że mające zastosowanie wymogi określone w art. 53 ust. 1 nie są spełnione;

   b) wnioskodawca nie spełnił jednego lub większej liczby mających zastosowanie wymogów określonych w art. 61–71;

   c) wnioskodawca nie uiścił jakiejkolwiek opłaty ustalonej na podstawie art. 84.

3. W decyzjach o odmowie rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian podaje się powody uzasadniające taką odmowę.

4. Właściwy organ powiadamia wnioskodawcę o decyzji, o której mowa w ust. 1 i 2.

5. Wnioskodawca może odwołać się od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, zgodnie z przepisami administracyjnymi danego państwa członkowskiego.

SEKCJA 4

OKRES REJESTRACJI I ZACHOWYWANIE ODMIANY

Artykuł 73

Okres rejestracji

1. Okres rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian („okres rejestracji”) obowiązuje do dnia 31 grudnia dziesiątego roku kalendarzowego następującego po dniu rejestracji.

   Jednakże w przypadku odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych, a także odmian rodzajów i gatunków roślin sadowniczych i winorośli, wymienionych w załączniku I okres rejestracji obowiązuje do dnia 31 grudnia trzydziestego roku kalendarzowego następującego po dniu rejestracji.

2. Okres rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian może zostać przedłużony na kolejny okres 10 lat w przypadku odmian, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, lub 30 lat w przypadku odmian, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 74.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 w przypadku odmian składających się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie lub zawierających taki organizm początkowy okres rejestracji i każdy kolejny okres rejestracji po przedłużeniu nie mogą wykraczać poza okres, w którym ten organizm zmodyfikowany genetycznie jest zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE, rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub rozdziału III rozporządzenia (UE) 2026/1388.

Okresu rejestracji nie przedłuża się w przypadku, gdy uprawa jest wykluczona w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE.

Artykuł 74

Procedura i warunki przedłużenia rejestracji

1. Każda osoba mająca uzasadniony interes, która zamierza przedłużyć rejestrację odmiany, składa wniosek nie wcześniej niż 36 miesięcy i nie później niż 24 miesiące przed wygaśnięciem okresu rejestracji.

2. Wniosek składa się do właściwego organu wraz z dowodami spełnienia warunków określonych w ust. 3.

3. Przedłużenie rejestracji odmiany w krajowym rejestrze odmian może zostać przyznane wyłącznie, jeżeli:

   a) odmiana nadal spełnia wymogi art. 53 ust. 1, inne niż wymogi dotyczące wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania; oraz

b) spełnione są wymogi dotyczące zachowywania odmiany zgodnie z art. 76.

4. Ust. 3 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do odmian, o których mowa w art. 90 i 91, o ile odmiany te pozostają zgodne z ich opisem.

W przypadku odmian, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a) ppkt (i), właściwy organ może przeprowadzić badanie techniczne zgodnie z art. 65 w celu ustalenia, czy odmiana jest wyrównana i trwała.

Artykuł 75

Skreślenie odmiany z rejestru

1. Właściwy organ skreśla odmianę z rejestru, jeżeli:

a) uzna, na podstawie jakichkolwiek nowych dowodów, że wymogi dotyczące rejestracji określone w art. 53 ust. 1, inne niż wymogi dotyczące wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania, nie są już spełniane;

b) uzna, na podstawie jakichkolwiek nowych dowodów, że wymogi dotyczące rejestracji określone w art. 53 ust. 1 nie były spełnione w chwili rejestracji;

c) wnioskodawca nie uiścił jakiejkolwiek opłaty ustalonej na podstawie art. 84;

d) odmiana nie jest już zachowywana zgodnie z wymogami określonymi w art. 76 lub osoba fizyczna lub prawna odpowiedzialna za zachowywanie odmiany, o czym mowa w tym artykule, wnosi o skreślenie z rejestru, lub osoba ta przestała zachowywać odmianę, a żadna inna osoba nie stała się odpowiedzialna za jej zachowywanie;

e) stwierdzono, że w momencie składania wniosku przedłożono fałszywe lub wprowadzające w błąd dane, na podstawie których podjęto decyzję o rejestracji;

f) nie złożono wniosku o przedłużenie w terminie określonym w art. 74 ust. 1, a okres rejestracji wygasł; lub

g) wnioskodawca wystąpił o skreślenie z rejestru, chyba że inna osoba fizyczna lub prawna wystąpi o kontynuację tej rejestracji i przejmie obowiązki wnioskodawcy wynikające z niniejszego rozdziału.

2. Na wniosek jakiejkolwiek osoby fizycznej lub prawnej mającej uzasadniony interes właściwy organ może zezwolić na obrót PRM odmiany, która została skreślona z rejestru zgodnie z ust. 1 lit. d), f) lub g), do dnia 30 czerwca trzeciego roku następującego po dniu tego skreślenia z rejestru. Decyzję taką odnotowuje się w krajowym rejestrze odmian.

3. Po skreśleniu odmiany z rejestru pozostaje ona w krajowych i unijnych rejestrach odmian ze wskazaniem statusu rejestracji, o którym mowa w załączniku IV lit. f).

Artykuł 76

Zachowywanie odmiany

1. Odmiany zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian zachowuje wnioskodawca lub jakakolwiek inna osoba fizyczna lub prawna w Unii lub w państwie trzecim, które podlega aktowi wykonawczemu, o którym mowa w art. 39 ust. 7 („podmiot zachowujący”). Właściwy organ rejestruje imię i nazwisko albo nazwę i adres tej innej osoby fizycznej lub prawnej. Ta inna osoba fizyczna lub prawna może zostać zaakceptowana przez właściwy organ jako podmiot zachowujący tę odmianę, jeżeli osoba ta jest w stanie wykazać swoją zdolność do jej zachowywania.

2. Zachowywanie odmiany odbywa się zgodnie z przyjętymi praktykami dotyczącymi odpowiednich rodzajów, gatunków lub określonych grup odmian.

3. Podmiot zachowujący prowadzi dokumentację dotyczącą zachowywania odmiany. Właściwy organ może w każdej chwili sprawdzić zachowywanie odmiany na podstawie tej dokumentacji. Dokumentacja ta obejmuje również wszystkie odpowiednie etapy produkcji PRM, w tym odpowiednie kategorie.

4. Podmiot zachowujący dostarcza właściwemu organowi, na jego żądanie, próbę wzorcową danej odmiany. W przypadku odmian rozmnażanych wegetatywnie zamiast dostarczenia próby wzorcowej podmiot zachowujący może wykazać, że posiada żywe rośliny tej odmiany do celu odpowiednich kontroli i zachowywania.

5. Właściwy organ przeprowadza kontrole sposobu, w jaki prowadzone jest zachowywanie odmiany, i w tym celu może pobierać próby danej odmiany. Częstotliwość tych kontroli opiera się na prawdopodobieństwie niezgodności z ust. 1–4.

6. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że odmiana nie jest zachowywana zgodnie z ust. 1–4 niniejszego artykułu, daje podmiotowi zachowującemu odpowiedni czas na podjęcie działań naprawczych lub zwrócenie się do innej osoby o zachowywanie odmiany. Jeżeli w tym terminie nie zostaną podjęte żadne takie działania, właściwy organ skreśla odmianę z rejestru zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. d).

7. W przypadku gdy zachowywanie odmiany ma miejsce w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którego krajowym rejestrze odmian odmiana została zarejestrowana, właściwe organy obydwu zainteresowanych państw członkowskich udzielają sobie wzajemnej pomocy przy kontroli zachowywania odmiany. Jeżeli taka pomoc nie zostanie udzielona w rozsądnym terminie przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zachowywanie odmiany ma miejsce lub jeżeli zostanie stwierdzone, że odmiana nie jest zachowywana zgodnie z niniejszym artykułem, właściwy organ państwa członkowskiego, w którego krajowym rejestrze odmian odmiana została zarejestrowana, zwraca się do podmiotu zachowującego o podjęcie działań naprawczych. Jeżeli nie zostaną podjęte żadne takie działania w rozsądnym terminie, właściwy organ skreśla odmianę z rejestru zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. d).

8. W przypadku gdy zachowywanie odmiany ma miejsce w państwie trzecim, właściwy organ państwa członkowskiego, w którego krajowym rejestrze odmian odmiana została zarejestrowana, zwraca się do organów państwa trzeciego o pomoc przy kontroli zachowywania odmiany, jeżeli to zachowywanie podlegało uznaniu równoważności, o którym mowa w art. 39 ust. 7. Jeżeli taka pomoc nie zostanie udzielona w rozsądnym terminie przez te organy państwa trzeciego lub jeżeli zostanie stwierdzone, że odmiana nie jest zachowywana zgodnie z niniejszym artykułem, właściwy organ państwa członkowskiego, w którego krajowym rejestrze odmian odmiana została zarejestrowana, zwraca się do podmiotu zachowującego o podjęcie działań naprawczych. Jeżeli nie zostaną podjęte żadne takie działania w rozsądnym terminie, właściwy organ skreśla odmianę z rejestru zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. d).

SEKCJA 5

PRZECHOWYWANIE DOKUMENTACJI I PRÓB

Artykuł 77

Dokumentacja dotycząca zarejestrowanych odmian

Właściwy organ przechowuje w odniesieniu do każdej odmiany zarejestrowanej w krajowym rejestrze odmian co najmniej:

a) opis urzędowy odmiany lub jej opis urzędowo uznany; oraz

b) raporty z badania lub dokumenty potwierdzające opis urzędowo uznany.

Artykuł 78

Próby wzorcowe zarejestrowanych odmian

1. Właściwy organ przechowuje próby wzorcowe odmian zarejestrowanych w krajowych rejestrach odmian oraz udostępnia je innym właściwym organom w celach urzędowych.

   W przypadku odmian rozmnażanych wegetatywnie zamiast próby wzorcowej właściwy organ lub podmiot zachowujący mogą przechowywać żywe rośliny tej odmiany.

2. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające wielkość prób wzorcowych i zasady ich zastępowania, w przypadku gdy ilość pierwotnej próby wzorcowej jest zbyt mała lub nie jest już wystarczająca ze względu na wykorzystanie jej w innych badaniach, a także zasady udostępniania ich innym właściwym organom.

   Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Rozdział V
Przepisy proceduralne

Artykuł 79

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 4, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 6, art. 12 ust. 4, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 4, art. 22 ust. 4, art. 29 ust. 4, art. 37 ust. 1, art. 45 ust. 6, art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 5, art. 59 ust. 3 i art. 60 ust. 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

   Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okresy pięciu lat, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem pierwszego okresu pięciu lat.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 4, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 6, art. 12 ust. 4, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 4, art. 22 ust. 4, art. 29 ust. 4, art. 37 ust. 1, art. 45 ust. 6, art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 5, art. 59 ust. 3 i art. 60 ust. 5, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 4, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 6, art. 11 ust. 6, art. 12 ust. 4, art. 17 ust. 5, art. 18 ust. 4, art. 22 ust. 4, art. 29 ust. 4, art. 37 ust. 1, art. 45 ust. 6, art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 5, art. 59 ust. 3 lub art. 60 ust. 5 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 80

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na podstawie art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady[31]. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

---

[31] Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj).

W przypadku gdy opinia komitetu ma zostać uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu gdy, przed upływem terminu na wydanie opinii, zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Rozdział VI

Sprawozdawczość, kary, kontrole urzędowe oraz zmiana rozporządzeń (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625

Artykuł 81

Sprawozdawczość

1. Do dnia … [5 lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], a następnie co pięć lat, państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące:

   a) rocznych ilości wyprodukowanego materiału siewnego i materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy, kwalifikowany i standard oraz materiału siewnego handlowego w podziale na rodzaj lub gatunek;

   b) rocznych ilości wyprodukowanego PRM odmian dla zachowania bioróżnorodności i odmian zaadaptowanych do warunków lokalnych w podziale na rodzaj lub gatunek zgodnie z art. 23;

c) liczby podmiotów profesjonalnych korzystających z odstępstw w zakresie produkcji i obrotu PRM z przeznaczeniem dla użytkowników nieprofesjonalnych zgodnie z art. 24 oraz rocznych wyprodukowanych przez nich ilości w podziale na rodzaj lub gatunek;

d) liczby organizacji i sieci korzystających z odstępstwa w zakresie produkcji i obrotu PRM w celu ochrony zasobów genetycznych roślin zgodnie z art. 25 oraz danych rodzajów lub gatunków;

e) rocznych ilości PRM w podziale na rodzaj lub gatunek dozwolonych zgodnie z art. 28 ust. 2 i 4;

f) rocznych ilości PRM w podziale na rodzaj lub gatunek, które są dopuszczone do obrotu zgodnie z art. 30 ust. 5;

g) liczby podmiotów profesjonalnych zarejestrowanych zgodnie z art. 42 lit. b); oraz

h) liczby i rodzajów naruszeń, za które nałożono kary w danym roku zgodnie z art. 83.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające formaty techniczne, które mają być stosowane do celów sprawozdawczości na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 80 ust. 2.

Artykuł 82

Niezgodność PRM z wymogami w zakresie produkcji i obrotu

W przypadku gdy kontrole przeprowadzone przez właściwy organ podczas produkcji i obrotu PRM wykażą niezgodność z odpowiednimi wymogami, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, właściwy organ zapewnia podjęcie przez podmiot profesjonalny niezbędnych działań naprawczych w odniesieniu do tego PRM oraz jego nieruchomości i metod produkcji. Działania te mają co najmniej jeden z następujących celów:

a) zapewnienie zgodności danego PRM z mającymi zastosowanie wymogami;

b) wycofanie danego PRM z rynku lub wykorzystanie go jako materiału innego niż PRM; lub

c) w stosownych przypadkach – produkowanie lub obrót PRM w ramach niższej kategorii, zgodnie z wymogami mającymi zastosowanie do tej kategorii.

Artykuł 83

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach niezwłocznie, a także powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary finansowe w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, do których dochodzi za sprawą oszustwa, były równe co najmniej:

   a) korzyści ekonomicznej odniesionej przez podmiot profesjonalny; albo

   b) określonemu odsetkowi obrotów podmiotu profesjonalnego.

Artykuł 84

Opłaty

Państwa członkowskie mogą pobierać, w sposób niedyskryminacyjny, opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów działań prowadzonych przez nie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 85

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/2031

W art. 37 rozporządzenia (UE) 2016/2031 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające wykaz określający regulowane agrofagi niekwarantannowe dla Unii oraz określone rośliny przeznaczone do sadzenia, o których mowa w art. 36 lit. d), w stosownych przypadkach wraz z odniesieniem do kategorii, szczególnych przypadków i innych roślin przeznaczonych do sadzenia, o których mowa, odpowiednio, w ust. 7, 7a i 7b niniejszego artykułu, oraz progów, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu.”;

2) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające środki w celu zapobiegania występowaniu regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii na odnośnych roślinach przeznaczonych do sadzenia, o których mowa w art. 36 lit. f). Środki te dotyczą, w stosownych przypadkach, wprowadzania tych roślin i ich przemieszczania w Unii. Środki te przyjmuje się zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II sekcja 2.”;

3) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy art. 36 lit. e) jest spełniony tylko przez jedną lub większą liczbę kategorii roślinnego materiału rozmnożeniowego, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)…/…[*+], w wykazie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wskazuje się te kategorie wraz ze stwierdzeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie wyłącznie do nich.

7a. W przypadku gdy art. 36 lit. e) jest spełniony tylko w jednym lub większej liczbie przypadków, o których mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE)…/…[*++], w wykazie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wskazuje się te szczególne przypadki wraz ze stwierdzeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie wyłącznie do nich.

7b. W przypadku gdy, w wyniku ryzyka fitosanitarnego związanego z każdą z nich, art. 36 lit. e) jest spełniony wyłącznie przez inne rośliny przeznaczone do sadzenia, w wykazie, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wskazuje się te rośliny przeznaczone do sadzenia wraz ze stwierdzeniem, że zakaz wprowadzania i przemieszczania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu ma zastosowanie wyłącznie do nich.

---

[*] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) …/… z dnia … w sprawie produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim w Unii, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE oraz decyzje Rady 2003/17/WE i 2005/834/WE (rozporządzenie w sprawie PRM) (Dz.U. L, …, ELI: …).”.

[+] Dz.U.: proszę wstawić numer, a w odpowiednim przypisie numer, datę przyjęcia i adres publikacyjny niniejszego rozporządzenia.

[++] Dz.U.: proszę wstawić numer niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 86

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/625

W rozporządzeniu (UE) 2017/625 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„k) produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim, z wyjątkiem rozdziału IV (Rejestracja odmian) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) …/…[*+].

---

[*] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) …/… z dnia … w sprawie produkcji roślinnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim w Unii, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywy Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE oraz decyzje Rady 2003/17/WE i 2005/834/WE (rozporządzenie w sprawie PRM) (Dz.U. …, ELI: …).';

2) w art. 3 dodaje się punkt w brzmieniu:

„52) »roślinny materiał rozmnożeniowy« oznacza roślinny materiał rozmnożeniowy zdefiniowany w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (UE) …/…[++]";

[+] Dz.U.: proszę wstawić numer, a w odpowiednim przypisie numer, datę przyjęcia i adres publikacyjny niniejszego rozporządzenia.

[++] Dz.U.: proszę wstawić numer niniejszego rozporządzenia.

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 22a*
Przepisy szczególne dotyczące kontroli urzędowych oraz działań podejmowanych przez właściwe organy w związku z roślinnym materiałem rozmnożeniowym

1. Kontrole urzędowe w celu zweryfikowania zgodności z przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), obejmują kontrole urzędowe roślinnego materiału rozmnożeniowego, podmiotów profesjonalnych i innych osób objętych tymi przepisami.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 144 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie przepisów w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych roślinnego materiału rozmnożeniowego w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), mającymi zastosowanie do tych towarów oraz w zakresie działań podejmowanych przez właściwe organy w następstwie przeprowadzenia tych kontroli urzędowych.

   W tych aktach delegowanych określa się przepisy dotyczące szczegółowych wymogów w zakresie przeprowadzania takich kontroli urzędowych w odniesieniu do:

   a) przywozu do Unii określonego roślinnego materiału rozmnożeniowego podlegającego przepisom, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), dotyczącym jego identyfikacji i jakości, oraz obrotu tym materiałem w Unii; oraz

b) działań podmiotów profesjonalnych podczas produkcji określonego roślinnego materiału rozmnożeniowego podlegającego przepisom, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), oraz obrotu tym materiałem.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające przepisy dotyczące jednolitych praktycznych rozwiązań w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych roślinnego materiału rozmnożeniowego w celu zweryfikowania zgodności z przepisami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. k), mającymi zastosowanie do tych towarów oraz w zakresie działań podejmowanych przez właściwe organy w następstwie takich kontroli urzędowych, w odniesieniu do:

a) jednolitej minimalnej częstotliwości takich kontroli urzędowych, w przypadku gdy minimalny poziom kontroli urzędowej jest niezbędny, aby zareagować na znane jednolite ryzyka niezgodności z przepisami dotyczącymi roślinnego materiału rozmnożeniowego określonego pochodzenia lub miejsca pochodzenia;

b) jednolitej częstotliwości kontroli urzędowych przeprowadzanych przez właściwe organy w odniesieniu do podmiotów upoważnionych do przeprowadzania kwalifikacji pod nadzorem urzędowym zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) …/…[+].

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 145 ust. 2.

[+] Dz.U.: proszę wstawić numer niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów art. 30 zezwala się na przekazywanie określonych zadań związanych z kontrolami urzędowymi, o których mowa w niniejszym artykule, osobie lub osobom fizycznym.”;

4) w art. 144 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 18 ust. 7, art. 21 ust. 8, art. 41, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3, art. 48, art. 50 ust. 4, art. 51, art. 53 ust. 1, art. 62 ust. 3, art. 64 ust. 2 i 5, art. 77 ust. 1 i 2, art. 92 ust. 4, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 6, art. 101 ust. 2, art. 126 ust. 1, art. 142 ust. 1 i 2, art. 149 ust. 2, art. 150 ust. 3, art. 154 ust. 3, art. 155 ust. 3 i art. 165 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 28 kwietnia 2017 r. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 22a ust. 2, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 28 kwietnia 2027 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem stosownego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 18 ust. 7, art. 21 ust. 8, art. 41, art. 22a ust. 2, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3, art. 48, art. 50 ust. 4, art. 51, art. 53 ust. 1, art. 62 ust. 3, art. 64 ust. 2 i 5, art. 77 ust. 1 i 2, art. 92 ust. 4, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 6, art. 101 ust. 2, art. 126 ust. 1, art. 142 ust. 1 i 2, art. 149 ust. 2, art. 150 ust. 3, art. 154 ust. 3, art. 155 ust. 3 lub art. 165 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18 ust. 7, art. 21 ust. 8, art. 22a ust. 2, art. 41, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3, art. 48, art. 50 ust. 4, art. 51, art. 53 ust. 1, art. 62 ust. 3, art. 64 ust. 2 lub 5, art. 77 ust. 1 lub 2, art. 92 ust. 4, art. 99 ust. 2, art. 100 ust. 6, art. 101 ust. 2, art. 126 ust. 1, art. 142 ust. 1 lub 2, art. 149 ust. 2, art. 150 ust. 3, art. 154 ust. 3, art. 155 ust. 3 oraz art. 165 ust. 3, wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

Artykuł 87

Odstępstwo od przepisów dotyczących kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/625

Art. 6, art. 37 ust. 4 lit. e) i art. 109–113 rozporządzenia (UE) 2017/625 nie mają zastosowania do kontroli urzędowych ani innych czynności urzędowych objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy przeprowadzają audyty laboratoriów urzędowych przewidziane w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, chyba że uznają te audyty za zbędne, ponieważ laboratorium urzędowe jest weryfikowane przez ISTA w odniesieniu do kompetencji technicznych laboratoriów urzędowych w zakresie przeprowadzania procedur badania materiału siewnego zgodnie z międzynarodowymi przepisami ISTA oraz stosuje system zapewniania jakości spełniający wymogi norm ISTA.

Rozdział VII

Przepisy końcowe i przejściowe

Artykuł 88

Uchylenie

Dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE oraz decyzje 2003/17/WE i 2005/834/WE tracą moc.

Odesłania do uchylonych aktów traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelami korelacji w załączniku VI.

Artykuł 89

PRM wyprodukowany lub będący przedmiotem obrotu przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]

PRM wyprodukowany lub będący przedmiotem obrotu przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] zgodnie z aktami, o których mowa w art. 88, lub zgodnie z przepisami krajowymi, może być nadal przedmiotem obrotu do wyczerpania zapasów, z odpowiednią etykietą wydaną na podstawie tych aktów lub na podstawie przepisów krajowych.

Artykuł 90

Odmiany zarejestrowane lub zatwierdzone na podstawie dyrektyw 68/193/EWG, 2002/53/WE, 2002/55/WE, 2008/62/WE, 2008/90/WE i 2009/145/WE

1. Właściwe organy niezwłocznie rejestrują w swoich krajowych rejestrach odmian, wraz z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym, stosownie do przypadku, wszystkie odmiany urzędowo zatwierdzone lub zarejestrowane przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] w katalogach, wykazach lub rejestrach utworzonych przez państwa członkowskie na podstawie art. 5 dyrektywy 68/193/EWG, art. 3 dyrektywy 2002/53/WE, art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/55/WE i art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/90/WE, bez stosowania procedury rejestracji określonej w rozdziale IV sekcja 3 niniejszego rozporządzenia.

Odmiany zatwierdzone zgodnie z art. 3 dyrektywy 2008/62/WE i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/145/WE przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] niezwłocznie rejestruje się w krajowych rejestrach odmian jako odmiany dla zachowania bioróżnorodności z opisem urzędowo uznanym, bez stosowania procedury rejestracji określonej w rozdziale IV sekcja 3 niniejszego rozporządzenia.

Odmiany zatwierdzone zgodnie z art. 21 dyrektywy 2009/145/WE mogą zostać zarejestrowane z odpowiednim opisem urzędowo uznanym jako odmiany zaadaptowane do warunków lokalnych na wniosek wnioskodawcy lub podmiotu zachowującego, bez stosowania procedury rejestracji określonej w rozdziale IV sekcja 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Okres rejestracji odmian, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, rozpoczyna się, bez uszczerbku dla art. 73 ust. 1, w dniu, w którym odmiany te zostały zarejestrowane lub zatwierdzone na podstawie dyrektyw, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. W przypadku odmian winorośli okres rejestracji rozpoczyna się w dniu … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do klonów wyselekcjonowanych przyjętych na podstawie art. 5 dyrektywy 68/193/EWG.

4. Badania techniczne odrębności, wyrównania i trwałości odmian oraz ich wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania, które rozpoczęły się przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi dyrektywami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Decyzję o rejestracji odmiany podejmuje się zgodnie z art. 71 i 72 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 91

Odmiany gatunków zarejestrowane na podstawie przepisów krajowych

Odmiany rodzajów lub gatunków wymienionych w załączniku I, które nie są objęte dyrektywami, o których mowa w art. 88, i które zostały zarejestrowane w krajowym rejestrze odmian na podstawie przepisów krajowych przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], rejestruje się do tego dnia w odpowiednich krajowych rejestrach odmian, bez stosowania procedury rejestracji określonej w rozdziale IV sekcja 3.

Artykuł 92

Podmioty profesjonalne zarejestrowane przed dniem … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]

Na zasadzie odstępstwa od art. 43 ust. 1 i 2 właściwy organ rejestruje podmiot profesjonalny bez wymogu złożenia wniosku o rejestrację, jeżeli podmiot ten został zarejestrowany zgodnie z dyrektywami, o których mowa w art. 88, i jeżeli ten właściwy organ dysponuje wszystkimi danymi, o których mowa w art. 43 ust. 2. W stosownych przypadkach dany podmiot profesjonalny przedkłada aktualizację tych danych w terminie określonym przez właściwy organ.

Artykuł 93

Bardziej rygorystyczne przepisy krajowe przyjęte przed dniem … [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]

Do dnia … [rok po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] każde państwo członkowskie dokona przeglądu środków, które przyjęło na podstawie art. 5 dyrektywy 66/401/EWG, art. 5 dyrektywy 66/402/EWG, art. 7 dyrektywy 2002/54/WE, art. 24 dyrektywy 2002/55/WE, art. 5 dyrektywy 2002/56/WE oraz art. 7 dyrektywy 2002/57/WE oraz, w razie potrzeby, uchyla albo zmienia te środki w celu zapewnienia zgodności z wymogami w zakresie produkcji i obrotu określonymi w art. 8 i 9 niniejszego rozporządzenia lub przyjętymi na podstawie tych artykułów.

Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tych działaniach.

Artykuł 94

Ocena i sprawozdawczość prowadzone przez Komisję

1. Do dnia … [pięć lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania art. 24 i 26.

2. W sprawozdaniu analizuje się wpływ odstępstw zawartych w art. 24 i 26 na rynek dostaw PRM użytkownikom profesjonalnym. W sprawozdaniu analizuje się w szczególności, czy – a jeżeli tak, to w jakim zakresie – stosowanie odstępstw doprowadziło do sytuacji, w których PRM przeznaczony dla użytkowników nieprofesjonalnych lub PRM będący przedmiotem wymiany w naturze między rolnikami został sprzedany użytkownikom profesjonalnym. W sprawozdaniu tym analizuje się również ewentualną częstość występowania naruszeń prawa do ochrony odmian roślin.

3. Sprawozdanie może, jeżeli Komisja uzna to za konieczne, obejmować stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia innych niż art. 24 i 26.

4. Sprawozdanie opiera się na dostępnych informacjach i danych, w tym przekazanych przez państwa członkowskie oraz podmioty profesjonalne lub stowarzyszenia zawodowe.

5. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołącza się wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 95

Przegląd przepisów dotyczących zadowalającej wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania

1. Po dniu … [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia plus 10 lat] Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania art. 53 ust. 1 lit. a) w odniesieniu do wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

2. W stosownych przypadkach w sprawozdaniu ocenia się potrzebę zmiany kolumny 4 w załączniku I w odniesieniu do rodzajów lub gatunków, dla których mają być zarejestrowane odmiany, wyłącznie, jeżeli wykazują one zadowalającą wartość pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania.

3. W stosownych przypadkach Komisja może na podstawie tego sprawozdania przedstawić wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 96

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia … [48 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Jednakże w przypadku gdy niniejsze rozporządzenie powierza Komisji uprawnienia delegowane i wykonawcze, przepisy te stosuje się od dnia … [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w …

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodnicząca	*Przewodniczący/Przewodnicząca*

ZAŁĄCZNIK I

RODZAJE I GATUNKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2, 7, 29 i 53

1	2	3	4
Rodzaje lub gatunki w podziale na zamierzone zastosowanie	Rodzaje lub gatunki PRM, które mają być produkowane i być przedmiotem obrotu wyłącznie jako materiał siewny lub materiał rozmnożeniowy kategorii przedbazowy, bazowy lub kwalifikowany zgodnie z art. 7	Rodzaje lub gatunki PRM, które mogą być produkowane i być przedmiotem obrotu również jako materiał siewny handlowy zgodnie z art. 29	Rodzaje lub gatunki, dla których obowiązkowe jest ustalenie wartości pod kątem zrównoważonej uprawy i zrównoważonego stosowania zgodnie z art. 53 *Nie dotyczy odmian przeznaczonych do wykorzystywania jako trawy gazonowe
Rośliny rolnicze			
Agrostis canina L.	X	X	X*
Agrostis capillaris L.	X		X*
Agrostis gigantea Roth	X	X	X*
Agrostis stolonifera L.	X		X*
Alopecurus pratensis L.	X		X*
Arachis hypogaea L.	X	X	X

1	2	3	4
Arrhenatherum elatius (L.) P. Beauv. ex J. Presl & C. Presl	X		X*
Avena nuda L.	X		X
Avena sativa L.	X		X
Avena strigosa Schreb.	X		X
Beta vulgaris L. (partim)	X		X
Biserrula pelecinus L.	X	X	X
Brassica juncea (L.) Czern.	X		X
Brassica napus L. (partim)	X		X
Brassica nigra (L.) W. D. J. Koch	X	X	X
Brassica oleracea L. (partim)	X		X
Brassica rapa L. (partim)	X		X
Bromus catharticus Vahl var. *elatus* (É. Desv.) Planchuelo	X	X	X*
Bromus sitchensis Trin.	X	X	X*
Camelina sativa (L.) Crantz	X	X	X
Cannabis sativa L.	X		X

1	2	3	4
Carthamus tinctorius L.	X		X
Carum carvi L.	X		X
Chenopodium quinoa Willd.	X	X	X
Cicer arietinum L.	X	X	X
Cichorium intybus L. (partim)	X	X	X
Cynodon dactylon (L.) Pers.	X	X	X*
Dactylis glomerata L.	X		X*
Fagopyrum esculentum Moench	X	X	X
Festuca arundinacea Schreb.	X		X*
Festuca filiformis Pourr.	X	X	X*
Festuca ovina L.	X		X*
Festuca pratensis Huds.	X		X*
Festuca rubra L.	X		X*
Festuca trachyphylla (Hack.) Hack.	X	X	X*
Galega orientalis Lam.	X	X	X
Glycine max (L.) Merr. (partim)	X		X

1	2	3	4
Gossypium L.	X		X
Helianthus annuus L.	X		X
Hordeum vulgare L.	X		X
Lathyrus cicera L.	X	X	X
Lathyrus sativus L.	X	X	X
Lens culinaris Medik.	X	X	X
Linum usitatissimum L.	X		X
Lolium multiflorum Lam.	X		X*
Lolium perenne L.	X		X*
Lolium x hybridum Hausskn.	X		X*
Lotus corniculatus L.	X		X
Lupinus albus L.	X		X
Lupinus angustifolius L.	X		X
Lupinus luteus L.	X		X
Medicago doliata Carmign.	X	X	X
Medicago italica (Mill.) Fiori	X	X	X

1	2	3	4
Medicago littoralis Rohde ex Loisel.	X	X	X
Medicago lupulina L.	X	X	X
Medicago murex Willd.	X	X	X
Medicago polymorpha L.	X	X	X
Medicago rugosa Desr.	X	X	X
Medicago sativa L.	X		X
Medicago scutellata (L.) Mill.	X	X	X
Medicago truncatula Gaertn.	X	X	X
Onobrychis viciifolia Scop.	X	X	X
Ornithopus compressus L.	X	X	X
Ornithopus sativus Brot.	X	X	X
Oryza sativa L.	X		X
Panicum miliaceum L.	X	X	X
Papaver somniferum L.	X		X
Phacelia tanacetifolia Benth.	X		X

1	2	3	4
Phalaris aquatica L.	X	X	X*
Phalaris canariensis L.	X	X	X
Phleum nodosum L.	X	X	X*
Phleum pratense L.	X		X*
Pisum sativum L. (partim)	X		X
Plantago lanceolata L.	X	X	X
Poa annua L.	X	X	X*
Poa nemoralis L.	X	X	X*
Poa palustris L.	X	X	X*
Poa pratensis L.	X		X*
Poa trivialis L.	X		X*
Raphanus sativus L. (partim)	X		X
Secale cereale L.	X		X
Sinapis alba L.	X		X
Sorghum bicolor (L.) Moench	X		X

1	2	3	4
Sulla coronaria (L.) B. H. Choi & H. Ohashi	X	X	X
Trifolium alexandrinum L.	X		X
Trifolium fragiferum L.	X	X	X
Trifolium glanduliferum Boiss.	X	X	X
Trifolium hirtum All.	X	X	X
Trifolium hybridum L.	X		X
Trifolium incarnatum L.	X		X
Trifolium isthmocarpum Brot.	X	X	X
Trifolium michelianum Savi	X	X	X
Trifolium pratense L.	X		X
Trifolium repens L.	X		X
Trifolium resupinatum L.	X		X
Trifolium squarrosum L.	X	X	X
Trifolium subterraneum L.	X	X	X
Trifolium vesiculosum Savi	X	X	X
Trigonella foenum-graecum L.	X	X	X

1	2	3	4
Trisetum flavescens (L.) P. Beauv.	X		X*
Triticum aestivum L. subsp. *aestivum*	X		X
Triticum aestivum L. subsp. *spelta* (L.) Thell.	X		X
Triticum durum Desf.	X		X
Vicia benghalensis L.	X	X	X
Vicia ervilia (L.) Willd.	X	X	X
Vicia faba L. (partim)	X		X
Vicia narbonensis L.	X	X	X
Vicia pannonica Crantz	X	X	X
Vicia sativa L.	X		X
Vicia villosa Roth	X		X
x Festulolium Asch. & Graebn.	X		X*
x Triticosecale Wittm. ex A. Camus	X		X
Zea mays L. **(**partim**)**	X		X

1	2	3	4
Ziemniak			
Solanum tuberosum L.	X		X
Rośliny warzywne			
Allium cepa L.			
Allium fistulosum L.			
Allium porrum L.			
Allium sativum L.			
Allium schoenoprasum L.			
Anthriscus cerefolium (L.) Hoffm.			
Apium graveolens L.			
Asparagus officinalis L.			
Beta vulgaris L. (partim)			
Brassica napus L. (partim)			
Brassica oleracea L. (partim)			
Brassica rapa L. (partim)			
Capsicum annuum L.			

1	2	3	4
Cichorium endivia L.			
Cichorium intybus L. (partim)			
Citrullus lanatus (Thunb.) Matsum. et Nakai			
Cucumis melo L.			
Cucumis sativus L.			
Cucurbita maxima Duchesne			
Cucurbita moschata Duchesne			
Cucurbita pepo L.			
Cynara cardunculus L.			
Daucus carota L.			
Foeniculum vulgare Mill.			
Glycine max (L.) Merr. (partim)			
Lactuca sativa L.			
Petroselinum crispum (Mill.) Nyman ex A. W. Hill			
Phaseolus coccineus L.			
Phaseolus vulgaris L.			

1	2	3	4
Pisum sativum L. **(**partim**)**			
Raphanus sativus L. **(**partim**)**			
Rheum rhabarbarum L.			
Scorzonera hispanica L.			
Solanum lycopersicum L.			
Solanum melongena L.			
Spinacia oleracea L.			
Valerianella locusta (L.) Laterr.			
Vicia faba L. **(**partim**)**			
Zea mays L. **(**partim**)**			
Rośliny sadownicze			
Actinidia Lindl.			
Castanea sativa Mill.			
Citrus L.			
Corylus avellana L.			

1	2	3	4
Cydonia oblonga Mill.			
Ficus carica L.			
Fragaria L.			
Juglans regia L.			
Malus Mill.			
Olea europaea L.			
Pistacia L.			
Prunus armeniaca L.			
Prunus avium (L.) L.			
Prunus cerasus L.			
Prunus domestica L.			
Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb			
Prunus persica (L.) Batsch			
Prunus salicina Lindl**.**			

1	2	3	4
Pyrus L.			
Ribes L.			
Rubus L.			
Vaccinium L.			
Winorośl			
Vitis L.			X

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym i materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany, o których mowa w art. 8

CZĘŚĆ A

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany gatunków roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasion ziemniaka

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasion ziemniaka

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmiana i tożsamość wysiewanego materiału siewnego, w tym, w stosownych przypadkach, posadzonych roślin matecznych, określana jest przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny i rejestrowana w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Poprzednia uprawa na polu nie mogła być niezgodna z wymogami w zakresie produkcji materiału siewnego gatunku, odmiany i kategorii uprawy, a pole jest w wystarczającym stopniu wolne od roślin, które mogły pozostać z poprzednich upraw (samosiewów).

c) Materiał siewny lub rośliny mateczne, w stosownych przypadkach, wysiewa się lub sadzi w taki sposób, aby zachować wystarczającą odległość od źródeł pyłków tego samego rodzaju lub tego samego gatunku i różnych odmian, określoną na podstawie cech botanicznych, w celu zapewnienia ochrony przed wszelkim niepożądanym obcym zapyleniem, w tym zapylaniem krzyżowym z innymi uprawami.

d) W stosownych przypadkach produkcja materiału siewnego odbywa się oddzielnie od uprawy materiału siewnego należącego do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonego do produkcji żywności lub paszy, aby zapewnić spełnienie wymogów mających zastosowanie wyłącznie do danego materiału siewnego.

e) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału siewnego.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

Zapewnia się, aby w uprawie polowej nie występowały rośliny innych gatunków, innych odmian ani rośliny nietypowe. W przypadku gdy nie jest to możliwe ze względu na cechy danego gatunku, muszą one być obecne na najniższym możliwym poziomie.

W przypadku gdy na etapie uprawy obecne są rośliny nietypowe lub rośliny innych gatunków, usuwa się je lub stosuje się odpowiednie zabiegi.

b) Rośliny poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

c) Wszystkie uprawy na polu poddaje się inspekcji urzędowo lub pod nadzorem urzędowym w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod, stosownie do danych rodzajów lub gatunków, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami. Jeżeli w fazie wzrostu nie jest możliwe usunięcie lub oddzielenie roślin niespełniających wymogów, całą uprawę polową lub jej część odrzuca się do celów produkcji materiału siewnego lub – w miarę możliwości – przeznacza się do produkcji materiału siewnego niższej kategorii lub pokolenia, chyba że niepożądane nasiona można mechanicznie oddzielić na późniejszym etapie.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Materiał siewny zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

b) Z każdej partii pobiera się próbę materiału siewnego urzędowo lub pod nadzorem urzędowym. Wielkość próby, intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danego gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

c) Próbę materiału siewnego poddaje się urzędowym badaniom laboratoryjnym lub badaniom laboratoryjnym pod nadzorem urzędowym, aby zapewnić spełnienie wymogów w zakresie jakości dla danego gatunku. Badania laboratoryjne przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla danego gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany gatunków roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasion ziemniaka

Materiał siewny, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku oraz danej kategorii, musi spełniać następujące wymogi jakościowe:

a) ma wystarczającą zdolność kiełkowania, którą potwierdza się poprzez ponowne badanie po upływie okresu odpowiedniego dla danego gatunku;

b) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego uważanego za zdolny do kiełkowania na późniejszym etapie (nasion twardych);

c) ma wystarczającą czystość analityczną oraz, w stosownych przypadkach, nie więcej niż maksymalną dopuszczalną zawartość gleby lub zanieczyszczeń;

d) ma odpowiednią wilgotność;

e) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego innych rodzajów lub gatunków;

f) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń.

CZĘŚĆ B

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin sadowniczych i winorośli

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin sadowniczych i winorośli

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmiana i tożsamość materiału rozmnożeniowego, posadzonych roślin matecznych lub wysiewanego materiału siewnego określana jest przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny i rejestrowana w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny oraz, w stosownych przypadkach, rośliny zapylające wysiewa się lub sadzi w taki sposób, aby zachować wystarczającą odległość od innych roślin tego samego rodzaju lub tego samego gatunku i różnych odmian, określoną na podstawie cech botanicznych, w celu zapewnienia ochrony przed wszelkim niepożądanym obcym zapyleniem, w tym zapylaniem krzyżowym z innymi uprawami.

c) W stosownych przypadkach produkcja materiału siewnego odbywa się oddzielnie od uprawy roślin należących do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonych do produkcji żywności lub paszy, aby zapewnić spełnienie wymogów mających zastosowanie wyłącznie do danego materiału siewnego.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału siewnego.

B. Uprawa polowa:

a) Rośliny nietypowe oraz rośliny mateczne i rośliny zapylające zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy, aby zapewnić zgodność uprawianych roślin z tożsamością odmiany lub, w przypadku roślin nienależących do odmiany, zapewnić ich zgodność z tożsamością gatunku, do którego należą, ich wystarczającą czystość i wydajną produkcję.

b) Rośliny mateczne i rośliny zapylające poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

c) Rośliny mateczne i rośliny zapylające wyklucza się jako źródło materiału siewnego w przypadku występowania znaczących wad, które mogą pogorszyć jakość takiego materiału siewnego.

d) Rośliny mateczne i rośliny zapylające uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału siewnego i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany. W przypadku roślin matecznych i roślin zapylających nienależących do odmiany weryfikacja zgodności dotyczy gatunku, do którego należą te rośliny mateczne i rośliny zapylające.

e) Rośliny mateczne i rośliny zapylające poddaje się inspekcji urzędowo lub pod nadzorem urzędowym w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Materiał siewny zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

b) Z każdej partii pobiera się próbę materiału siewnego urzędowo lub pod nadzorem urzędowym. Próba materiału siewnego pobierana z partii musi mieć odpowiednią minimalną wielkość pozwalającą ustalić, czy spełnione są wymogi w zakresie jakości w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków. Wielkość próby, intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danego rodzaju lub gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

c) Badania przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla danych rodzajów lub gatunków, aby zapewnić spełnienie wymogów w zakresie jakości.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem siewnym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin sadowniczych i winorośli

Materiał siewny, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku oraz danej kategorii, musi spełniać następujące wymogi jakościowe:

a) ma wystarczającą zdolność kiełkowania;

b) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń;

c) ma wystarczającą czystość analityczną oraz, w stosownych przypadkach, nie więcej niż maksymalną dopuszczalną zawartość gleby lub zanieczyszczeń;

d) ma odpowiednią wilgotność;

e) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego innych rodzajów lub gatunków.

CZĘŚĆ C

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin rolniczych, roślin warzywnych i roślin sadowniczych oraz winorośli, w tym klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego

1. Wymogi dotyczące produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin rolniczych, roślin warzywnych i roślin sadowniczych oraz winorośli, w tym klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmiana i tożsamość materiału rozmnożeniowego, posadzonych roślin matecznych lub wysiewanego materiału siewnego określana jest przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny i rejestrowana w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny, w stosownych przypadkach, sadzi się lub wysiewa w sposób zapewniający ich żywotność i jakość w całym procesie produkcji.

c) W stosownych przypadkach uprawę materiału rozmnożeniowego prowadzi się oddzielnie od uprawy materiału rozmnożeniowego należącego do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonego na żywność lub paszę.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału rozmnożeniowego.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

b) Rośliny nietypowe oraz rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy.

c) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

d) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany, klonu wyselekcjonowanego lub materiału poliklonalnego. W przypadku roślin matecznych i materiału rozmnożeniowego nienależących do odmiany weryfikacja dotyczy gatunku, do którego należą te rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy.

e) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy poddaje się inspekcji urzędowo lub pod nadzorem urzędowym w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Materiał rozmnożeniowy zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

b) Próba pobierana z partii urzędowo lub pod nadzorem urzędowym musi mieć odpowiednią minimalną wielkość pozwalającą ustalić, czy spełnione są wymogi w zakresie jakości w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków. Intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danych rodzajów lub gatunków i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

c) Badania urzędowe lub pod nadzorem urzędowym przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla danych rodzajów lub gatunków i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe, aby zapewnić spełnienie wymogów w zakresie jakości.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany roślin rolniczych, roślin warzywnych i roślin sadowniczych oraz winorośli, w tym klonami wyselekcjonowanymi i materiałem poliklonalnym

Materiał rozmnożeniowy, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku oraz danej kategorii, musi spełniać wszystkie następujące wymogi:

a) charakteryzuje się wystarczającym wigorem oraz, w stosownych przypadkach, szczególną klasyfikacją;

b) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń.

Skład materiału poliklonalnego określany jest przed końcowym pakowaniem tego materiału i zawiera jednakowe proporcje materiału ze wszystkich genotypów, które stanowią materiał poliklonalny.

CZĘŚĆ D

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu sadzeniakami ziemniaka kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany i innym materiałem rozmnożeniowym ziemniaka

1. Wymogi w zakresie produkcji sadzeniaków ziemniaka kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany i innego materiału rozmnożeniowego ziemniaka

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmiana i tożsamość materiału rozmnożeniowego, posadzonych roślin matecznych lub wysiewanego materiału siewnego określana jest przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny i rejestrowana w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny, w stosownych przypadkach, sadzi się lub wysiewa w sposób zapewniający ich żywotność i jakość w całym procesie produkcji.

c) W stosownych przypadkach produkcja sadzeniaków ziemniaka odbywa się oddzielnie od uprawy ziemniaków przeznaczonych do produkcji żywności lub paszy.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji sadzeniaków ziemniaka lub innego materiału rozmnożeniowego ziemniaka.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

b) Rośliny nietypowe oraz rośliny lub bulwy zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy.

c) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

d) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału rozmnożeniowego i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany.

e) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy poddaje się inspekcji urzędowo lub pod nadzorem urzędowym w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Sadzeniaki ziemniaka zbiera się w sposób zapewniający ich tożsamość i identyfikowalność.

b) Z każdej partii pobiera się próbę bulw urzędowo lub pod nadzorem urzędowym. Wielkość próby, intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie do ustalenia, czy spełnione są wymogi w zakresie jakości, i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe. Próbę można również pobrać z pola.

c) Próby bulw poddaje się urzędowym badaniom laboratoryjnym lub badaniom laboratoryjnym pod nadzorem urzędowym i inspekcji wzrokowej, aby zapewnić spełnienie wymogów w zakresie jakości. Badania laboratoryjne przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla ziemniaka i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu sadzeniakami ziemniaka kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany i innym materiałem rozmnożeniowym ziemniaka

Sadzeniaki ziemniaka i inny materiał rozmnożeniowy ziemniaka, w zależności od danej kategorii, muszą spełniać następujące wymogi:

a) charakteryzują się wystarczającym wigorem, określonymi wymiarami i szczególną klasyfikacją;

b) są praktycznie wolne od istotnych wad i uszkodzeń.

CZĘŚĆ E

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany wytworzonym w drodze rozmnażania *in vitro*

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany wytworzonego w drodze rozmnażania *in vitro*

A. Kultura *in vitro*

Odmiana i tożsamość materiału *in vitro* lub *in vivo*, w stosownych przypadkach, określana jest przez właściwy organ lub podmiot profesjonalny i rejestrowana w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

B. Produkcja *in vitro*

a) Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w pkt A, produkuje się w drodze rozmnażania *in vitro*.

b) Liczbę kolejnych cykli rozmnażania w drodze rozmnażania *in vitro* ogranicza się stosownie do danych rodzajów lub gatunków.

c) Materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić jego identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym jego odmiany. W przypadku gdy opisu urzędowego lub opisu urzędowo uznanego nie można zastosować ze względu na szczególną fazę wzrostu i rozwoju rośliny, można zastosować techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne uznane zgodnie z art. 8 ust. 4 lit. i) lub próbę materiału posadzonego *in vivo*. W przypadku materiału rozmnożeniowego nienależącego do odmiany weryfikacja zgodności dotyczy gatunku, do którego należy ten materiał rozmnożeniowy.

d) Materiał rozmnożeniowy poddaje się inspekcji urzędowo lub pod nadzorem urzędowym z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

e) Próba pobierana z partii urzędowo lub pod nadzorem urzędowym musi mieć odpowiednią minimalną wielkość pozwalającą ustalić, czy spełnione są wymogi w zakresie jakości w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków. Intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danych rodzajów lub gatunków i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

f) Badania urzędowe lub pod nadzorem urzędowym przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla danych rodzajów lub gatunków i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii przedbazowy, bazowy i kwalifikowany wytworzonym w drodze rozmnażania *in vitro*

Materiał *in vitro*, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku oraz danej kategorii, musi spełniać wszystkie następujące wymogi:

a) należy do danej odmiany, a w przypadku materiału nienależącego do odmiany – do danego gatunku;

b) charakteryzuje się wystarczającym wigorem, określonym rozmiarem oraz, w stosownych przypadkach, szczególną klasyfikacją;

c) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń.

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym i materiałem rozmnożeniowym kategorii standard,
o którym mowa w art. 9

CZĘŚĆ A

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym kategorii standard roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasionami ziemniaka

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego kategorii standard roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasion ziemniaka

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmianę i tożsamość wysiewanego materiału siewnego, w tym w stosownych przypadkach posadzonych roślin matecznych, określa i rejestruje podmiot profesjonalny w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Poprzednia uprawa na polu nie mogła być niezgodna z wymogami w zakresie produkcji materiału siewnego gatunku i odmiany uprawy, a pole jest w wystarczającym stopniu wolne od roślin, które mogły pozostać z poprzednich upraw (samosiewów).

c) Materiał siewny lub rośliny mateczne, w stosownych przypadkach, wysiewa się lub sadzi w taki sposób, aby zachować wystarczającą odległość od źródeł pyłków tego samego rodzaju lub tego samego gatunku i różnych odmian, określoną na podstawie cech botanicznych, w celu zapewnienia ochrony przed wszelkim niepożądanym obcym zapyleniem, w tym zapylaniem krzyżowym z innymi uprawami.

d) W stosownych przypadkach produkcja materiału siewnego odbywa się oddzielnie od uprawy materiału siewnego należącego do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonego do produkcji żywności lub paszy, aby zapewnić spełnienie wymogów mających zastosowanie wyłącznie do danego materiału siewnego.

e) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału siewnego.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

Zapewnia się, aby w uprawie polowej nie występowały rośliny innych gatunków, innych odmian ani rośliny nietypowe. W przypadku gdy nie jest to możliwe ze względu na cechy danego gatunku, muszą one być obecne na najniższym możliwym poziomie.

W przypadku gdy na etapie uprawy obecne są rośliny nietypowe lub rośliny innych gatunków, usuwa się je lub stosuje się odpowiednie zabiegi.

b) Rośliny poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

c) Wszystkie uprawy na polu sprawdzane są przez podmiot profesjonalny w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju oraz z odpowiednią częstotliwością, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Materiał siewny zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

b) Podmiot profesjonalny pobiera próbę materiału siewnego z każdej partii i bada ją, aby zapewnić spełnienie wymogów jakościowych dla danego gatunku. Wielkość próby, intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danego gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem siewnym kategorii standard roślin rolniczych i roślin warzywnych oraz nasion ziemniaka

Materiał siewny, w zależności od cech charakterystycznych każdego rodzaju lub gatunku, którego to dotyczy, musi spełniać następujące wymogi jakościowe:

a) ma wystarczającą zdolność kiełkowania, którą potwierdza się poprzez ponowne badanie po upływie okresu odpowiedniego dla danego gatunku;

b) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego uważanego za zdolny do kiełkowania na późniejszym etapie (nasion twardych);

c) ma wystarczającą czystość analityczną oraz, w stosownych przypadkach, nie więcej niż maksymalną dopuszczalną zawartość gleby lub zanieczyszczeń;

d) ma odpowiednią wilgotność;

e) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego innych rodzajów lub gatunków;

f) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń.

CZĘŚĆ B

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu materiałem siewnym kategorii standard roślin sadowniczych i winorośli

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału siewnego kategorii standard roślin sadowniczych i winorośli

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmianę i tożsamość materiału rozmnożeniowego, roślin matecznych lub uprawianego materiału siewnego określa i rejestruje podmiot profesjonalny w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny oraz, w stosownych przypadkach, rośliny zapylające wysiewa się lub sadzi w taki sposób, aby zachować wystarczającą odległość od innych roślin tego samego rodzaju lub tego samego gatunku i różnych odmian, określoną na podstawie cech botanicznych, w celu zapewnienia ochrony przed wszelkim niepożądanym obcym zapyleniem, w tym zapylaniem krzyżowym z innymi uprawami.

c) W stosownych przypadkach produkcja materiału siewnego odbywa się oddzielnie od uprawy roślin należących do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonych do produkcji żywności lub paszy, aby zapewnić spełnienie wymogów mających zastosowanie wyłącznie do danego materiału siewnego.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału siewnego.

B. Uprawa polowa:

a) Rośliny nietypowe oraz rośliny mateczne i rośliny zapylające zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy, aby zapewnić zgodność uprawianych roślin z tożsamością odmiany lub, w przypadku roślin nienależących do odmiany, zapewnić ich zgodność z tożsamością gatunku, do którego należą, ich wystarczającą czystość i wydajną produkcję.

b) Rośliny mateczne i rośliny zapylające poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

c) Rośliny mateczne i rośliny zapylające wyklucza się jako źródło materiału siewnego w przypadku występowania znaczących wad, które mogą pogorszyć jakość takiego materiału siewnego.

d) Rośliny mateczne i zapylające uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału siewnego i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany. W przypadku roślin matecznych i roślin zapylających nienależących do danej odmiany weryfikacja zgodności dotyczy gatunku, do którego należą te rośliny mateczne i zapylające.

e) Rośliny mateczne i rośliny zapylające sprawdzane są w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Materiał siewny zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

b) Podmiot profesjonalny pobiera próbę materiału siewnego z każdej partii i bada ją, aby zapewnić spełnienie wymogów jakościowych dla danego rodzaju lub gatunku. Wielkość próby, intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danego rodzaju lub gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem siewnym kategorii standard roślin sadowniczych i winorośli

Materiał siewny, w zależności od cech charakterystycznych każdego rodzaju lub gatunku, którego to dotyczy, musi spełniać następujące wymogi jakościowe:

a) ma wystarczającą zdolność kiełkowania;

b) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń;

c) ma wystarczającą czystość analityczną oraz, w stosownych przypadkach, nie więcej niż maksymalną dopuszczalną zawartość gleby lub zanieczyszczeń;

d) ma odpowiednią wilgotność;

e) zawiera nie więcej niż maksymalną dopuszczalną ilość materiału siewnego innych rodzajów lub gatunków.

CZĘŚĆ C

Wymogi dotyczące produkcji i obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii standard roślin rolniczych,
warzywnych i sadowniczych oraz winorośli, w tym materiałem poliklonalnym

1. Wymogi dotyczące produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii standard roślin rolniczych, warzywnych i sadowniczych oraz winorośli, w tym materiału poliklonalnego

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmianę i tożsamość materiału rozmnożeniowego, posadzonych roślin matecznych lub wysiewanego materiału siewnego określa i rejestruje podmiot profesjonalny w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny, w stosownych przypadkach, sadzi się lub wysiewa w sposób zapewniający ich żywotność i jakość w całym procesie produkcji.

c) W stosownych przypadkach uprawę materiału rozmnożeniowego prowadzi się oddzielnie od uprawy materiału rozmnożeniowego należącego do tych samych rodzajów lub gatunków przeznaczonego na żywność lub paszę.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji materiału rozmnożeniowego.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

b) Rośliny nietypowe oraz rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy.

c) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany lub materiału poliklonalnego. W przypadku roślin matecznych i materiału rozmnożeniowego nienależących do danej odmiany weryfikacja dotyczy gatunku, do którego należą te rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy.

d) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy sprawdzane są w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju oraz z odpowiednią częstotliwością, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

e) Rośliny mateczne poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

Materiał rozmnożeniowy zbiera się w sposób zapewniający jego tożsamość, czystość i identyfikowalność.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii standard roślin rolniczych, warzywnych i sadowniczych oraz winorośli, w tym materiałem poliklonalnym

Materiał rozmnożeniowy, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku, którego to dotyczy, musi spełniać następujące wymogi:

a) charakteryzuje się wystarczającym wigorem oraz, w stosownych przypadkach, szczególną klasyfikacją;

b) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń;

Skład materiału poliklonalnego określany jest przed końcowym pakowaniem tego materiału i zawiera jednakowe proporcje materiału ze wszystkich genotypów, które stanowią materiał poliklonalny.

CZĘŚĆ D

Wymogi w zakresie produkcji i obrotu sadzeniakami ziemniaka kategorii standard i innym materiałem rozmnożeniowego ziemniaka

1. Wymogi w zakresie produkcji sadzeniaków ziemniaka kategorii standard i innego materiału rozmnożeniowego ziemniaka

A. Siew lub sadzenie:

a) Odmianę i tożsamość materiału rozmnożeniowego, posadzonych roślin matecznych lub wysiewanego materiału siewnego określa i rejestruje podmiot profesjonalny w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

b) Materiał rozmnożeniowy, rośliny mateczne lub materiał siewny, w stosownych przypadkach, sadzi się lub wysiewa w taki w sposób, aby zapewnić ich żywotność i jakość w całym procesie produkcji.

c) W stosownych przypadkach produkcja sadzeniaków ziemniaka odbywa się oddzielnie od uprawy ziemniaków przeznaczonych do produkcji żywności lub paszy.

d) Rośliny uzyskane w drodze rozmnażania *in vitro* mogą być stosowane do produkcji sadzeniaków ziemniaka lub innego materiału rozmnożeniowego ziemniaka.

B. Uprawa polowa:

a) Uprawa polowa musi mieć wystarczającą tożsamość odmianową i czystość odmianową.

b) Rośliny nietypowe oraz rośliny lub bulwy zdeformowane lub uszkodzone usuwa się na wszystkich etapach uprawy.

c) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy poddaje się zabiegom lub wyklucza jako źródło PRM w przypadku uzyskania dodatnich wyników badań lub widocznych objawów występowania agrofagów, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031, lub wad.

d) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby umożliwić produkcję materiału rozmnożeniowego i ich identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym ich odmiany.

e) Rośliny mateczne i materiał rozmnożeniowy sprawdzane są w odpowiednich fazach wzrostu i rozwoju, z odpowiednią częstotliwością i przy użyciu odpowiednich metod w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

C. Zbiór i działania prowadzone po zbiorze:

a) Sadzeniaki ziemniaka zbiera się w sposób zapewniający ich tożsamość i identyfikowalność.

b) Z każdej partii pobiera się próbę bulw. Próbę można również pobrać z pola.

c) Próby bulw poddaje się badaniom i kontroli wzrokowej, aby zapewnić spełnienie wymogów w zakresie jakości.

2. Wymogi w zakresie obrotu sadzeniakami ziemniaka kategorii standard i innym materiałem rozmnożeniowym ziemniaka

Sadzeniaki ziemniaka i inny materiał rozmnożeniowy ziemniaka muszą spełniać oba następujące wymogi:

a) charakteryzują się wystarczającym wigorem, określonym rozmiarem i szczególną klasyfikacją;

b) są praktycznie wolne od istotnych wad i uszkodzeń.

CZĘŚĆ E

Wymogi w zakresie produkcji i obrotem materiałem rozmnożeniowym kategorii standard wytworzonym w drodze rozmnażania *in vitro*

1. Wymogi w zakresie produkcji materiału rozmnożeniowego kategorii standard wytworzonego w drodze rozmnażania *in vitro*

A. Kultura *in vitro*:

Odmianę i tożsamość materiału *in vitro* lub *in vivo*, w stosownych przypadkach, określa i rejestruje podmiot profesjonalny w celu zapewnienia ich identyfikowalności.

B. Produkcja *in vitro*:

a) Materiał rozmnożeniowy pochodzący z materiału rozmnożeniowego, o którym mowa w pkt A, produkuje się w drodze rozmnażania *in vitro*.

b) Liczbę kolejnych cykli rozmnażania w drodze rozmnażania *in vitro* ogranicza się stosownie do danych rodzajów lub gatunków.

c) Materiał rozmnożeniowy uprawia się, na wszystkich etapach rozwoju, w taki sposób, aby ograniczyć jego identyfikację oraz weryfikację zgodności z opisem urzędowym lub opisem urzędowo uznanym jego odmiany. W przypadku gdy opisu urzędowego lub opisu urzędowo uznanego nie można zastosować ze względu na szczególną fazę wzrostu i rozwoju rośliny, można zastosować techniki biochemiczne i biomolekularne lub inne metody techniczne uznane zgodnie z art. 9 ust. 4 lit. i) lub próbę materiału posadzonego *in vivo*. W przypadku materiału rozmnożeniowego nienależącego do odmiany weryfikacja zgodności dotyczy gatunku, do którego należy ten materiał rozmnożeniowy.

d) Materiał rozmnożeniowy sprawdzany jest przez podmiot profesjonalny z odpowiednią częstotliwością, stosownie do danego rodzaju lub gatunku, w celu weryfikacji ich zgodności z odpowiednimi wymogami.

e) Próba pobierana z partii przez podmiot profesjonalny musi mieć odpowiednią minimalną wielkość pozwalającą ustalić, czy spełnione są wymogi w zakresie jakości w odniesieniu do danych rodzajów lub gatunków. Intensywność pobierania prób oraz wykorzystywane do tego celu wyposażenie i metoda muszą być odpowiednie dla danych rodzajów lub gatunków i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

f) Badania przeprowadza się przy użyciu metod, wyposażenia i podłoży uprawowych odpowiednich dla danego rodzaju lub gatunku i muszą one uwzględniać wszelkie mające zastosowanie normy międzynarodowe.

2. Wymogi w zakresie obrotu materiałem rozmnożeniowym kategorii standard wytworzonym w drodze rozmnażania *in vitro*

Materiał *in vitro*, w zależności od cech każdego rodzaju lub gatunku, którego to dotyczy, musi spełniać następujące wymogi:

a) należy do danej odmiany, a w przypadku materiału nienależącego do odmiany – do danego gatunku;

b) charakteryzuje się wystarczającym wigorem, określonym rozmiarem oraz, w stosownych przypadkach, szczególną klasyfikacją;

c) jest praktycznie wolny od istotnych wad i uszkodzeń.

ZAŁĄCZNIK IV

Zawartość krajowych rejestrów odmian i unijnego rejestru odmian, o których mowa w art. 51

Krajowe rejestry odmian i unijny rejestr odmian zawierają, stosownie do przypadku, wszystkie następujące elementy:

a) nazwę naukową rodzaju lub gatunku, do którego należy odmiana;

b) wyłącznie w przypadku rejestrów krajowych – nazwę zwyczajową rodzaju lub gatunku, do którego należy dana odmiana;

c) nazwę hodowlaną, nazwę odmiany i znane synonimy stosowane w odniesieniu do tej odmiany;

d) imię i nazwisko albo nazwę wnioskodawcy oraz, w stosownych przypadkach, imię i nazwisko przedstawiciela wnioskodawcy;

e) datę złożenia wniosku o rejestrację;

f) status odmiany, w tym wskazanie, czy odmiana jest zarejestrowana lub czy odmiana została skreślona z rejestru, lub czy złożono wniosek o jej rejestrację, który jest w trakcie rozpatrywania, lub wniosek o rejestrację został wycofany przez wnioskodawcę lub odrzucony przez właściwy organ;

g) datę rejestracji odmiany oraz wszelkie zmiany jej statusu zgodnie z lit. f);

h) datę skreślenia z rejestru oraz, w stosownych przypadkach, datę zakończenia obrotu na podstawie art. 75 ust. 2;

i) link do opisu urzędowego odmiany lub jej opisu urzędowo uznanego;

j) wskazanie, czy jest to odmiana dla zachowania bioróżnorodności czy odmiana zaadaptowana do warunków lokalnych, a w takich przypadkach region pochodzenia;

k) imię i nazwisko albo nazwę, adres oraz, w stosownych przypadkach, urzędowy numer rejestracyjny podmiotu zachowującego, o którym mowa w art. 44 lit. a);

l) w przypadku rejestru unijnego, nazwy państw członkowskich, które utworzyły odpowiednie krajowe rejestry odmian;

m) niepowtarzalny identyfikator odmiany, pod którym odmianę zarejestrowano w krajowych rejestrach odmian;

n) wskazanie, że odmiana jest „odmianą ekologiczną nadającą się do produkcji ekologicznej” zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848;

o) wskazanie, że odmiana zawiera organizm zmodyfikowany genetycznie lub się z niego składa;

p) wskazanie, że odmiana jest składnikiem innej zarejestrowanej odmiany;

q) wskazanie, że PRM odmiany jest produkowany i jest przedmiotem obrotu wyłącznie jako podkładki;

r) wskazanie metody rozmnażania odmiany, w tym informację, czy jest to:

(i) odmiana mieszańcowa;

(ii) odmiana syntetyczna; lub

(iii) odmiana rozmnażana wegetatywnie lub rozmnażana z nasion, w przypadku gatunków rozmnażających się na obydwa sposoby;

s) wskazanie, czy odmiana zawiera roślinę NGT kategorii 1 w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2026/1388 lub składa się z takich roślin, oraz numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, przypisane roślinom NGT kategorii 1, z których uzyskano daną odmianę;

t) w przypadku odmian odpornych na herbicydy – wskazanie tego faktu oraz wskazanie substancji czynnej, na którą dana odmiana jest odporna;

u) typy, zastosowania i cechy techniczne odmiany, w tym forma ozima lub jara, zastosowania jako trawy gazonowe lub zastosowania przemysłowe, lub zastosowania do celów spożywczych lub paszowych.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi techniczne dotyczące rejestracji klonów wyselekcjonowanych i materiału poliklonalnego

A. Aby został uwzględniony w wykazie, o którym mowa w art. 52 ust. 1, klon wyselekcjonowany musi spełniać następujące wymogi:

a) wybiera się go w ramach odmiany, do której należy, ze względu na określone szczególne wewnątrzodmianowe cechy fenotypowe i jego status fitosanitarny, które przyczyniają się do większej wydajności klonu wyselekcjonowanego, zgodnie z metodami uznanymi na szczeblu międzynarodowym oraz – w przypadku winorośli – opartymi na metodach zalecanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina;

b) jest zgodny z tożsamością odmiany, do której należy, co zapewnia się poprzez obserwację cech fenotypowych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez analizę molekularną zgodnie z normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym;

c) jest zachowywany zgodnie z praktykami uznanymi na szczeblu międzynarodowym.

B. Aby został uwzględniony w wykazie, o którym mowa w art. 52 ust. 1, materiał poliklonalny musi spełniać następujące wymogi:

a) wybiera się go w jednym doświadczeniu polowym obejmującym reprezentatywną próbę ogólnej różnorodności genetycznej odmiany zgodnie z poprawnym statystycznie układem opartym na metodach uznanych na szczeblu międzynarodowym, a w przypadku winorośli – na metodach zalecanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina;

b) w przypadku winorośli materiał poliklonalny składa się z 7–20 różnych genotypów;

c) każdy genotyp materiału poliklonalnego jest zgodny z tożsamością odmiany, do której należy, co zapewnia się poprzez obserwację cech fenotypowych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez analizę molekularną zgodnie z normami uznanymi na szczeblu międzynarodowym;

d) jest zachowywany zgodnie z praktykami uznanymi na szczeblu międzynarodowym.

ZAŁĄCZNIK VI

Tabele korelacji

Dyrektywa Rady 66/401/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 1a	art. 2 ust. 2 i 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 ust. 1 pkt A	art. 2 ust. 1, art. 3 i 8, załącznik I
art. 2 ust. 1 pkt B ppkt 1	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt B ppkt 2	art. 23
art. 2 ust. 1 pkt C	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt C lit. a)	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt C lit. b)	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt D	art. 29
art. 2 ust. 1 pkt E	–
art. 2 ust. 1 pkt F	art. 21 ust. 9
art. 2 ust. 1 pkt G	art. 21 ust. 9
art. 2 ust. 1a	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 1b	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1d	art. 34
art. 2 ust. 2	–
art. 2 ust. 3	art. 12
art. 2 ust. 4	art. 12
art. 3 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 3 ust. 1a	–
art. 3 ust. 2	art. 6 i 29
art. 3 ust. 3	art. 7 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86

Dyrektywa Rady 66/401/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 3a	art. 8, 27 i 32
art. 4	art. 30 i 31
art. 4a	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 5	art. 33
art. 5a	art. 8 ust. 4, art. 33
art. 6	art. 68
art. 7 ust. 1	art. 8 ust. 4, art. 10
art. 7 ust. 1a	art. 12, 13 i 14
art. 7 ust. 1b	art. 12, 13 i 14
art. 7 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 8 ust. 1	art. 15 i 16
art. 8 ust. 2	art. 24
art. 9 ust. 1	art. 16
art. 9 ust. 2	art. 20
art. 9 ust. 3	art. 16 i 20
art. 10 ust. 1 lit. a)	art. 17, art. 19 ust. 6
art. 10 ust. 1 lit. b)	–
art. 10a	art. 17
art. 10b	art. 17
art. 10c	art. 17 i 20
art. 10d	art. 16 ust. 4
art. 11	–
art. 11a	art. 19
art. 12	art. 19
art. 13	art. 21 i 22
art. 13a	art. 37

Dyrektywa Rady 66/401/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 14 ust. 1	–
art. 14 ust. 1a	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 14a	art. 8, 17 i 19
art. 15 ust. 1	art. 32 i 38
art. 15 ust. 2	art. 32
art. 15 ust. 3	art. 32 i 38
art. 16 ust. 1	art. 39
art. 16 ust. 2	–
art. 16 ust. 3	–
art. 16 ust. 4	–
art. 17	art. 30
art. 18	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 19 ust. 1	art. 10 i 86
art. 19 ust. 2	art. 41
art. 20	–
art. 21	art. 80
art. 21a	art. 79 i 80
art. 22	–
art. 22a	art. 22 i 23
art. 23	–
art. 23a	art. 34
art. 24	–
załącznik I	art. 8 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4
załącznik III	art. 15 ust. 4
załącznik IV	art. 19 ust. 6
załącznik V	art. 32 ust. 5

Dyrektywa Rady 66/402/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 1a	art. 2 ust. 2 i 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 ust. 1 pkt A	art. 2 ust. 1, art. 3 i 8, załącznik I
art. 2 ust. 1 pkt B	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1 pkt C	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt C lit. a)	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt D	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt E	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt F	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt G	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 pkt H	–
art. 2 ust. 1a	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 1b	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1c	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1e	–
art. 2 ust. 2	–
art. 2 ust. 3	art. 12
art. 2 ust. 4	art. 12
art. 3 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 3 ust. 3	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 3a	art. 8, 27 i 32
art. 4	art. 30 i 31
art. 4a	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 5	art. 33
art. 5a	art. 8 ust. 4, art. 33

Dyrektywa Rady 66/402/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 6	art. 68
art. 7 ust. 1	art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3
art. 7 ust. 1a	art. 12, 13 i 14
art. 7 ust. 1b	art. 12, 13 i 14
art. 7 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 8 ust. 1	art. 15 i 16
art. 8 ust. 2	art. 24
art. 9 ust. 1	art. 16
art. 9 ust. 2	art. 20
art. 9 ust. 3	art. 16 i 24
art. 10 ust. 1 lit. a)	art. 17, art. 19 ust. 6
art. 10 ust. 1 lit. b)	–
art. 10 ust. 2	art. 16 i 24
art. 10 ust. 3	–
art. 10a	art. 16 ust. 4
art. 11 ust. 1	–
art. 11 ust. 2	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 11a	art. 19
art. 12	art. 19
art. 13	art. 21
art. 13a	art. 37
art. 14 ust. 1	–
art. 14 ust. 1a	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 14a	art. 8, 17 i 19
art. 15 ust. 1	art. 32 i 38
art. 15 ust. 2	art. 32

Dyrektywa Rady 66/402/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 15 ust. 3	art. 32 i 38
art. 16 ust. 1	art. 39
art. 16 ust. 2	–
art. 16 ust. 3	–
art. 16 ust. 4	–
art. 17	art. 30
art. 18	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 19 ust. 1	art. 10 i 86
art. 19 ust. 2	art. 41
art. 20	–
art. 21	art. 80
art. 21a	art. 79 i 80
art. 21b	art. 8 ust. 4
art. 22	–
art. 22a	art. 22 i 23
art. 23	–
art. 23a	art. 34
art. 24	–
załącznik I	art. 8 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4
załącznik III	art. 15 ust. 4
załącznik IV	art. 19 ust. 6
załącznik V	art. 32 ust. 5

Dyrektywa Rady 68/193/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 ust. 1 pkt A	art. 3 pkt 1
art. 2 ust. 1 pkt A ppkt AA	art. 3 pkt 24
art. 2 ust. 1 pkt A ppkt AB	art. 3 pkt 20
art. 2 ust. 1 pkt B	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1 pkt C	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1 pkt D	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1 pkt D ppkt RD	art. 3 pkt 12
art. 2 ust. 1 pkt E	art. 3 pkt 13
art. 2 ust. 1 pkt F	art. 3 pkt 14
art. 2 ust. 1 pkt G	art. 3 pkt 15
art. 2 ust. 1 pkt H	–
art. 2 ust. 1 pkt I	art. 3 pkt 3
art. 2 ust. 2	–
art. 3 ust. 1	art. 7
art. 3 ust. 2	–
art. 3 ust. 3	–
art. 3 ust. 4	art. 8 ust. 4 lit. b), art. 9 ust. 4 lit. b)
art. 3 ust. 5	art. 7 ust. 4
art. 4	art. 33
art. 5	art. 49 i 52
art. 5a	art. 53 ust. 1
art. 5b ust. 1	art. 55
art. 5b ust. 2	art. 57
art. 5b ust. 3	art. 56
art. 5ba ust. 1	–

Dyrektywa Rady 68/193/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 5ba ust. 2	–
art. 5ba ust. 3	art. 53 ust. 1 lit. d)
art. 5c	–
art. 5d ust. 1	art. 65
art. 5d ust. 2	art. 54 ust. 4
art. 5e ust. 1	art. 75 ust. 1
art. 5e ust. 2	art. 49 ust. 4
art. 5f	art. 51 ust. 1, lit. o) załącznika IV
art. 5g	art. 76
art. 7	art. 15
art. 8 ust. 1	art. 15 i 16
art. 8 ust. 2	art. 24
art. 9	art. 16
art. 10	art. 17
art. 10a	art. 19
art. 11 ust. 1	art. 86
art. 11 ust. 2	art. 41
art. 12	–
art. 12a	–
art. 13	art. 32
art. 14	art. 30
art. 14a	art. 37
art. 15 ust. 1	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 15 ust. 2	art. 39
art. 16	–
art. 16a	–

Dyrektywa Rady 68/193/EWG	Niniejsze rozporządzenie
art. 16b	–
art. 17	art. 79 i 80
art. 17a	–
art. 18	–
art. 18a	art. 34
art. 18b	–
art. 19	–
art. 20	–
załącznik I	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
załącznik III	art. 16 ust. 5
załącznik IV	art. 19 ust. 5

Dyrektywa Rady 2002/53/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1, art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 50 ust. 2
art. 1 ust. 3	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2	–
art. 3 ust. 1	art. 49 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 49 ust. 5
art. 3 ust. 3	art. 49 ust. 3
art. 4 ust. 1	art. 53 ust. 1
art. 4 ust. 2	art. 53 ust. 1
art. 5 ust. 1	art. 55
art. 5 ust. 2	art. 57
art. 5 ust. 3	art. 56
art. 5 ust. 4	art. 59
art. 6	art. 49 ust. 3
art. 7 ust. 1	art. 65
art. 7 ust. 2	art. 54 ust. 4, art. 59 ust. 3
art. 7 ust. 3	art. 68
art. 7 ust. 4	art. 53 ust. 1
art. 7 ust. 5	–
art. 8	art. 62 ust. 1
art. 9 ust. 1	art. 49, 51 i 76, załącznik IV
art. 9 ust. 2 i 3	art. 53 ust. 1 lit. b), art. 60
art. 9 ust. 4	art. 53 ust. 1 lit. a), załącznik IV
art. 9 ust. 5	art. 51, załącznik IV
art. 9 ust. 6	art. 60

Dyrektywa Rady 2002/53/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	art. 49 ust. 4, art. 50, art. 51 ust. 1, załącznik IV
art. 11	art. 76
art. 12 ust. 1	art. 73 ust. 1
art. 12 ust. 2	art. 73 ust. 2
art. 13	art. 71, art. 75 ust. 1 lit. b)
art. 14	art. 75
art. 15	art. 75
art. 16 ust. 1	art. 49 ust. 3
art. 16 ust. 2	art. 36
art. 17	art. 50
art. 18	art. 36
art. 19	art. 49 i 76
art. 20 ust. 1	–
art. 20 ust. 2 i 3	art. 23, art. 54 ust. 4 lit. b)
art. 21	–
art. 22	art. 39
art. 23	art. 80
art. 24	–
art. 25	–
art. 26	–
art. 27	art. 96
art. 28	–

Dyrektywa Rady 2002/54/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1, art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 ust. 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 ust. 1, załącznik I
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. e) i f)	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 1 lit. g)	–
art. 2 ust. 1 lit. h)	–
art. 2 ust. 2	art. 8
art. 2 ust. 3 i 4	art. 12, 13 i 14
art. 3 ust. 1	art. 6
art. 3 ust. 2	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 4	art. 8, 27 i 32
art. 5	art. 30 i 31
art. 6	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 7	art. 33
art. 8	art. 68
art. 9 ust. 1	art. 8 ust. 4, art. 10 ust. 3
art. 9 ust. 1a	art. 12, 13 i 14
art. 9 ust. 1b	art. 12, 13 i 14
art. 9 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 10 ust. 1	art. 15 i 16
art. 10 ust. 2	art. 24
art. 11	art. 16
art. 12 lit. a)	art. 17, art. 19 ust. 6
art. 12 lit. b)	–

Dyrektywa Rady 2002/54/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 13	–
art. 14	–
art. 15	art. 20
art. 16	–
art. 17	art. 19
art. 18	art. 19
art. 19	art. 37
art. 20	–
art. 21	art. 8, 17 i 19
art. 22 ust. 1	art. 32 i 38
art. 22 ust. 2	art. 32
art. 22 ust. 3	art. 32 i 38
art. 23 ust. 1	art. 39
art. 23 ust. 2	–
art. 24	art. 30
art. 25 ust. 1	art. 10 i 86
art. 25 ust. 2	art. 41
art. 26	–
art. 27	art. 79 i 80
art. 28	art. 80
art. 29	–
art. 30	art. 22 i 23
art. 30a	art. 34
art. 31	–
art. 32	–
art. 33	–

Dyrektywa Rady 2002/54/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 34	art. 96
art. 35	–
załącznik I	art. 8 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4
załącznik III	art. 19 ust. 6
załącznik IV	art. 19 ust. 6, art. 32
załącznik V	–
załącznik VI	–

Dyrektywa Rady 2002/55/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1, art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 ust. 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 ust. 1, załącznik I
art. 2 ust. 1 lit. c)	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. d)	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. e)	art. 3 pkt 11, art. 9
art. 2 ust. 1 lit. f)	–
art. 2 ust. 1 lit. g)	–
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 3	art. 8 i 9
art. 2 ust. 4	art. 12, 13 i 14
art. 3 ust. 1	art. 5
art. 3 ust. 2	art. 49
art. 3 ust. 3	art. 50
art. 3 ust. 4	art. 49 ust. 3
art. 4 ust. 1	art. 53 ust. 1 lit. a)
art. 4 ust. 2	art. 53 ust. 1 lit. d)
art. 4 ust. 3	–
art. 4 ust. 4	art. 23, art. 54 ust. 4 lit. d)
art. 5 ust. 1	art. 55
art. 5 ust. 2	art. 57
art. 5 ust. 3	art. 56
art. 6	art. 49 ust. 3
art. 7 ust. 1	art. 65
art. 7 ust. 2	art. 54 ust. 4
art. 7 ust. 3	art. 68

Dyrektywa Rady 2002/55/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 7 ust. 4	art. 53 ust. 1 lit. d)
art. 8	art. 62 ust. 1 lit. f)
art. 9 ust. 1	art. 49, 51 i 76, załącznik IV
art. 9 ust. 2 i 3	art. 53 ust. 1 lit. b), art. 60
art. 9 ust. 4	art. 53 ust. 1 lit. a), załącznik IV
art. 9 ust. 5	art. 51, załącznik IV
art. 9 ust. 6	art. 60
art. 10	art. 49 ust. 4, art. 50, art. 51 ust. 1, załącznik IV
art. 11	art. 76
art. 12 ust. 1	art. 73 ust. 1
art. 12 ust. 2	art. 73 ust. 2
art. 13	art. 71, art. 75 ust. 1 lit. b)
art. 14	art. 75
art. 15	art. 75
art. 16 ust. 1	art. 49 ust. 3
art. 16 ust. 2	art. 36
art. 17	art. 50
art. 18	art. 36
art. 19	art. 49 i 76
art. 20 ust. 1 i 2	art. 6 i 7
art. 20 ust. 3	art. 8 ust. 4, art. 33
art. 20 ust. 4	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 21	art. 8 i 27, art. 38 ust. 3
art. 22	art. 30 i 31
art. 23	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 24	art. 33

Dyrektywa Rady 2002/55/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 25 ust. 1	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 10 i 11
art. 25 ust. 1a	art. 12, 13 i 14
art. 25 ust. 1b	art. 12, 13 i 14
art. 25 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 26 ust. 1	art. 15
art. 26 ust. 2	art. 24
art. 26 ust. 3	art. 21
art. 27	art. 16 i 20
art. 28	art. 17 i 18, art. 19 ust. 6
art. 29	art. 20
art. 30	–
art. 31	art. 19
art. 32	art. 19
art. 33	art. 37
art. 34 ust. 1	–
art. 34 ust. 2	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 33
art. 35	art. 8, 17 i 19
art. 36 ust. 1	art. 32 i 38
art. 36 ust. 2	art. 32
art. 36 ust. 3	art. 32 i 38
art. 37 ust. 1	art. 39
art. 37 ust. 2	–
art. 38	art. 30
art. 39 ust. 1	art. 10, 11 i 86
art. 39 ust. 2	art. 41
art. 40	art. 10 i 11
art. 41	art. 11 i 42

Dyrektywa Rady 2002/55/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 42	art. 82
art. 43	–
art. 44 ust. 1	–
art. 44 ust. 2 i 3	art. 23
art. 45	art. 79 i 80
art. 46	art. 80
art. 47	–
art. 48	art. 22 i 23
art. 49	art. 34
art. 50	–
art. 51	–
art. 52	art. 96
art. 53	–
załącznik I	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
załącznik III	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
załącznik IV	art. 19 ust. 6
załącznik V	art. 19 ust. 6
załącznik VI	–
załącznik VII	–

Dyrektywa Rady 2002/56/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1, art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2 lit. a)	art. 2 ust. 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 lit. b)	art. 3 pkt 13, art. 8
art. 2 lit. c)	art. 3 pkt 14, art. 8
art. 2 lit. d)	–
art. 3 ust. 1	art. 6
art. 3 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 3 ust. 3	art. 8 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 8 ust. 3
art. 4	art. 8, 27 i 28
art. 5	art. 33
art. 6	art. 2 ust. 4, art. 27 i 32
art. 7	art. 8 ust. 4
art. 8	art. 8 ust. 4
art. 9	art. 8 ust. 4
art. 10	art. 8 ust. 4
art. 11 ust. 1	art. 15
art. 11 ust. 2	–
art. 12	art. 16
art. 13 ust. 1 lit. a)	art. 17, art. 19 ust. 6
art. 13 ust. 1 lit. b)	–
art. 13 ust. 2	–
art. 14	–
art. 15	art. 19
art. 16	art. 19
art. 17 ust. 1	–

Dyrektywa Rady 2002/56/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 17 ust. 2	art. 8 ust. 4
art. 18	art. 8, 17 i 19
art. 19	art. 37
art. 20	–
art. 21 ust. 1	art. 39
art. 21 ust. 2, 3 i 4	–
art. 22	art. 30
art. 23 ust. 1	art. 86
art. 23 ust. 2	art. 41
art. 24	art. 79 i 80
art. 25	art. 80
art. 26	–
art. 27	art. 23
art. 28	–
art. 29	–
art. 30	art. 96
art. 31	–
załącznik I	art. 8 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4
załącznik III	art. 19 ust. 6
załącznik IV	–
załącznik V	–

Dyrektywa Rady 2002/57/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1, art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2 ust. 1 lit. a)	art. 2 ust. 5, art. 3 pkt 3, art. 35
art. 2 ust. 1 lit. b)	art. 2 ust. 1, załącznik I
art. 2 ust. 1 lit. c) i d)	art. 3 pkt 9, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. e), f), g), h) oraz i)	art. 3 pkt 10, art. 8
art. 2 ust. 1 lit. j)	art. 29
art. 2 ust. 1 lit. k)	–
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 3	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 3a	art. 2 ust. 4
art. 2 ust. 4	art. 8 ust. 4
art. 2 ust. 5 i 6	art. 12, 13 i 14
art. 3 ust. 1	art. 6
art. 3 ust. 2	art. 6 i 29
art. 3 ust. 3	art. 7
art. 3 ust. 4	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 4	art. 8, 27 i 32
art. 5	art. 30 i 31
art. 6	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 7	art. 33
art. 8	art. 68
art. 9 ust. 1	art. 8 ust. 4
art. 9 ust. 1a	art. 12, 13 i 14
art. 9 ust. 1b	art. 12, 13 i 14
art. 9 ust. 2	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 10 ust. 1	art. 15 i 16

Dyrektywa Rady 2002/57/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 10 ust. 2	art. 24
art. 11	art. 16
art. 12 ust. 1 lit. a)	art. 17, art. 19 ust. 6
art. 12 ust. 1 lit. b)	–
art. 12 ust. 2	–
art. 12 ust. 3	–
art. 13	–
art. 14	art. 19
art. 15	art. 19
art. 16	art. 37
art. 17	–
art. 18	art. 8, 17 i 19
art. 19 ust. 1	art. 32 i 38
art. 19 ust. 2	art. 32
art. 19 ust. 3	art. 32 i 38
art. 19a	art. 21
art. 20 ust. 1	art. 39
art. 20 ust. 2	–
art. 21	art. 30
art. 22 ust. 1	art. 10 i 86
art. 22 ust. 2	art. 41
art. 23	–
art. 24	art. 79 i 80
art. 25	art. 80
art. 26	–
art. 27	art. 22 i 23

Dyrektywa Rady 2002/57/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 28	art. 34
art. 29	–
art. 30	–
art. 31	–
art. 32	art. 96
art. 33	–
załącznik I	art. 8 ust. 4
załącznik II	art. 8 ust. 4
załącznik III	art. 8 ust. 4
załącznik IV	art. 19 ust. 6, art. 21 ust. 9, art. 29 ust. 5
załącznik V	art. 19 ust. 6, art. 32
załącznik VI	–
załącznik VII	–

Dyrektywa Rady 2008/72/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 1 ust. 2	art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 2	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 3 lit. a) i b)	art. 3 pkt 1
art. 3 lit. c)	art. 3 pkt 4
art. 3 lit. d)	art. 3 pkt 3
art. 3 lit. e)	art. 3 pkt 6
art. 3 lit. f), g) i h)	–
art. 3 lit. i)	art. 3 pkt 32
art. 3 lit. j)	–
art. 4	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 5 ust. 1 i 2	art. 42 i 47
art. 5 ust. 3	–
art. 5 ust. 4	–
art. 6	art. 12 i 13
art. 7	–
art. 8 ust. 1	art. 42
art. 8 ust. 2 i 3	art. 2 ust. 4, art. 27 i 28
art. 9 ust. 1 i 2	art. 5
art. 9 ust. 3	art. 50
art. 10 ust. 1	art. 15
art. 10 ust. 2	art. 20
art. 11 ust. 1	art. 15
art. 11 ust. 2	art. 24
art. 12	art. 2 ust. 5

Dyrektywa Rady 2008/72/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 13	art. 30
art. 14 ust. 1	–
art. 14 ust. 2	–
art. 15	–
art. 16 ust. 1	art. 39
art. 16 ust. 2	–
art. 17	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 18	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 19	art. 82
art. 20	–
art. 21	art. 80
art. 22	art. 79 i 80
art. 23 ust. 1	art. 86
art. 23 ust. 2	art. 4 i 86
art. 24	–
art. 25	–
art. 26	art. 96
art. 27	–
załącznik I	załączniki II i III
załącznik II	załącznik I
załącznik III	–

Dyrektywa Rady 2008/90/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1
art. 1 ust. 2	art. 2 ust. 1
art. 1 ust. 3	art. 4
art. 1 ust. 4	art. 2 ust. 5 lit. c)
art. 2 pkt 1 i 2	art. 3 pkt 1
art. 2 pkt 3	art. 3 pkt 24
art. 2 pkt 4	art. 3 pkt 19 i 20
art. 2 pkt 5	art. 3 pkt 12
art. 2 pkt 6	art. 3 pkt 13
art. 2 pkt 7	art. 3 pkt 14
art. 2 pkt 8	art. 3 pkt 15
art. 2 pkt 9	art. 3 pkt 4
art. 2 pkt 10	art. 3 pkt 3
art. 2 pkt 11	art. 3 pkt 6
art. 2 pkt 12	–
art. 2 pkt 13	art. 3 pkt 32
art. 3 ust. 1	art. 6
art. 3 ust. 2	art. 51 ust. 1 lit. d)
art. 3 ust. 3	–
art. 3 ust. 4	–
art. 4	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4
art. 5 ust. 1	art. 42 lit. b)
art. 5 ust. 2	art. 45 ust. 1
art. 5 ust. 3	art. 45 ust. 6
art. 6 ust. 1	art. 42
art. 6 ust. 2	art. 4
art. 6 ust. 3	art. 47

Dyrektywa Rady 2008/90/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 6 ust. 4	–
art. 7 ust. 1	art. 5
art. 7 ust. 2	art. 53 ust. 1
art. 7 ust. 3	art. 53 ust. 1, art. 60
art. 7 ust. 4	art. 53 ust. 1
art. 7 ust. 5	art. 54 ust. 4
art. 7 ust. 6	art. 50
art. 8 ust. 1	art. 15
art. 8 ust. 2	art. 15, art. 20 ust. 2
art. 9 ust. 1	art. 15, 17, 18 i 19
art. 9 ust. 2	art. 24
art. 9 ust. 3	art. 19 ust. 4
art. 10	art. 2 ust. 5, art. 24
art. 11	art. 30
art. 12 ust. 1	art. 39
art. 12 ust. 2	–
art. 13 ust. 1	art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 4, art. 86
art. 13 ust. 2	art. 12
art. 14	–
art. 15	art. 86
art. 16	art. 82
art. 17	–
art. 18	art. 79 i 80
art. 19	art. 80
art. 20	–

Dyrektywa Rady 2008/90/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 21	art. 89
art. 22	–
art. 23	art. 96
art. 24	–
załącznik I	załącznik I
załącznik II	–
załącznik III	–

Decyzja Rady 2003/17/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1, 2 i 3 oraz załączniki I i II	art. 38 i 39
art. 6	art. 96
art. 7	–

Decyzja Rady 2005/834/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1, 2 i 3, załącznik	art. 39 ust. 7
art. 4	–
art. 5	art. 96
art. 6	–